

Universitätsbibliothek Wien

I

305.248

INCUNABEN

E. S.

Singibundum:

Bulla canonizationis S. Leopoldi Marchionis
Rome. p. m. [1490]

Parinis, J. Francisc. de. Ratio Passau 1489

COMPENDIVM
VITAE, MIRAC-
CVLORVM S. LEO-
POLDI, SEXTI MARCHIONIS
AVSTRIAE, COGNOMENTO PII, QVI A SAN-
ctissimo in Christo Patre & Domino nostro,
Domino INNOCENTIO VIII. Pontifice Max:
Anno 1484. in festiuitate Epiphaniæ ad lau-
dem DEI omnipotentis, augmentum Ec-
clesiæ Catholicæ, consolationem
Austriæ est Canonizatus.



CONSCRIPTVM
BALTHASARE POLZMANNO
*Austriaco, Præposito Claustro-
neuburgensi.*

Psal: 115.

Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius.

Anno clo. lo. xci.

O LEOPOLDE Pater patriæ, pietatis imago,
O via virtutum, fuscipe vota, preces.



O verè superùm splendor diuine Patrone,
Bella, necesse, pestes, & mala quæq; fuga.



POTENTIS-
SIMO. AC INVI-
CTISSIMO DEI GRATIA
ROMANORVM IMPERATORI,
RVDOLPHO SECVNDO, SEMPER AVGVSTO.
Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ,
Croatia & Schlauonia &c. Regi. Archiduci
Austriæ, Duci Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ,
Carniolæ & VVirtenbergæ, &c. Comiti
Tyrolis &c. Imperatori suo cle-
mentissimo benignis-
simoq;.



QVANDO sic accidit Clementissi-
me Imperator, vt singulari benefi-
cio Dei, ad perfectiorem viuendi
rationem vocari me promoueriq;
sentirem, nihil habui antiquius, quàm vt resig-
) (2 nato,

nato, quo tunc legitimè utebar Strigoniensi canonicatu, ad amplissimum optimisq; legibus institutum Diui Leopoldi Monasterium me conferrem, ac Seruatori nostro Christo sub D. Augustini regula, sanctissima viuendi norma, votis ex religionis præscripto ritè nuncupatis, totis animi viribus consecrarem.

Feci id quidem tardius quàm pro desiderio meo, feci tamen etate maturiori, in qua ad vitæ constantiam ut plurimum prudentia valet & usus. Subijt tunc animum meum vehemens quoddam studium, & ardor animi diligentius ea cognoscendi, quæ de diui Leopoldi vita rebusq; gestis iam pridem non rumore vulgi, aut iudicio ex temeritate suscepto, sed certa fama constantiq; sermone ferebantur. Volui & reuolui quos habere licuit libros, lustraui singula vitæ illius monumenta, omnia esse summa laude & admiratione dignissima luculenter aduerti. Visus sum fateor animo recreari, & refici, & tenuitatem meam illius copia subleuare. Animaduerti prima etatis crepundia fuisse eiusmodi, ut future vitæ fœlicissima tanquam auspicia viderentur

derentur, iuventutem optimis institutam disciplinis, legibusq; firmatam, virilem aetatem summa laude transactam, siue domi militiaq; agenda res esset, siue matrimonij iura integritasq; seruanda, siue procuranda religio.

Quos non ille labores (bone DEVS) in aduersis & quàm infracto tulit animo? quam in administranda Republica constans? quam semper cupidus patriæ salutem suis commodis anteferre? Quàm verò moderatus in prosperis? Ut neq; aduersa neq; secunda fortuna aliquando ab æquitate deflecteret.

Et si verò sceleratorum hominum machinationes & nefarios conatus magna gravitate compefceret, & anteuerteteret consilio, quæ tamen est in viro Principe præcipua clementiæ laus, eam sibi magno studio deligendam putauit, ut si quando ad seueritatem raperetur iustitia, ad misericordiam clementia flecteretur. Pauperem si quem oppressum iniuria, aut iniquitate violatum, conspexisset, dolorem animi vel suis ipse lachrymis testatus est. In bello administrando, si quod suscipiendum esset, quàm strenuus?

strenuus? quam prouidus? quanta fortitudine se in hostes inferebat? quanta felicitate depugnabat; non illa quidem ab incerto & fallaci fortuna ludibrio profecta, sed exorata precibus & vite innocentia conciliata.

Neq³ hec tam obscura sunt, mea ut illustranda oratione videantur, neq³ tam ignota exquisitis ut argumentis probanda. Clamat consensus populorum omnium, Austriae praesertim, quae festum eius diem magna veneratione & celebri pompa frequentat. Clamant miracula ab eo patrata, indicia sanctitatis, innocentiae merita, premia virtutis, subsidia infirmitatis humanae. Testatur deniq³ supremum illud sacrorum interris concilium, caput Reipublicae Christianae, summus religionis Antistes, cuius grauissimo sanctissimoq³ iudicio D. Leopoldi vita, studia, actiones, miracula ita sunt examinata, probata, iudicata, dignus ut haberetur qui in diuorum numerum atq³ ordinem censeretur.

*Quæ cum animaduverterem, Sacratissi-
me Caesar faciendum mihi putavi, quod eius-
dem D. Leopoldi in me, in hoc ipsum Mona-
sterium, & ciuitatem Claustroneuburgensem
& verè in vniuersam Austriam merita postu-
lare videbantur, ut si non historiam, historiae
certè summam, qua fieri potuit breuitate con-
scriberem, & ex vetustissimis libris tanquam
latebris, in apertum, lucemq; proferrem, atq;
in primis Austriae, cuius ille fortissimus fu-
it Princeps, tum verò pijs in orbe Christiano
omnibus legendam, admirandam, imitandamq;
proponerem, non ignarus diuini consilij, quo
equidem spero fore, ut hi labores mei in multo-
rum aliquando utilitatem redundent.*

*Quaquam facile animaduerto, non
defuturos qui laborem hunc meum, quan-
tumuis candidè susceptum, aliqua ratione
sibi carpendum, conuellendumque suscipient,
offendentur videlicet pietate in Sanctos,
abrogatam cupient eorum intercessionem,
quem-*

quemque illis honorem, venerationemq; deferimus, quas supplicationes decernimus, quæ illis vota facimus, ad superstitionē dicent potius, quàm ad religionem referenda.

At nihil est, quod illorū iudicia moremur, qui cum orthodoxa & Catholica religione, alij contentionis studio, alij cæca, sed audaci tamen philautia, alij aliorum fraude, insidijsq; deflexerunt, pietatē quoq; quæ religionis comes est, exuerunt.

Verentur homines aliquando religiosi, ne qui DEO debetur honos, in mortuos transferatur. Faceffat hæc à pijs auribus insipientia, mortuos ut vocemus, qui ut æternum viuerent, vitam hanc miseram & fugacem, sponte libenterq; reliquerunt.

Sap. 3.

Visi sunt (inquit sapiens) oculis insipientium mori &c. Viuunt ergò sancti, & ne quid miserum suspicere, fœlices, ne quid infirmum, potentes, ne quid abiectum, gloriosi. Quid spectamus ergò, cum illorum laudes piè prosequimur, miracula suspicimus, intercessionem postulamus, quàm DEI in illis beneficia agnoscimus

scimus, admiramur potentiam, maiestatem, augustè sancteq; veneramur. Sunt etiam unus corporis membra, sub uno nobiscum capite, tametsi felicius viuunt, uno diuini amoris nexu, sed multò quàm in hac vita puriori colligantur. Et tanta erunt obliuione, ut miseria nostra non meminerint, aut tam immiti voluntate, ut ad misericordiam flecti nolint, aut tam impotenti gratia, ut subuenire poscentibus nequeant? Poterant cum in eadem nobiscum calamitate versarentur, & non poterunt quando aeterna cum DEO felicitate fruuntur? Laudemus (inquit Ecclesiasticus) viros gloriosos & parentes no- Eccl. 44 stros in generatione sua. Multam gloriã fecit Dominus magnificentia sua à seculo, dominantes in potestatibus suis homines in magna virtute.

Gloriosi sunt qui de illorum gloria detrahere conantur? Parentes sunt qui ingrati in illos & humani videri volunt? magni sunt virtute, ne sperent illam vilius vel inuidia, vel improbitate, minui posse, Deus illis hanc gratiam contulit. Ne ergo malè sibi consulant, qui tanquam in Pro. 45 cælum ponunt os suum, ut cum scrutatores maiestatis

statis esse volunt opprimantur à gloria. Sape
 me non exigua tenet admiratio, quid sibi velint,
 qui diuorum cultum atq; inuocationem, tanto
 omnium consensu probatam, tantis confirmatam
 miraculis, tanta pertinacia labefactare moliun-
 tur? Etenim si vera esse miracula fatentur, quæ
 cum de reliquis sanctis, tum de hoc nostro D.
 Leopoldo ad nos transmisit antiquitas, quid ni
 inuocationem, quæ est cum illis connexa, iustam
 esse fateantur? Sin ut solent negare malunt, &
 fucata esse non vera dicere, quanta hæc in omnem
 antiquitatem calumnia sit, quis non videat? Sunt
 illa & multitudine infinita, & magnitudine por-
 tentosa, & varietate mirabilia, & virtute poten-
 tissima, & hæc omnia consignata monumentis
 literarum, firmata traditione antiquitatis, or-
 bis iudicio stabilita, ut si hac temporum condi-
 tione, & hac hominum temeritate fides illis abro-
 ganda sit, quid tandem erit tam solidum & con-
 stans, quod non liceat, modò libeat, pro cuius suis
 improbitate conuellere? Exclamare certè libet
 cum doctissimo quodam viro; Si erramus, tu De-
 us decepisti nos, qui tot miracula fieri permisisti.

Atq; hæc fuit instituti mei ratio inuictissime Im-

perator, ad hanc historia summam conscribendam, ut quando tot à sanctissimo viro beneficia & olim accepit Austria, & accipimus quotidie, hanc ei quam possum referre gratiam, & nomen eius, virtutesq; diuinas, in administranda Republica vigilantiam, in coniugio continentiam, in aduersis fortitudinem, moderationem in prosperis, in subditis clementiam, atq; ut uno verbo complectar omnia, Dei unius, in hoc tanto Principe singulare munus ad omnem posteritatis memoriam propagarem.

Quòd verò sacratissima Caesarea Mati Vestrae hos meos labores consecrare, omniq; animi submissione dedicare volui, non una me ratio permouit. Atq; illa in primis, quòd cū me sentiā eidem debere omnia, hunc quoq; laborē meū, aut verò laboris initium, & tenue specimen deferendum consecrē.

Tum illa precipuè me ad hoc impulit causa, insignis in hunc D. Leopoldū pietas Matris Vestrae, qua singulari maiorum exemplo, ad illustrandam exornandamq; Catholicorum omnium in sanctos religionem, sacras huius D. Leopoldi reliquias ita semper venerata est, ut se pulcherri-

*num velut Architypum statueret, ex quo reli-
qui sumerent sanctitatis regulam, normamq³ vi-
uendi. Hac spe ergò Imperator clementissime,
hoc Maiestati vestra dedicatum munus, pro in-
nata clementia ut sub hoc tam augusto nomine in
publicum vulgetur, benignissimè concedat, non il-
lud quidem tanta maiestate dignum, eiusdem ta-
men gratia & beneuolentia fulciendum. Hac spe
inquam potentissime Princeps, S. Principis Au-
striae vitam, tenuiter, breuissimèq³ descriptam, in
qua tanquam purissimo speculo intueri se unus-
quisq³, atq³ ex ea vitam suam & mores effor-
mare possit. Sic enim mihi persuadeo, & sic apud
se omnes p³ statuunt, & sic sibi de grauissimo Ma-
iestatis vestra iudicio pollicentur, nulli non grati³
acceptumq³ esse posse, quod vestra placuerit Maie-
stati. Me verò, meumq³ Leopoldianū Conuentum
sub regula S. Augustini viuentem, Maiestatis ve-
stra clementiae quàm humilimè commendo.*

M^{is}. V^{tra}. Sacratifs:

Humili: Sacellanus,

BALTHASAR POLTZMANNVS
Austriacus, Præpositus Claustri-
neuburgensis.

I N D E X

TOTIVS OPVSCV=

LI, QVI OCTO CAPL

TIBVS TERMINATVR.



IN primo capite, quo genere, quibusue pa- *I.*
rentibus S. Leopoldus sit ortus tractatur,
& quo pacto ad extremũ vsq; spiritum vixe-
rit demonstratur.

In secundo, de plurimis S. Leopoldi mira- *II.*
culis agitur.

In tertio, sit processus & propugnationis *III.*
Canonizationis mentio, simul & instantiæ
Imperatorum, Regum, Principum, reliquo-
rumq; statuum Austriæ, apud summum
Pontificem pro eadem laborantium.

In quarto, oratio coram summo pontifice *IIII.*
& sacro Cardinalium consistorio habita, re-
citatur, in qua ipsius vitæ cursus, & plurima

I N D E X.

recententur miracula, petiturq; ipsius Canonizatio.

V. In quinto, Bulla Canonizationis Innocentij Octavi, additis indulgentijs ab eodem summo Pontifice concessis sequitur.

VI. In Sexto, est quædam ipsius translationis, introductio, & quales namq; Personæ præsentés fuere, vna cum festo translationis recententur.

VII. In Septimo, de festiuitate S. Leopoldi pij Marchionis agitur, quæ decimo quinto die Nouembris solenniter celebratur.

VIII. In Octauo, quædam preces profanæ deuotissimæ, in laudem & honorem ipsius, habentur.





IN EXIMIVM

HVNC AMPLISSIMI
VIRI PIENTISSIMIQUE PRAESV-
LIS DOMINI, DOMINI BALTHASARI POLTZ-
manni, Præpositi Claustrineuburgensis
laudatissimi &c. librum,

CARMEN HEXAMETRVM,

F. JOANNIS DOMINICI HESS,
ORDINIS MINORVM REGVLARIS OBSERVAN-
tiæ, Prouinciæ Austriæ Ministrum Pro-
uincialem, & ad D. Hieronymum
Viennæ Conciona-
toris.

QVIS det vt excelfo mortalia cuncta perosus
Pectore, iucundus tantum cœlestia quaram
Assiduè studijs? dulcemq; ante omnia Christum
Indefessus amem? Soli mea tempora ponam?
Rebus in humanis fuit omne peritq;, sub alto
Quod pede Luna videt, vastus quod circuit æther,
Ardua sed superas virtus quos tollit in arces,
Quiq; vni tradunt famulantia pectora Christo,
Hu vera in cælo stant pramia, pramia finem
Qua nullum norant, nec edacia tempora rerum,

Atq; ideo innumeri (pietas gratissima cælo
 Dum florebat adhuc) sancti cælestibus auris.
 Afflati, ceu vile lutum spreuerunt caduca
 Omnia flagrantibus curis melioribus intus:
 Talis erat Princeps etiam LEOPOLDVS auitæ
 Religionis honos, terra decus Austridos ingens,
 Et sancta exemplar speculum & memorabile vita,
 Ille coronati quamuis possederit auri
 Immensum cumulum quo vel superare potentes
 Pygmalionis opes Cressi vel munera posset,
 Lactaretq; genus sublimi à sanguine Regum,
 Et vinculis illi se connubialibus AGNES,
 AGNES Casareo sata stemmate iunxerit ultro,
 Et quamuis pulchras Martisq; togaq; per arces
 Magnam sit meritis laudem & memorabile nomen,
 Augustamq; domum penitus fortuna bearet
 Prospera, ut ipsius fieret satis vndiq; votis,
 Maluit ingenti tamen omnia pectore latè
 Subicere hæc pedibus, victriciaq; arma salutis
 Sponte sequi, regum quam Sceptra & inania mundi
 Gaudia, ventosas pompas vanosq; tumores
 Mirari frustra, vano amplectiq; labore:
 Hinc possedit opes, regnumq; & cætera fluxæ
 Munera fortuna, ne sit possessus ab illis,
 Ne sibi vel minimum quicquam subduceret inde
 Decolor luxur, regnorum dira vorago
 Cura fuit potior patrio succurrere regno,
 Iustitia seruare bonos, frenare rebelles,
 Austriaciis Scythicum detrudere finibus hostem
 Pace fouere suos, cunctis benè sponte mereri
 De miseris, fundare ultro rerum omnium egenis
 Hospitia atq; domos, tutaq; reponere sede
 Omne genus misera plebis, reparare penates
 Semirutos Diuim, noua condere templa, talenta
 Auri atq; argenti sacros conuertere in vsus.
 Nam quid ego ornatus varios, quid & aurea vasa
 Delubris donata canam? quid versibus aras
 Intexam sanctas? quid templa tot insula Diuis

Extructa ingenti LEOPOLDI munere dicam?
 Passim illa antè oculos in clara luce videntur,
 Præcipuè verò loquitur semperq; loquetur
 Id Neoburgiæ domus augustissima claustrum,
 Dedaleis fabricata modis, cultuq; decora
 Regisco, quam mons de vertice suspicit alto
 Cœcius, & lato quam proximus amne salutæ
 Danubius properans ad mœnia celsa Vienna:
 Scilicet ista domus sanctis domus inclita votis
 Hunc habet authorem Leopoldum, illius & ossa,
 Et sanctum monstrat corpus venientibus illuc.
 Principis ô pietas ingens, ô regia virtus,
 O Præstans animus qui fert ea munera supplex
 Dijs, domuiq; Dei tantos imponit honores.
 Interea hic Heros cali solius amore
 Perpetuò flagrans, toto se pectore soli
 Sacrauit rerum Domino, & sapienter in illum
 Transtulit excelsos vitæ mortalis amores,
 Donec eum rutilam mundi melioris in aulam
 Transferret Christus melioraq; sceptra ferenda,
 Perpetuaq; daret fulgentem luce coronam,
 O verè sœlix Princeps qui talibus ausis
 Quæsit vitæ nunquam pereuntis honorem,
 Adscriptus turba semper florentis olympi!
 Ipsius exemplo rebus diffidere fluxis
 Quis nolit, soli q; DEO comittere vitam?
 Quis memorare queat miracula mille sacratum
 Ipsius ad tumulum conspecta prioribus annis?
 Illuc venit enim penè innumerabile vulgus
 Rebus in afflictis, vidisses auribus ortos
 Obstructis, oculis captos, linguaq; carentes
 Officioq; pedum, sæua & prurigine lepræ
 Percussos, alijsq; simul languoribus egros
 Pectore quasitam toto hic captare salutem.
 Omnia qua docto, lector tibi candide, libro
 Exponit præsul longè celeberrimus, ille
 Qui Neoburgiæ sceptrum venerabile claustrum
 Gestat, & antiqua sub religione tuetur

Commissoſos populos, quibus & præluceſt amano
 Lumine, ceu ſtellas inter vaga Luna minores,
 Scilicet ille videns Leopoldi ingentia facta,
 Facta per has terras populis memoranda futuris
 Delituiſſe diu multis incognita, nigris
 Illa velut tenebris tandem eruta lucis in auras
 Produxit, magnumq; libro vulgavit in orbem
 Principis ut valeant ſeri meminiffe nepotes
 Eius & ad mores vitam componere, talis
 Prodeat ergo liber iam nunc, volitetq; per vrbes
 Diuerſas, placeatq; bonis, relegatur, ametur.

SEQUITVR EPIGRAMMA.

AD REVERENDVM
 ADMODVM PIETATE, ET
 ERVDITIONE PRÆSTANTISSIMVM DOMINVM,
 Dominum BALTHASARVM POLTZMANNVM,
 Præpoſitum Claſtrouenburgenſem digniſſimum,
 libelli huius Authorem, quod ho-
 noris ergò

S C R I P S I T
 STEPHANVS SCHLACHTER
 AVSTRIACVS, IVRIS VTRIVSQUE DOCTOR,
 Inclſta ciuitatis Viennenſis Notarius, nec non in Academia ibi-
 dem Profeſſor Poëſeos publicus.

QVANTVS te ſtimulus, quantus pietatis & ardor
 Excitet ingenium, Vir venerande tuum.
 Ut poſſis ſaltem ſuperũm retinere fauorem,
 Et tibi cœlituum conciliare chorum.

Dicere

Dicere difficile est, nec possunt omnia dici,
Dicentem citius deseret ipsa dies.
Vt tamen ex vno deprendere cætera possis,
Balthasaris præsens perlege lector opus.
Et genus & mores, & totam deniq; vitam,
Factaq; perpetuò carmina digna cani.
Inuenies Diui Leopoldi tempore prisco,
Qui pius Austriacos Marchio rexit agros.
Hæc obscura prius nec non incognita multis,
Hinc inde in varijs delituere locis.
Nunc vigili studio venerandi præsulis huius
Eruta sunt tenebris hæc monumenta suis.
Sunt docto concripta stylo, sunt ordine iusto
Tradita, & à doctis digna legenda viris.
Hunc vt susciperes præsul venerande laborem,
Subjceresq; humeris pondera tanta tuis.
Te virtutis amor, studium pietatis auitæ,
Te mouit Claustrî gloria summa tui.
Principis Austriaci nomen famamq; dolebas
Sublatam, ex hominum mentibus esse procul.
Illius ergò tuo laudes famamq; labore
Perpetuò vt maneant restituisse velis.
Restituis nomenq; tuum simul alta per astra
Tollis, id externus perleget orbis opus.





Salve cœlicolum iubar, ô Dux inclyte salve,

Suscipe vota, preces Dux Leopoldè piâs.



Salve cœlestis fulgida stella throni,

Exaudi miseros puro se corde rogantes,



QVO GENERE, QVIBVS PARENTIBVS SANCTVS LEOPOLDVS EST

*ortus, & quo pacto in extremum usq̃
Spiritus vixerit.*

CAPVT I.

LEOPOLDVS quintus
Austriæ Marchio, qui ab
eximia formæ venustate,
cum qua animi species de-
certabat, Pulchri cogno-
mentum inuenit, in matri-
monium duxit Itham Henrici tertij Cæsaris
filiam, spectatæ virtutis sæminam.

Ex hoc aureo Principum matrimonio
natus Leopoldus est, quem sanctimonia il-
lustrem orbis Pium agnominat, Austria Pa-
tronum veneratur, Innocentius Secundus

Pontifex Max: D. Petri filium literis Apostolicis compellat, Christus Gregorio Taumaturgo miraculorum gloria, siue numerum, siue genus, siue magnitudinem, siue varietatem spectes, si non ante tulit, certè æquauit. Cuius de vita ac miraculis quæ nobis fuerint comperta, in sancti gratiam, Deiq; gloriam, literis mandare decreuimus. Ad quod officij genus eò impellimur vehementius, quò mundus exempla eiusmodi & rariora conspicit, & frequentiora requirit. Nam quos sanctos legimus plerumq; ad sanctitatis fastigium euexit, ab humanis curis semota varijsq; vitæ euentibus planè expedita solitudo. Rarum enim profectò exemplum in summa peccandi licentia, innocentiam conseruare, & quasi in flammis esse, & flammarum incendia non persentiscere. Arduum planè atq; difficile, curis innumeris distrahi, sibi tamen Deoq; soli viuere, prope diuinum terris frui, & amorem illibatum cœlo inferre. Inuentus tamen Leopoldus est, cuius in animo longè pulcherrima species

species innocentiae, tam admirabiles sui
amores excitauit, ut peccati illecebram
tanquam fœdam mentis lernam suauiter
blandientem, non solitudinis fuga declina-
uerit, sed virtutis constantia proculcauerit,
& diuini formæ diuinioribus correptus
flammis, in medijs concupiscentiæ facibus,
non modo combustus non fuerit, sed ne fu-
mi quidem odorem contraxerit. Inuentus
est qui corpore terris, animo cœlo fixus, ne
aliquando non viueret solus, soli Deo vel
Deum ad terras perpetuò coegerit, ut in crea-
turis Deum introspiceret, vel se ad cœlum
perpetuò sustulerit, ut Deum in sua maiesta-
te conspiceret. Inuentus deniq; Leopoldus
est, qui inter filiquas natus, respuerit fili-
quas, ambrosia pastus. Illud dolendum
quod partim sæuum Claustroneuburgense
incendium, partim sæuius hæreticorum odi-
um Diuini viri præclarè dicta gesta; nobis
bona ex parte, magno Ecclesiæ detrimento
eripuit, ut iam non vitam sancti conscribere,
quàm fragmenta coagmentare videa-
mur.

mur. Ac de prima ipsius pueritia id vnum constat, piè admodum educatum à suis fuisse, deinde literis imbutum eximiæ indolis adolescentem ad splendorem familiæ, ad egregias illas animi corporisq; dotes, cum adderet ornamenta virtutum, quantum maiorum suorum superaturus esset gloriam, penè puerum declarasse. Primùm enim in tam corruptis hominum moribus, tantaq; aulæ licentia ea ætatula, nulla vnquam ipsius, vel ad fastum arrogans, vel ad furorem præceps, vel ad libidinem effœminata audita vox est, iurare mentiriue, planè ignorauit: neq; solùm ab omni verborum labe semper abhorruit, sed in tanta deliciarum affluentia, in tantis opibus, in regio planè luxu, vt in Principis domo ita delinitus captusue illis non est, vt crapulæ primum, quæ follis est ac fomentum libidinis, bellum indixerit sempiternum, abstemius fastum modestia, illecebram virgineo pudore compresserit, vno verbo, ita ea, quibus ætas illa irrètiri solet, contempsit, vt qui illius temporis res gestas, vitamq;

vitamq; sancti consignarunt tabulis scriptores grauiissimi plurimiq; ij omnes vnum hunc adolescentem prædicent earum rerum, quas adfert adolescentia, planè expertem. Canes iuuentus ludosq; leues impensè colit, sacrum Leopoldus otium, diuinosq; codices impensiùs adamauit. Ne verò diuinorum lectio, aut lectorum assidua commendatio otiosa foret exprimere factis, quæ legerat ita contendebat, vt diuino eloquio pioùe opere vacuum S. Leopoldum haud facilè inuenires, cerneres in tenera ætatula canam senectam, in Principe Monachum, in aula Arsenium; sacra omnia sacrorumq; Antistites, naturæ perpetuo instinctu admodum religiosè reueritus est.

Quod cum aliàs, tum verò in Monasterij Claustroneuburgensis primo fundamenti lapide ponendo perspicui potuit: Sibi enim nullis rationibus, precibus nullis persuaderi passus est, vt eum lapidem in fundamento collocaret, quod diceret hunc honorem ad Sacerdotis potiùs, quam ad Principis

pis dignitatem pertinere. Animo erat semper ad modestiam composito, à quo mira quædam suauitas in verba consuetudinemq; redundabat, vt reuereri semper ac venerari sibi præsens numen, quod mentis oculis perpetuò cerneret, satis apertè declararet.

Quæ ad misericordiam, beneficentiamq; spectant, mirificè coluit, miseros collegit, nudos vestiuit, famelicos paut, languidos fouit, vlcerosos curauit, omnis generis ægros, sordidatos, horridos, squalidos, non modo munificentissimè sustentauit, sed etiam suauissimè visitauit: In peregrinis suscipiendis, omniq; officij genere ornandis planè magnificus fuit. In viduarum pupillarumq; causis, non modò suum patrociniū nemini negauit, sed ipsos etiam miseros despiciatosq; præsentia cohonestauit sua, cibo refecit, colloquio recreauit. Deniq; in pia opera profusa beneficentia ferebatur, vt maiorem patrimonij partem in pauperes pietatisq; opera erogaret. Quamobrem tantam conce-

conceperant omnes de Leopoldi sanctitate opinionem, vt pupillorum tutor, viduarum Patronus, oppressorum defensor, pauperum parens, & deniq; Leopoldus pius ab omnibus prædicaretur.

Vita functo genitore Leopoldo quinto, magna populi voluntate, incredibiliq; animorum propensione florentissimus Austriæ defertur Principatus iuueni, dignum indole, dignum virtute, Anno post virginis partum Millesimo Nonagesimo Sexto, Austriæ in auguratus, collegit ille sese, atq; ad omne genus virtutis Christiani Principis, ita se conformauit, vt Bello paceque Constantinum Magnum Imperatorem exprimere videretur: Quippe factorum dictorumque eius fuit semper tam constans æquabilitas, vel æquabilis constantia, vt in summis potentiam prudentia, in infimis prudentiam authoritas, in mediocribus authoritatem lex temperaret ac moderaretur, aurem vnā tantum dedit accusatori,

vt accusato integram seruaret alteram, in bonos semper clemens, & in malos æquus, vno verbo, non quærebat anfractus viarum, viam semper terebat vnā illam virtutis directam & expeditam. Quò factum est, vt quam à maioribus acceperat, in medijs tempestatum procellis fluctuantem Austriam, appulerit ad quietis portum. Vnde illæ passim audiebantur de Leopoldo voces. *Hic communis salutis author, hic publici iuris vindex, hic Pater patriæ est.* Accedit, quod vt in priuato sumptu modestissimus, ita in ciuitatibus, templis, propugnaculis, manibus, & omni publico ornamento magnificentissimus fuit planè Constantinus, neq; defuit Leopoldo suus Maxentius, & quidem diuino consilio, vt non modo in pace Leopoldi moderatio, sed in bello etiam fortitudo, industria in agendo, celeritas in conficiendo, consilium in prouidendo appareret. Nam per id tempus Hungarorum Rex Stephanus non ille primus, ob eximiam sanctitatem diuorum numero adscriptus, sed secundus

cundus, ob impotentem animi ferociam fulmen appellatus, frequentibus excursionibus longè latèq; populabatur omnia, agros, municipia, vrbes Austriacas exactionibus, cœdibus miserè diuexabat: cuius impetum Leopoldi virtus ita fregit, audaciam & seditiosos in Austriam motus ita repressit, vt post aliquot latas victorias, hostem in fugam coniecerit, & penè profligatum ex suis ditionibus maxima aduersariorum strage exterminârit foelicissimè. Sed cùm redintegratis copijs Leopoldum Stephanus rursus laceggeret, ad Leittam fluuiû Stephano certamen Leopoldus offert, atq; explicatis signis conferit manus, & quidem pugnatû vtrinq; non incruento Marte, victoria tamen vsus Leopoldus est, quippe qui fuis magnaq; ex parte ad internecionē vsq; delētis Stephani copijs, & in acie inimicum non amplius arma contra Austriam capere docuit, & domi sibi militarem baltheum, eximiæ virtutis insigne, anno à Christo nato Millesimo centesimo quarto adinuenit. Volitat confestim Leo-

poldi fama subditus amat, timet hostis, admirantur vtriq; Christū qui Constantino in bellis adfuit, in Leopoldo pugnare agnoscūt vniuersi. Diceret ab Eusebio Leopoldū sub Constantini nomine celebratum, Regis filiam, Regis vxorem, Regis matrem celebrat Plinius Lampadoam, longè illustriorem edidit illud seculum Henrici quarti filiam Agnetem Cæsarum filiam, Cæsarum sororem, Cæsarum Auiam, Cæsarum Neptem, Regum matrem, Regum sororem, neq; minus claram virtute, quam genere fœminam, hanc nimirum sancto DEVS dignam coniugem adornârat, hanc Leopoldus sibi Deo auctore, hortante Cæsare, anno post virginis partum Millesimo Centesimo Sexto, coniunxit thori consortem, non vt libidines expleret, sed vt liberos regni successores, & Ecclesiæ defensores propagatoresq; procrearet.

Quòd tùm incredibilis castissimi thori integritas, tùm pijsima liberorum educatio, tùm religiosa duorum filiorum, Otho-

nis

nis, Conradi, ad diuinos cultus mancipatio luculentissimè declarauit.

Agnes enim Henerici quarti Imperatoris filia, coniunx S. Leopoldi, octodecim liberos peperit, quorum septem & duo masculi & quinque puellæ in pueritia immaturam obiëre mortem, vndecim iustam assecuti sunt ætatem, Principum dignitates obtinuerunt.

Albertus enim primogenitus eius nominis cognomine Deuotus dictus, aduocatus à patre institutus Cœnobiorum extructorum, hic Albertus mox patris obitum secutus, principatum Austriæ non rexit.

Henricus secundus eius nominis & stirpis Diui Leopoldi filius secundus, Austriæ Marchio octauus, & à prouerbio: *Ita me Deus*, quod semper in ore habuit. *Ja so mir Gott* / cognominatus vulgo, patri minus charus, & ob id minori filio Leopoldo postpositus, omnium fratrum superstes, hæreditates tandem assecutus est omnium, totam Austriam foelicissimè rexit & auxit annis triginta quinque;

quinq; quatuordecim veluti Marchio, viginti vnum tanquam Dux integer ac religiosus Princeps, à Conrado tertio Imperatore Dux Bauariæ creatus, quam annis quatuordecim gubernauit, & vt memoriam quoq; suam pijs factis extenderet, Cœnobium Scotorum Viennæ D. Mariæ & S. Georgio dicauit fundauitq; & censibus locupletauit, in quo post multas exanthlatas erumnas sepultus iacet.

Leopoldus Iunior eius nominis, quintus Diui Leopoldi & agnetis Filius, & Austriæ Marchio septimus, Largus cognomine dictus quem ob amorem pater maiori filio Henrico in administratorem præposuit, & Marchiam sex annis gubernauit. Hic Leopoldus mortem oppetijt, anno Millesimo centesimo quadragesimo secundo, cuius corpus in Cœnobio S. Crucis, à se aucto & locupletato sepultum est.

Quartus D. Leopoldi filius Ernestus eius nominis, & familiæ quartus, adolescens excellen-

excellentissimæ formæ, decimo octauo ætatis anno immatura morte diem suum clausit.

Quintus filius D. Leopoldi Otho in bonis disciplinis à pueritia educatus, qui post primi Præpositi obitum in Cœnobio Neoburgensi à Patre fundato, designatus est Præpositus, multas ex Francia attulit sanctorum reliquias, profectusq; cum suis Parisios pro maioribus assequendis literis & disciplinis, in Burgundiam concessit, & Cœnobium Morimundi ingressus ordinis Cisterciensis, sanctâ fratrum conuersationem & arcam supremæ Philosophiæ sectatus, breui ad Episcopatum Frisingensem est electus, quem fœlicissimè administrauit, alienata enim recuperauit, collapsa restituit, ac veluti vigilantissimus pastor ouium in meliorem partem instaurauit. Cùm Imperatore Conrado secundo fratre, ex genitrice Agnete, quem ex duce Sueuorû Friderico antè habuit, terram Sanctam visurus, & vestigia seruatoris nostri adoraturus adiit. Reuersus autem, annales doctos, qui modò

D

extant

extant, à creatione mundi ad sua tempora, & in octo libros digestos, res gestas Friderici primi Imperatoris conscripsit, sed cùm ad consilium Cistertiense, quod Morimundi agebatur, se contulisset, vbi morbo & senectâ oppressus, mortem oppetiit sanctissimè ac religiosissimè, postquam de æterna vita longa oratione habita, non sine astantium fratrum lachrymis multa locutus, illic honorificè sepultus, Anno Millesimo Centesimo Quinquagesimo Octauo, Friderico primo Imperatore. E cuius scriptis licet videre, quales tùm fuerint Cistertienses Monachi, & an se otio vel commensationibus, an literis tradiderint.

Conradus sextus Diui Leopoldi filius, primùm Passauiensis Episcopus, Remperti successor, post ArchiEpiscopus Salisburgensis Eberhardo successit, vtrunq; benè administravit, & in Cœnobio Admontensi morbo correptus, DE O animam reddidit, Anno Millesimo Centesimo Sexagesimo Octauo.

Bercham

Bercham filiam primam, D. Leopoldus Henerico Burggraui Ratisbonensi desponsauit. Quemadmodum Agnetem secundam Boleslao Poloniæ Duci. Gertrudim tertiam, VVladislao Duci Bohemiæ, qui à Friderico primo Imperatore, primus Rex Bohemiæ creatus est, ob insignia eius in Cæsarem beneficia & obsequia, & genuit ex ea tres filios, Fridericum, Primislaum Regem Bohemiæ, & Albertum Archiepiscopum Salisburgensem.

Elisabetham filiam quartam, D. Leopoldus tradidit nuptui Hermannno Landtgraui Saxonix.

Quintam filiam Ieutham (quæ rectiùs Guetha id est bonitas) D. Leopoldus Marchioni montis Ferrati Regingero matrimonio copulauit.

Reliquas filias & filios, in pueritia mortuos, in Claustro neuburgensi Cœnobio sepultos, iuxta Agnetem matrem cernimus.

Conciderat per id tempus non nihil armorum strepitu, frequentiqué bellorum

congressu in Austria doctrina fidei, defecerat Ecclesiastica disciplina, deferbuerat diuina charitas, feruebat tamen Principis in pectore ardens diuinæ gloriæ studium, & disciplinæ seuerioris amor eximius. Quid ageret? Omnia cogitat, pertentat omnia, vt labantem confirmet, vel prostratam erigat in Austria cœlestem disciplinam. De sacerdotum doctorum proborumq; seminario seriò cogitat, confertq; cum coniuge pijssima, probat illa consilium, rem magnam voluntate ambo constituunt, de loco ad Monasterium aptissimo deligendo sollicitis, præterlabentem Danubium fortè fortuito, sudo fereniq; cœlo, ex fenestra arcis montis Cetij prospectantibus, diuino vt putatur miraculo, flammeolum Agnetis leuis aura corripuit, sublatumq; procul ab oculis, in opacam syluam Danubio proximã detulit. Hoc autem ipso post nouem annos à D. Leopoldo, dum venationi fortè vacaret, inter frutices & dumeta sylvarum super Sambucum illæso & extenso reperto, diuinitùs sibi hoc
signo

signo à DEO locum ædi sacræ indicari agnoscens, incunctanter augustissimum splendidissimūq; monasterium extruxit, Anno millesimo centesimo decimo quarto, munificentissimēq; locupletavit. Mox conuocatis vndiq; doctissimis sanctissimisq; viris, deinde Canonicis Regularibus, S. Augustini seminarium pietatis constituit, hodieq; extat, floretq; viris doctrina, pietate, religione, reuixit Austria. Quàm diuinus, quàm cœlo fixus erat ille animus, qui neq; Reipublicæ curis grauissimis deprimi, neq; summa rerum perturbatione è cœlo auocari vnquam potuit, quò minùs eam haberet Ecclesiasticæ instituendæ disciplinæ sollicitudinem, qua in summa pace optimus Pontifex habere maiorem vix posset. Sed illud maius, quod in hoc Cœnobio Parentem fidei imitatus Abrahamum, filium Othonem doctrinæ gloria clarissimum (gratum in Principe exemplum) gratum holocaustum Deo Leopoldus obtulit.

Vnam cupiuit Dauid extructam DE O domum, quo voto motus, iurauit DEVS stabiliturum se in regio solio æterno tempore Dauidis Domum. Non vnam optauit, sed multas DE O Leopoldus ædes, Neuburgæ primam, regium planè opus; Monasterium Melicense partim vetustate collapsum, partim incendio ruinaq; absumptum, simili studio erexit, dotauit, illustrauit, frequentauit, quod Cœnobium patribus ordinis S. Benedicti, qui tùm maxima pietate florebant, dedicauit & consecrauit.

Simili modo monasterium amplissimum sancti Bernhardi, qui Cistercienses nuncupantur, D. Leopoldus in valle nemorosa, quod hodie ad sanctam Crucem vocatur, fundauit, scholam virtutis fideiq; aperuit, & insigne pietatis suæ monumentum erexit.

Quis hîc non aduertit in Principis pectore animum curamq; pontificis? Non pergo,

pergo, ne ambitiosus videar, illud in vniuersum adnotabo.

Fuit Leopoldus noster in contemplatione ita solitarius Arsenius, in operibus pietatis ita Eleemosinarius Ioannes, in bello paceq; ita Magnus Constantinus, in amplificandæ religionis studio ita præclarus Pontifex, in ædificandis DEO ædibus ita sanctissimus Dauid, in holocausto filiorum ita plenissimus Abraham, vt exclamares, quod fecit Pontifex, ô Petri filium, vel quod fecit Orbis, O Leopoldum Pium, vel quod miracula clamant, ô diuinum Gregorium Tauraturgum. Post tot egregia à se patrata facinora, Leopoldus Pius, cùm Austriam 40. annos laudabiliter rexisset, Anno trigesimo Sexto, suffecto sibi filio Henrico extrema propemodum senectute, cùm aduertisset instare tempus, quo ancipitem rerum humanarum conditionem, cum constantissima æternitatis foelicitate commutaret, decubuit. Deinde, cùm cætera Sacramenta, tum maximè Christum in Eucharistia sacris
vela-

velaminibus tectum, summa religione suscepit; tùm demum ad beatam illam patriam anhelans, & suauissimas effundens lachrymas, Iesumq; inter mortuis vocibus identidem appellans, placidissimè efflauit animam, ad cœlosq; euolauit, anno post Christum natum, Millesimo centesimo trigesimo Sexto, Pontifice Max: Innocentio secundo, regnante Lothario Imperatore. Vulgata morte, ingens confestim hominum concursus ad palatium visendi causa est factus, atq; hi manus, hi pedes certatim osculari, lachrymisq; irrigare alij sancti præclara facta, alij optima de se merita commemorare, vniuersi communem parentem, singuli suum Leopoldum extinctum deflare. Et quidem hanc sanè funestam ac luctuosam Austriæ faciem Leopoldus in cœlū conscendens diù reliquisset, nisi editis confestim multis miraculis, se quidem in cœlum migrasse, Austriam tamen suam minimè deseruisse, comprobasset.

Eius enim corpus terræ demandatum plurimis miraculis continuò claruit: corpus
verò

verò Maximiliano primo Augusto, ex humili sepultura ad ornatissimum mausæolum translatum anno Millesimo Quingentesimo Sexto, in magnificentissima Austriacæ Neuburgæ Basilica, hodie incredibili omnis sexus, omnium ordinum, omnium ætatis concursu, religioneq; inuisitur. Testis est sancti sepulchro marmor incumbens, cui flectentium genua impressa, alteq; excauata vestigia & maiorum pietatis sunt insigne momentum, & posterorum impijssimæ hæresis inuictum testimonium. Testis deniq; ipsa Leopoldi in sanctorum numerum relatio, Imperatorum Principumq; precibus flagitata, magna summi Pontificis voluntate, & cæterorum Pontificum consensu celebrata, deniq; totius Austriæ applausu excepta incredibili.



LITERAE QVAE=
DAM APOSTOLICAE IN
NOCENTII II. AD S. LEO-
poldum, eiusq; Coniugem
ac filios.

INNOCENTIVS Episcopus,
Seruus seruorum DEI, dile-
cto in Christo filio, Illustri
viro Leopoldo Marchioni,
salutem & Apostolicam be-
nedictionem. Deuotione tua
per venerabilem fratrem nostrum CONRADVM
Saltzburgensem ArchiEpiscopum, & latorem
praesentium Olofridium fidelem tuum plenius cog-
nita, tuis desiderijs paterna benignitatis intuitu
acquieuius, & beati Augustini Ecclesiam a
nobilitate tua beato Petro oblatam, sub defen-
sione nostra suscipientes, eam Apostolici Priui-
legij

legij robore communiuimus. Sed in alijs, in quibus secundum DEVM possumus, te tanquam beati Petri filium volumus honorare. Age igitur dilecte in Domino fili, & bona principia meliori exitu prosequi studeas. Per hoc enim & apud homines gloriam, & apud omnipotentem Dominum premia condigna recipies. Dilectam filiam nostram Agnetem Uxorem tuam, & Albertum Marchionem cum ceteris filiis tuis, in Domino salutamus ac benedicimus. Data Pisis, 3. Kal: Aprilis, &c.



INNOCENTIVS Episcopus, Servus servorum DEI, Dilectæ in Christo filix Agneti vxori quondam Leopoldi Marchionis, & filijs eius salutem & Apostolicam benedictionem. Audita morte nobilis viri Leopoldi mariti tui, humanitatis ratione tantò amplius

E 2

condo-

condoluimus, quantò ipsum, vtpote beato Petro, nobisq; deuotum in vita sua, affectione paterna dileximus. De cuius nimirum obitu, habita certitudine, eidem auctoritate Apostolica absolutionem fecimus, & pro animæ suæ remedio, in nostris orationibus omnipotentem Dominum deprecamur. Proinde nobilitatē tuam Apostolicis literis visitantes rogando mandamus, vt pro eo, quod de tam probo Viro diuina prouidentia factū est, dolorem super dolore, tristitiam super tristitiam non addatis, sed potiùs tam mater erga filios, quàm filij erga matrem omnimodam dilectionem atq; reuerentiam studeant exhibere, & in pace & in concordia viuere. Nec dubium, quod modicæ res concordia crescunt, magnæ verò scissura & discordia dilabuntur. Vt autem eiusdem viri anima de suis peccatis veniam consequatur, & vos in temporalibus & spiritualibus gratum percipiatis fœliciter incrementum, dilectos filios nostros Erhardum Abbatem, & fratres Melicensis Cœnobij honoretis ac diligatis, & nullam

nullam eis molestiam irrogetis, vel ab aliquo permittatis inferri. Nos sanè personas vestras, si in beati Petri seruitio permanseritis, paterno amore complecti volumus, & iuxta petitiones vestras, charissimum filium Imperatorem Lotharium, cùm ipsum nos videre contigerit, vt vestram vobis Iustitiam conferuet, libenter & affectuosè rogabimus. Atq; in hoc & in alijs vos exaudire & honorare parati sumus. Datum Pisis, 8. Ianua.



INNOCENTIVS Episcopus, Servus
servorum DEI, dilecta in Christo
filia Agneti Marchionissæ, & Illustribus viris & filijs, Leopoldo
Marchioni, & Austria Aduocato, caterisq;
fratribus salutem & Apostolicam benedictionem.

nem. Bonorum principum est religiosa loca diligere, & à prauorum hominum molestijs ea defensione propitia conseruare. Proinde nobilitatem vestram communemus & exhortamur in Domino, quatenus Neuburgensem Ecclesiam, quam Pater vester recolendae memoria Leopoldus Marchio fundasse cognoscitur, & beato Petro obtulisse, manu teneatis, & à prauorum hominum inquietationibus minimè vexari permittatis. Dilectum quoq; filium nostrum Hartmannum, eiusdem loci Praepositum, pro beati Petri & nostra reuerentia honoretis & diligatis, & in suis necessitatibus paternis studeatis affectibus subuenire.

Datum Lat: 3. Idus Aprilis, &c,



O verè fœlix, ô terq̃ quaterq̃ beata,
Austria, quæ sancto plaudis ouasq̃ Duce.



Qui quondam summa Princeps direxit habenas
Pace, & iustitia non sine laude suas.

DE PLVRIMIS S. LEOPOLDI MIRACVLIS.



CAPVT II.



*R*ANDEM sanctitatem prodit,
grande miraculum. Libet ini-
tio Pontificis summi, qui DE-
VM refert, referre sententiam.
Leopoldi sanctimoniam inquit, plurimis mi-
raculis ad eius inuocationem editis, DEVS
omnipotens confirmavit, quia siue rem ip-
sam factam, siue ordinem modumq; facien-
tis consideres, naturæ vires excedere omnia
reperies. Implorato enim S. Leopoldi au-
xilio, diuina vi Paralytici, Phrenetici, aridi,
febricitantes, Epileptici, sanitati restituun-
tur pristinae. Huius precibus cæci vident,
surdi audiunt, muti loquuntur, claudi am-
bulant,

bulant, leprosi mundantur, mortui resurgunt.

Si miraculum (vt constans est Ecclesiæ Patrumq; sententia) Dei sigillum est, quo veram sancti in se pietatem, suamq; in sanctum beueuolentiam testatur, quanta fuit in DE-VM Leopoldi pietas? quantus in Leopoldum diuinus amor? quem inferiorem esse noluit Gregorio Taumaturgo. Mirari ergo desinant, qui tantam omnium generum ordinumq; multitudinem inuisere, tanquam languentium copiam circundare, tantam populi Christiani vim, honore, votis, imaginibus cereis, donisq; pretiosis ornare sancti sepulchrum admirantur. Cur enim ad eum non confugiant, per quem norunt mortuos ad vitam reuocatos, cum morte conflitantes, pristinae sanitati repente restitutos, cæcos illuminatos, grauiter oculis laborantes, morbo liberatos.

Cuius nomine inuocato, mutis DEVS loquelam, surdis auditum, gressum claudis

F

restituit.

restituit. Qui in partu, in casibus alijs extrēmè periclitantibus, liberauit.

Cuius apud DEVM precibus Phrænetici, Paralytici conualuerunt, quidam peste correpti euaserunt, Lepra, Apoplexia, Colica, Epilepsia, oppressi, sanitatem impetrarunt. Quid de contractis referam? quibus non minùs membrorum aptatum vsum reddidit Sancti oratio? Oratio Sancti febricitantibus, ægitudinibus varijs laborantibus profuit. Hoc tamen notandum, vti experientia docuit, quòd ipse Marchio Diuus Leopoldus, nullis vnquam miraculorum gratiam & petita beneficia præstitit, nisi qui verè contriti & confessi, ipsius intercessionem apud DEVM implorauerunt. Non expectabis ergò lector, vt prodigia à Sancto Leopoldo edita, singulatim referam omnia, immensum opus, paucula breuitatis memor delibabo: etenim tam necesse est multa sileri, quàm difficile omnia compræhendi.

Puerum sub aquis mortuum reperi-
tum, miserati quidam, ad Sancti sepulchrum
deferunt,

deferunt, ipsosq; in altari collocato, supplicibus precibus Sanctum sollicitant (res mira) cunctis qui aderant in mortuum intuentibus, & expectatione suspensis, puer repentè ad vitam reuocatus; attollit oculos, recipit vocem, surgit incolumis.

Ne verò prodigiorum magnitudo & admiratio de summa fide detrahat, testatissima sunt quæ refero omnia, verissimumq; est illud Christi promissum; *Qui credit in me, opera quæ ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet.*

Per mediam horam, sub aquis iacuit alter in puteo, vbi non modò vitam amisit, sed natiuum colorem in tam atrum fædumq; mutauit, vt horrorem omnibus incuteret, deferretur ad Sancti mausæolum cadauer exanime, imploratur enixè sancti subsidium, præstò adest, faciliusq; mortuus vitam recuperat quàm perdiderat.

Filij funus, viduam Euangelicam imitata mater prosequitur lachrymis, &

beati Leopoldi præsidium instantè implo-
rat, mirum dictu, redditur superis continuo
mortuus, recipit filium mater, sanctum po-
pulus piè veneratur. Illustrius illud, quòd
mortuus iuuenis ad tumulum sancti cum
prece delatus, viuis lætusq; magna hominū
corona spectante surrexit, & feretro repen-
tè profilijt. Mira equidem, sed in Leopoldo
non mira. Quid enim sunt aliud in ani-
mo virtutes, quàm quod sunt in firmamen-
to sydera? Mirari ergò desinat, omni vir-
tutum genere ornatum Leopoldum mi-
raculis coruscare, qui non mirantur distin-
ctum syderibus firmamentum fulgere lumi-
nibus.

Parabatur feretrum mortuo, cuius ma-
ter enixura secundo robore filij, quem primò
pepererat potestate naturæ, ad Leopoldum
confugit, certam ex sancti ope filij vitam sibi
pollicita: Vix vota precesq; supplex emise-
rat, cū flere cepit puer, flere cæteri desi-
ere, Deiq; opt: Max: qui mirus est in sanctis su-
is, miras in laudes prorumpunt vniuersi.

Multus

Multus sum, vnum duntaxat vel alterum ex generibus singulis deinceps attingam. Medicos frustra fatigat omnes cæca fœmina, Cæci. vouet sancto, adiit tumultum, redit sana domum. Lumen amiserat alterius oculi mentes multos vir quidam, emisso is voto, cum ad sepulchrum sancti enixè oraret, non prius ab oratione destitit, quàm oculi reciperet sanitatem.

Tanto capitis dolore conflictatus est alius, vt planè excæcatus per triduum fuerit, ad afflictorum Parentem, Leopoldo internuntio, quàm citò confugit, tam illicò visum recepit.

Pij parentes ad Neuburgensem tumultum cæcum filium ducunt, deinde nixi genibus, pro salute ipsius Deum Leopoldo deprecatore adhibito orare insistant, mirum dictu, deprecantibus illis, cunctis in cæcum filium obuersis, rei quæ exitum præstolantibus, utroque oculo rectè videntem conspiciunt cæcum, domumque lati ductore non egentem comitantur.

Cæcum annos viginti quatuor, post fusas ad Sanctum preces, amici deferunt ad tumultum Sancti, nec mora, antequam loco moueretur, visum recipit. Prætereo consultò plurima in hoc genere, institutæ non immemor breuitatis,

Muti lo-
quun-
tur.

MVTVS à natiuitate, fusis mente ad tumultum Sancti precibus, impetrauit vt orare posset & lingua.

Menses duos mutam, surdam, captamq; mente vxorem miseratus vir suam, vouet Leopoldo, confestimq; vxor mentis fit compos, mauscolumq; Sancti inuisit surda muta; sed domum redit vtroq; incommodo liberata.

Lingua
corru-
pta sa-
natur.

QVIDAM corrupta lingua per sex annos tam fœdè balbutijt, vt barbarum quid frendentem audires potiùs quàm loquentem, verbum intelligeres planè nullum, vouit, adiit Sancti tumultum, morbus euauit, soluitur in Sancti laudes voce clarissima, lingua corrupta.

Muta,

Muta, surda, cæca fœmina Sanctum adiit, preces eius implorat, omni incommodo liberata reuertitur.

PARTVS seu mortis potiùs cum doloribus Prægnantes. conflictantes plurimas, dolore periculoq; Sancti oratio liberauit. Nihil attingam priuati, ita enim nascimur omnes, vt nati de ipsa natiuitate, nec sine horrore cogitare, nec sine nausea audire, nec sine fœditate loqui possimus.

Incendere Neuburgense Leopoldi Cœnobium, templum, tumulum constituerant hostes. Tempestate liberati. Quotiès tentant, totiès miris turbinibus ac tempestatibus reuocantur à scelere: Expectant cœlum aliquando sudum ad facinus aptissimum, idq; nocte, conscendunt naues, sed tam sœua repenti tempestas exorta est, vt vitam desperantes, mortem oculis intueri viderentur.

Quid agerent? Ad Leopoldi opem, Leopoldi proditores confugiunt, erratum agnoscunt

agnoscunt, crimen deprecantur, opem ab eo petunt, cui parârant incendium. O Sancti mansuetudinem, continuò impetrant. Sedata namq; illicò tempestate, dissipatis nubibus, discussis turbinibus, ad portum exoptatissimum appulerunt. Nempè admonere nos exemplo Sanctus voluit, mansuetudinem, quam in vita mirificè coluerat, post mortem se minimè abieciſſe.

Phræ-
netici.

PHRÆNETICA per menses sex, cognatos virumq; ipsum non cognoscebat suum: Interdum etiam tam furore insano percita irruebat in suos, vt ligatis manibus pedibusq; decumbere cogeretur, defecerat salutis spes omnis in medicos, vt in cœlesti medico spes reponeretur omnis. Videt enim per quietem fœmina visionem, quæ votum Leopoldo vt faceret, suaderet, fecit, compleuit, redijt sana, quæ insana venerat.

Pro vxore, hebdomadas sedecim mentis impote, vouit maritus, mox vt ad sancti tumultū delata est, mentis compos facta, liberata morbo est.

Pruden-

PRVIDENTIA celebris, genere clarus, Thomas Patauensis, morbo correptus, pedū manuumq; officio destituitur, quo morbo vt leuetur, nihil relinquit intentatum, humana tamen omnia cum frustra implorasset, ad diuina conuertitur, & quidem consultò. Cui enim balnea longa, pharmaca molesta denegarant sanitatem, eam non minùs munificus, quàm facilis illicò largitus Leopoldus est. Extendit neruos, surgit humo, stat firmiter, petit latus domum.

Paraly-
tici.

Paralyfi, mulier membris propemodum omnibus capta, per sex annos in morem quadrupedum abiecta incedebat, vouit, adit sanctum, erigitur, graditur, stupent vniuersi. Gratiore sunt, & è cœlo tributa esse, illustriùs cognoscuntur. Cuiusmodi illud est, quod quatuor diuersis eodem oppressis morbo, pari beneficentia largitus est Sanctus.

Decumbebant duo tres annos, reliqui circiter duos in lectulis & grabatis paralyti-

G

ci, vo-

ci, votis ad Sanctum emissis, eorum membra omnium soluuntur, completis votis, ad ipsum Sancti mausæolum tanquam compedibus quibusdam diu detenti, tunc primum liberati prorumpunt, & Sancto grates referunt immortales.

Totos sedecim annos afflixa mulier, eodem oppressa morbo, humana omni salutis spe prorsus abiecta, ad tumulum confugit Sancti: Quod vt primum attigit, simili prodigio sana repente profilijt.

Manibus pedibusq; capta Ioannis Pataviensis Anna vxor, illud vnum continuò inculcabat: Vnum esse salutis suæ remedium, Leopoldi preces. Defertur ad tumulum Sancti, fide plenissima conualescit.

Non absimili fide alius quidam, non pedibus solum, sed oculo etiam captus, adiit tumulum Neuburgensem, Sanctum interpellauit: Mira celeritate, æqua facilitate vterq; morbus euauit. Non persequar quadraginta alios, quos eodem planè conflictatos

tos morbo Paralysis, ex longa morte potius ad vitam reuocauit, quàm ex ægritudine sanitati restituit.

Profluuiò sanguinis, & medicorum pharmacis, toto octennio miserè conflictata fœmina, Euangelicæ Hemorroissæ exemplo admonita, tumulum Sancti accedit, tangit, conualescit. Bellè equidem, vt qui Magistrum estimitatus virtute, imitetur miraculo. Quàm multus, quàm varius, quàm solers est in conquirendis modis honorandi suos Deus optimus?

Post tot enim tantaq; prodigia, quot peste Pesteli-
berati. ste propè extinctos, Sancti precibus ex Orci faucibus ereptos, gratissimæ huic luci restituit? Vnum, quod plura continet, prodigia recensebo.

Tribus se locis prodiderat pestis in fœmina, collum tamen tanta veneni copia inflauerat, vt toto octiduo iacenti nullò cibo, nullo potu, vel mortuam, vel certè morituram, haud dubiè medici omnes

confirmarent. Diuinitùs tamē admonita fœmina, tantam concepit de Leopoldi subsidio confidentiam certissimam, vt sibi polliceretur sanitatem. Nec frustrata spe sua est, euauit tuber, nam se planè sanam inuenit, ad Sancti mauscolum gratulabunda accurrit.

Febri-
citan-
tes.

QUID dicam de febricitantibus, varijsq; generibus languentibus? Si enim narranda singulatim explicandaq; forent illustria quinquaginta tria miracula, quæ in eo genere Deus per suum Sanctum patrauit, iustum volumen illa sibi vindicare posse viderentur. Illud vnum accipe, duplex prodigium.

Eò febrium vis ægram deduxerat, amenitiam vt incurreret, implorantur medicorum subsidia, tentantur pharmacorum virtutes, torquetur misera, vana omnia. In vna Leopoldi officina momento temporis summa facilitate pretiosissimam inuenit emitq; gratis sanitatem.

Fugabant morbos Apostoli semicinctijs, quo aulæo tumba sancti contegitur, febricitantem

tantem filiū mater inuoluit : fugatur febris illicò, sanum filium mater læta reducit domū, quem templo intulerat afflicta moribundū.

Vouerat sancto fœmina, quæ liberata, neglexit præstare quod vouerat, non multò post, miro quodam casu brachium ita inuertit, vt scapula pectori inhærere videretur, brachiumq; appensum velut penderet ex humero. Agnoscit peccatum, experta vindictam ingrata fœmina, atq; ab eo, quem antea contempserat, veniam petit, subsidium implorat, redditq; votum : reddit pariter fœminæ sanctus brachij sanitatem.

NE verò aliquod morbi genus non expectaretur Leopoldi virtutem, annum de- Varijs morbis
cubuerat Ictericia vir quidam, medicinæ probè is nouerat incertos euentus, pericula certa, itaq; diuinum sibi adeundum medicum esse sapienter ratus, Leopoldo vouet, explet votum, sanatur continuò.

Suffultus baculis claudus, Leopoldi sepulchrum adiit, orauit, certum sibi ex Sancto gressum pollicitus, nec fefellit eum spes, soli

dati enim neruis stetit pedibus firmiter suis, scipiones, quibus antea nitebatur, abiecit, nullo fulcro sustentatus incescit. Alter claudus natus, vouit itidem, deinde sepulchrum Sancti adiit, Deum illius precibus interpellat, vix preces fuderat, confirmatos sensit neruos, domum adit pedibus nixus suis, qui accitus alienis accesserat.

Nullam non frustra adhibuerat, medicorum operam fœmina, vt pollicis fluxum in scaturiginis morem viginti annos perpetuò distillantem, sisteret: fessa sapitaliquando, imploratq; Leopoldi opem, qui pestilentem scaturiginem inuocatus, tanquam solis radius exiccauit.

Coxa cuidam ita loco mota est, vt deforme miserandumq; aspicientibus præberet spectaculum, & se ipse mouere loco tres totos annos ægrè admodum posset, implorantur subsidia humana omnia incassum, imploratur deniq; Leopoldus, redditur homini sanitas, redditur DE O honor & gloria, qui in sanctis suis est tam admirabilis.

Quidam

Q Vidam tantum capitis dolorem passus Capitis
dolor.
est, vt surdus, & quasi mente deiectus,
multos dies decumbere sit coactus: vxor se
ad preces conuertit, Sanctumq; emissio voto
pro viri sanitate orare insistit, statimq; me-
lius habuit. Postera verò die ad Sanctum
tumulum adiit æger ipse, fideq; plenus, ca-
put sacris reliquijs applicat, sanitatemq; ex
eo tactu consecuturum se esse non dubitat.
Quid plura? quasi vlcus cuspide apertū esset,
incredibilis faniei vis erupit ex auribus, capi-
tisq; dolore euauit. Multa consultò prætereo.

V Sç; adeò Epilepsia conflictata puella est, Epilep-
sia.
vt interdum sexies, decies, duodecies,
morbo caderet opprimereturq; in die. Gra-
uis omnino morbus, desperata sanitas, vna
reliqua erat fiducia. Deus per sanctum adi-
tur, sanatur illa. Plura non commemoro.

F Oeminam Colica ita afflixit, vt manuum Colica.
pedumq; destituta vsu, annos duos de-
cumberet. Cùm primùm Leopoldū inuoca-
uit, sensit præsidium, discussa Colica, reddita
est salus. Qua-

Quatuor circiter menses grauiſſimo morbo oppreſſa fœmina, vt neq; videre iam, neq; audire poſſet cum animam ageret, diuinitus quadam viſione admonita, votum emiſit, illicò morbus euauit.

Apo-
plexia.

ILLUD præteriri non decet, quod ſimul cum ſancti laude & vitæ documento coniunctū eſt. Emortuum latus habuit puer Apoplexia: afflicta mater, quam filij amor periculumq; ſe ipſa pientiore affecerat, voto emiſſo, preces enixè fundit ad ſanctum, redditur color illicò, calor, vita membris emortuis, Sanus puer exultat.

Sed non minori illud admiratione dignum eſt, quod cum negligens in exoluendo voto (vt fit poſt acceptam gratiam) mater fuiſſet, puerum rurfus antiquus morbus inuaſit. Quo caſu fœmina, quantum vitium ſit in Diuos ingratus animus, intelligens, votum iterans & diligentiffimè complens, obtinuit & peccati veniam & filij ſanitatem.

¶ Hæc de Miraculis S. Leopoldi, &c.

PRO-

PROCESSVS ET PROPVGNATIO CANONIZATIONIS

S. LEOPOLDI.

ITEM

ET INSTANTIÆ PRO
EADÉM.

CAPVT III.

N SIGNEM pietate virum beatum Leopoldum genere, moribus, ac omni humana gratia illustrem, ab omnipotente DEO electum & inscriptum in æternitate, beatissime Pater, supplicant & postulant in Cathalogo Sanctorum ascribi omnes infra scripti Principes & prælati, viriq; religiosi affectantes DEVM ipsum æternum, gloriosius in suis factis collaudari. Diuinumq;
 H cultum

cultum in partibus Australibus magis ac magis augeri, nec non & populorum deuotionem & fidem in sacris votis peramplius multiplicari, atq; operibus Pijſ laudabiliter inuitari atq; conſeruari.

Humiliter quoq; T. B. deprecantes, quæ reuera in tam Sancto opere errare non poteſt, vt pias eorum preces tam diuturnas & per tot annorum curricula continuatas, non ſine grauib; expenſis etiam apud tuæ Sanctitatis prædeceſſores, ita vt nihil de re-quiſitis, in huiuſmodi exquiſitiſſima ſolertiſſimaq; inquiſitione dici poſſit, fuiſſe prætermiſſum. Iam tandem in hac tempeſtate dignetur benignè & clementiſſimè exaudire, & hunc piſſimum Principem, verum DEI optimi maximi ſeruum, inter cæteros Sanctos Patronos & Oratores noſtros amplecti & acceptare, ad ipſius DEI & Redemptoris noſtri Ieſu Chriſti laudem, ac Apoſtolicæ ſedis tuæq; beatitudinis, & Illuſtriſſimæ domus Auſtriacæ, gloriam ſempiternam.

Ecce

ECce beatissime Pater, hi sunt Prælati & Ecclesiastici, viriq; religiosi, nec non & Principes seculi, qui hætenus supplicarunt & continuò supplicare non desinunt, vt tandem exaudiri promereantur, modestum, prudentem, humilem, generosum, religiosorum & pauperū patrem, benignum, sobrium, pudicum atq; castum, meritis omnibus bonis, & Deo optimo grâti præpollentem S. Leopoldum, qui diuina gratia eruditus, sobriè, iustè & piè vixit in hoc sæculo, expectans beatam spem & cœleste regnum, & gloriosus proinde appellatus, solenniter Canonizari, & vt publicè per orbem vniuersum à cunctis populis Catholicis, sine quoq; discrimine, valeat venerari: Et in eius nomine templa & capellæ in Ecclesijs erigi & ædificari atq; exornari possint. Oblationes & vota porrigi & afferri, publica & solennia officia deuotè decantari, & præcipuè choro Canonicorum regularium Cœnobij Neuburgensis, ordinis S. Augustini ab eodem S. Leopoldo fundati, & sufficienter dotati.

Item alterius Cœnobij Mellicensis per eundē reparati. Et alterius magnifici Clauſtri apud ſanctam Crucem ſuis ſumptibus fundati. Iubilantes in honorem ipſius & laudem, dulces hymnos libentiùs valeant pia voce reſonare & pſallere, vt pijs eius meritis ac precibus iugiter atq; inceſſanter adiuuentur omne per æuum. Ipſius quoq; S. Principis Leopoldi gloria inter angelos, cæteroſq; cœleſtes ſanctos Dei electos amplificetur, & gaudium fiat in cœleſtibus Hierarchys pariter atq; terreſtribus, & præcipuè per ſacros confeſſores, quorum numero piè petitur aggregatus indubitanter per tuam beatitudinem, & omnium Eccleſiæ Romanæ Principum & patrum decretum, ſolenniter declarari, & publicè pronounciari, vt moris exiſtit, & ſacri Canones & Patrum decreta & conſuetudines requirunt, ac laudabiles ceremoniæ à Spiritu Sancto, vt piè creditur reuelari. Rudolphus quondam Auriæ Dux primus omnium, apud ſanctæ memoriæ Innocentium huius nominis Pontificem Sex-
tum,

tum, instantiam fecit, atq; ab eo impetrauit, de fratrum consilio committi generalem inquisitionem, super vita & miraculis eiusdem Pij Leopoldi, quondam Archiepiscopo Pragenfi & Episcopo Olomucensi, ac Abbati Sanctæ Crucis Dioecesis Patauensis, de quorum discretionem plenam in Domino fiduciam gerebat, vt saltem duo illorum in locis de quibus expedire vidissent veritatem, super his per eos diligentius inquisitam, iuxta formam in literis Apostolicis inclusam, fideliter in scriptis redigerent, & per literas ipsorum sub sigillis proprijs plenam rei seriem continentibus, per nuncios idoneos ad sædem Apostolicam destinarent, vt per generalem inquisitionem huiusmodi ad laudem diuini nominis, & honorem ac firmitatem Catholicæ fidei, & fidelium populorum consolationem, actus eius Domino dirigente, securius procedere valerent. Considerauit namq; idem Innocentius, quàm grandis sibi & Ecclesiæ militanti materia gaudij & exultationis offeretur. Cum de no-

uo perciperet terrenos milites, sic in eorum
vita triumphasse de vitijs, & tenuisse cum
virtutibus Principatum, quòd eos de mun-
di conflictibus ad cœlestem militiam euo-
catos, exercituum Dominus fulgorem suæ
triumphantis Ecclesiæ, nouis Sanctorum
splendoribus semper adaugens, suamq; per
eos maximè gloriam & misericordiam ma-
nifestans, gloriosis facit in terris coruscare
miraculis, vt eorum merita cum veneratio-
ne debita recolantur, Christi q; fideles per
illa perseuerent in fide constantius, vt eo-
rum ad sectanda vestigia, & imploranda pa-
trocinia, feruentius animentur, & præcipuè
in S. Leopoldi, quondam Austriæ Marchio-
nis pietate, generis nobilitate præclari, ac
veræ fidei armis muniti, qui sub Sancto
Trinitatis signaculo, ac spe supernæ gloriæ
in hoc sæculo altissimo militans, sic supe-
rauit vitia, virtutes excoluit, dilexit iustiti-
am & iniquitatem odijt, reddens viduis &
pupillis opem opportunam, & cunctis pro-
ximis debitam charitatem, quòd ipse re-
tributor

tributor æternus, eundem S. Leopoldum, lætitiæ & sanctitatis oleo inunctum fore demonstrans, per ipsius merita, quàm plurimos de grauissimis infirmitatibus liberauit, alijsq; quàm plurimis eum miraculis decorauit in terris, quem sicuti piè creditur coronauit in cœlis, prout de his patet ex literis eiusdem Innocentij datis Auimon: Secundo Calendas Ianuarij, Pontificatus sui Anno sexto, qui erat annus Domini Millesimus, trecentesimus quintus, Die trigesimo Decembris.

FRIDERICVS diuina fauente clementia Romanorum Imperator semper Augustus, huius nominis Tertius, apud Sanctæ memoriæ, Dominum Paulum II. successiuam fecit instantiam, ardenti cum desiderio ac deuotione, attendens quod commissarijs supra memoratis præfato Innocentio vita functo, grauiq; bello inter ducatum Austriæ, ac regnum Bohêmie exorto, tutus non patuerit accessus in Austriã, ad tam pium opus debite professe-

prosequendum, & Ducatu Austriæ multorum annorum curriculis bello attrito, varijs calamitatibus presso, Australes ipsi his malis & incommodis præcipua se ratione conquassatos, in animum induxerunt, quòd Pij Leopoldi Canonizationem hæctenus negligentius egissent, malis itaq; suis ac rebus aduersis mederi cupientes, eundem Fridericum crebris precibus pulsarunt, vt Canonizationem Pij Leopoldi, omni sollicitudine prosequi deberet, vt ex eius literis datis anno Domini, Millesimo Quadringentesimo sexagesimo sexto, die prima mensis Februarij, Imperij sui decimo quarto.

Leonora diuina fauente clementia Romanorum Imperatrix semper Augusta, Regis Portugaliæ filia, similem apud eundem sanctæ memoriæ Dominum Paulum secundum fecit instantiam, eiusdem Friderici supra nominati Conthoralis, deuotissimo desiderio Cæsareæ maiestatis affectuosissimè concurrere cupiens, pro sua speciali deuotione in præfatum inclytæ & beatæ memoriæ Leopoldum,

dum, cuius meritis crebra beneficia miseris mortalibus exhibita, suo tempore manifestata sunt, & pro augmento diuini honoris ac suffragio & solatio inclyti ducatus Austriæ & ceterorum Christi fidelium, vt ex eius patet literis, datis anno Domini millesimo, quadringentesimo, sexagesimo sexto, die tertio mensis Februarij, imperij sui anno decimo quarto.

V Dalricus quondam Episcopus Patauensis, imperialis Cancellarius ac eius Patriæ & Dioecesis ordinarius, apud eundem sanctę memorię, Dominum Paulum Secundum consimilem pariter fecit instantiam, tam pro diuini honoris augmento, & inclyti Archiducatus Austriæ solatio ac suffragio, suęq; Dioecesis & iuris dictionis excellentia, deuotissimo desiderio Cæsareę maiestati concurrere cupiens precibus & deuotione, quibus valuit humilimè & affectuosissimè prosecutus vt ex eius literis patet, datis anno Domini millesimo, quadringentesimo, sexagesimo sexto, Die vigesimo Ianuarij.

IOANNES Mellicensis, Martinus Gotvicensis, Hieronymus Scotorum Vienna, Georgius sanctæ Crucis, Petrus in Campo Litorum, Laurentius in cellis S. Mariæ, Joannes in Zuvettl, Et VVolfgangus in Altenburg, Abbates S. Benedicti & Cistercienses.

IOANNES Neuburgensis Claustralis, Philip-
pus ad S. Hippolytum, VVolfgangus in Her-
Zogenburga, Stephanus ad S. Dorotheam Vi-
enna, Præpositi Canoniorum regularium S.
Augustini.

MARTINVS in Maurpach, Sigismundus in
Gäming, & Bartholomeus in Asspach,
Priores Carthusiensis ordinis, & Monaste-
riorum.

Nonnulliq; Rectores Ecclesiarum Pa-
rochialium, inclyti Archiducatus Austriæ,
Dioecesis Patauiensis, apud eundem sanctæ
memoriæ Dominum Paulum II. eandem
fecerunt instantiam, per eorum literas da-
tas, Anno Millesimo, quadringentesimo sex-
agesimo quinto, die duodecimo mensis De-
cembris.

Michaël

MICHAEL Comes in Harttegg, sacri Rōmani Imperij Burggravius de Maideburg, Georgius de VVolckerstorff, Rudgerus de Schärffenberg, Joannes de Liechtenstein, Osvwaldus de Eizingen, Henricus de Buechhaimb, Sigismundus de Eizingen, Vitus de Eberstorff, Joannes de Kranberg, Sigismundus de Toppel, Georgius de Rhor, Bernhardus de Tirnstein Barones.

IOANNES de Pelndorff, Henricus Drugses, VVolfgangus de Rugendorff, Ludovicus de Peutmül, VVolfgangus de Mailenstorff, Erhardus Tosso, cum nonnullis alijs militibus, & nobilibus inclyti Archiducatus Austria. In literis compræhensis, apud eundem sanctę memorię, Dominum Paulum II. æqualem fecerunt instantiam, causis & rationibus inducti, de quibus in eorum literis in dieta generali in Neuburga Forensi Patauiensis Diocesis celebrata. Datæ Anno Domini Millesimo, quadringentesimo sexagesimo Quinto, die Decima mensis Decembris.

Magistri ciuium, Iudices, consules nominati & communitates Ciuitatis, oppidorum & villarum Vienenfium in vtraq; Neuburga Claustrali & Forenfi.

IN Krembs & Stein, In Tulna, Hainburga, Lab, Medling & in Loys, inclyti Archiducatus Austriae Dioecesis Patauensis, etiam apud Sanctae memoriae Dominum Paulum II. consimilem & affectuosissimam fecerunt instantiam, quorum omnium testimonijs non mediocriter eiusdem Pij Leopoldi sanctitas & merita illustrantur ac comprobantur, vt ex eorum literis euidentissime patet, datis in eadem generali dieta Neuburga Forenfi, Patauensis Dioecesis, tunc iussu Caesareo instituta, Anno Domini millesimo, quadringentesimo, sexagesimo quinto, die verò secundo mensis Decembris.

Eccè beatissime Pater, quantus fuerit & sit numerus supplicantium, instantiam deuotissimam pro huiusmodi Canonizatione facientium, apud tuae sanctitatis praedecessores

cessores & sedem ipsam Apostolicam, ita
vt verè dici possit superabundans, cum nus-
quàm in iure legatur tantorum Principum
& Patrum instantiam, in huiusmodi etiam
amplissimo negotio fuisse foreq; necessa-
riam.

HOc testantibus doctōribus omnibus, in
C. Venerabil. de testi: & communi stylo,
per sedem Apostolicam in omnibus Cano-
nizationibus Sanctorum à trecentis annis &
ultrà continuò obseruata. Et hinc est quod
præfatus Sanctæ memoriæ Dominus Paulus
secundus, eisdem supplicationibus præfato-
rum omnium instantium iustè inductus,
Reuerendissimis in Christo Patribus Bessa-
rioni & Alano Tusculan: & Prænестinen:
Episcopis, ac Francisco S. Eustachij Diaco-
no miseratione diuina sacrosanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinalibus, viue vocis oraculo,
vt moris est, causam ac negotium Canoni-
zationis huiusmodi in secreto Consistorio
de fratrum Consilio specialiter commisit,
qui quidem Reuerendissimi Domini Com-
missarij

missarij, virtute clausulæ per se vel alios, Reuerendis in Christo Patribus, Patauienis: Gurcen: ac Petinen: Episcopis, nec non Scotorum Viennæ & Cellis S. Mariæ, ordinis S. Benedicti, Patauiensis Dioecesis Monasteriorum Abbatibus, per suas literas specialiter demandauerunt, vt generalem inquisitionem super vita & miraculis eiusdem Pij Leopoldi solenniter facerent, omnes pariter vel saltem duo aut plures ex eis, vt plenius ex eorum literis patet, datis Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, Sexagesimo sexto, mensis Aprilis die vigesima prima, Romæ apud S. Marcum, vbi tunc ipse sanctæ memoriæ Dominus Paulus personaliter residebat: Ex quibus quidem subdelegatis Reuerendus Pater Dominus Vdalricus Episcopus Patauiensis, Michaël Petinensis, Matthias S. Mariæ Virginis, aliàs Scotorum Viennæ, & Ioannes Cellæ Mariæ Abbates, iuxtà Reuerendissimorum Dominorum Cardinalium prænominatorum commissionem, procedentes ad examen testium, & iuri-

& iurium, in huiusmodi negotio necessario-
rum solenniter processerunt, seruatis ser-
uandis, & alijs solennitatibus adhibitis, pro
superabundanti cautela, processusq; huius-
modi in forma authentica subscriptos & si-
gillatos, ad eosdem Reuerendissimos Do-
minos Cardinales Commissarios, per fide-
les nuncios, cum eorum literis transmise-
runt, datis Viennæ Anno Domini Mille-
simo, Quadringentesimo septuagesimo, men-
sis Martij, Die decimo Octauo, quarum
processus & omnium literarum sigilla legi-
timè & sufficienter recognita fuerunt, pro-
ut in processibus causæ huiusmodi appa-
ret.

Dehinc præfatus serenissimus Dominus
Fridericus Romanorum Imperator, eandem
iustam instantiam prosequendo literas suas,
adeundem sanctę memorię Dominum Pau-
lum Papam II. motus meritis, & præclaris vir-
tutū operibus ac miraculis eiusdem Pij Leo-
poldi, denuò congeminauit, testimoniū per-
hibens de solennitate processus inquisitionis
generalis

generalis, per præfatos Dominos sub delegatos perfectis & remissis, vt ex eius literis patet, datis Viennæ, anno Domini Millesimo, Quadringentesimo septuagesimo, die duodecimo, mensis Martij, imperij suo decimo Octauo, Regnorum suorum Romani trigesimo.

Consimilem vtiq; etiam idem Serenissimus Dominus Imperator Fridericus, apud sacrosanctum Reuerendissimorum Dominorū Cardinalium Collegium, æqualem fecit instantiam, per suas literas datas eisdem, anno Domini Millesimo, Quadringentesimo septuagesimo, mensis Aprilis die sexto, vt patet ex eius literis datis Frisaci. Qui etiam Serenissimus Dominus Fridericus Imperator, ad huiusmodi negotium Sanctum & pium, sollicitè prosequendum, nomine suo procuratores constituit, venerabiles Dominos, Dominum Thomam de Cilia, decretorum Doctorem Prothonotarium Cancellarij, Nicolaum Creutznach, Theologiæ Magistrum

Magistrum, & Thomam Harder custodem B. Mariæ virginis in Neuburga Claustrali, cum potestate substituendi, per suas literas datas eisdem, Anno Millesimo, Quadringentesimo, Sexagesimo octauo, die prima mensis Nouembris: Ac etiam per alias literas datas eodem Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, Septuagesimo, mensis Martij, die Vigesimo nono.

MATTHIAS Dei gratia Rex Hungariæ, dùm Viennam venisset, Serenissimum Imperatorem Fridericum visendi gratia, intellectis meritis ac sanctitate eiusdem Pij Leopoldi, eumq; tantis miraculis coruscare, consimilem apud eundem sanctæ memoriæ Dominum Paulum Secundum, per suas literas accumulauit instantiam, ipsiusq; S. Leopoldi Canonizationem non minùs gratam laturus, quàm si vnum ex Hungariæ Regibus inter diuos referri contingeret, prout ex ipsius literis patet, datis Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, Septuagesimo, die verò
K Martij

Martij secundo, regni Hungariæ duodecimo.

LAVRENTIUS quoq; Ferrariensis Episcopus, tunc in partibus illis cum potestate legati de latere Apostolicus nuntius, suam quoque accumulavit instantiam, apud eundem sanctæ memoriæ Dominum Paulum Secundum, vt patet ex eius literis datis Viennæ, Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, Septuagesimo, Martij verò die Vigesimo octauo.

VDALRICVS Episcopus Patauiensis, eandem etiam geminauit instantiam, per suas literas datas eodem Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, Septuagesimo, Martij verò die Vigesima.

PRÆPOSITI quoque Abbates, Priores inclyti Archiducatus Austriæ, Dioecesis Patauiensis consimiliter eandem instantiam geminarunt, vt patet ex eorum literis datis eodem Anno Millesimo, Quadringentesimo, Septuagesimo, Martij verò die duodecimo.

MICHAEL

MICHAEL Comes de Hardegh, S. Romani Imperij, Burggrauius de Maideburg, Udalricus Comes de Schaunberg, Georgius de Potendorff, Marschalcus Austria, Rogerius de Starenberchg, Henricus de Buechhaumb, Georgius de VVolkenstorff, Osvwaldus de Eizingen, Vitus de Eberstorff, Ioannes de Kranberg, Albertus de Rohr, Sigismundus de Eizingen, Bernhardus de Tirnstein, Barones.

VOLFGANGVS de Rukendorff, Bernhardus de Thanhenstain, Georgius de Rhor, Stephanus Kling. Ioannes Stikkelberger, Leopoldus VVolzendorffer, Martinus Truges, Georgius de Rosenharz, Milites.

GAMRECHT de Franau, Georgius de Tirnan, Ioannes de Rosenharz, Ioannes Mazeber, Kinpertus VVnsteinger, cum nonnullis alijs proceribus de quibus in literis, cæteri que Barones, Nobiles & Milites inclyti, Archiducatus Austriæ Patauiensis Dioecesis, eandem instantiam per suas literas congeminarunt. Datum Viennæ in dieta ge-

nerali ibidem celebrata, Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, Septuagesimo, Februarij die Vigesimo sexto, vt iuxta Euangelium Matthæi Decimo octauo capite: Si duo aut plures ex vobis consenserint super terram, de omnire quamcunque petierint, fiet illis.

ZDENKO de Sternberg, supremus Capitaneus Regius, terrarum in regno Boëmiæ existentium, & supremus Burggravius Pragensis, Henricus de noua Domo supremus Magister Camera regie, Hinko de Leuchtenburg, Dominus in Vetau, supremus Capitaneus Cruce signatorum, Stephanus de Leuchtenburg, Dominus in Vetau, Tobias de Roskovič, & de nigro Monte, cæteriq; Barones regni Boëmiæ, & Marchionatus Morauia, sub obedientia sanctæ sedis Apostolicæ existentes, apud eundem sanctæ memoriæ Paulum Secundum, consimilem fecerunt accuratam instantiam, sperantes huiusmodi Canonizationem, ad plurimorum salutem & tran-

tranquillitatem, hæreticorum autem exterminium prouenire, prout in suis literis patet. Datis Viennæ, Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, septuagesimo, Martij die vndecimo.

MAgistri ciuium, Iudices, Consules nominati, communitates Ciuitatum, oppidorum & Villarum Archiducatus Austriæ, Patauiensis Dioecesis, eandem pariter instantiam per suas literas congeminarunt, datas Viennæ, Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, septuagesimo, mensis Februarij, die vigesimo sexto.

IVdex, consulatus & communitas oppidi Neuburgæ Claustralis, apud eundem sanctæ memoriæ Dominum Paulum consimilem fecerunt instantiam, per suas literas datas eodem Anno Millesimo, Quadringentesimo, septuagesimo, mensis Maij verò die Vigesimo quarto.

PRæpositus, Decanus & Capitulum Monasterij Neuburgæ Claustralis, apud
K 3 eundem

eundem sanctæ memoriæ Dominum Paulum Secundum consimilem fecerunt instantiam, per suas literas datas, eodem Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, Septuagesimo, mensis Martij, die Vigesimo quarto.

Rector & Vniuersitas studij Viennensis apud eundem sanctæ memoriæ Dominum Paulum Secundum consimiliter eandem fecerunt instantiam per suas literas datas eodem Anno Domini Millesimo, Quadringentesimo, Septuagesimo, mensis Martij die Vigesimo tertio.

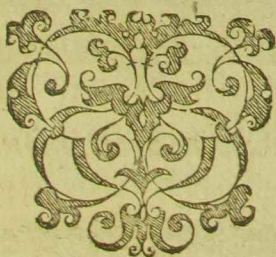
Considerantes hi omnes impium fore, si tot talesq; intercessores multiplicati atq; congeminati iusto suo desiderio defraudarentur, cùm multiplicatis intercessoribus quod iustè petitur necessarium sit elargiri, iustaq; petentibus non sit denegandus assensus, vt iuxta Lucam in Euangelio vndecimo capite: *Quis ex vobis amico petenti panem, det lapidem, aut petenti piscem dabit serpen-*

serpentem. Item: Petite & accipietis, pulsate & aperietur vobis: Omni enim petenti dabitur & pulsanti aperietur. Et Paulus ad Epheseos octauo: In omni oratione & obsecratione petitiones vestrae innotescant apud Deum, & consequentur apud te ipsius Vicarium, qui vices eius geris in terris, &c. Et secunda ad Timotheum in fine: Insta opportunè importunè.

Ephes. 8.

2. ad Timoth. 4.

Ex istis predictis videre licet, qualis fuerit facies Ecclesie Catholicae in Austria, quanta concordia omnium Austriacorum.



ORATIO



Salve cœlesti sanctissime Marchio in aula,

Diuinam & nobis, posce benignus opem.



Inter es electos qui sine fine Dei.

Alpice nos fragiles toto te corde precantes,



O R A T I O

DE SANCTO LEOPOLDO AVSTRIAE MARCHIONE ET CONFESSORE,

habita à Francisco Patauo Aduocato consistoriali, 12. Calendas Decembris anni 1484.

*sedente Innocentio VIII. & Fridrico III. Imperatore suadente:
in publico consistorio.*

CAPVT IIII.

 I quam dicendi facultatem, si ^{15. Numb.} quod humanum ingenium posse satis exequi laudes diui Leopoldi existimarem, P. S. Reuerendissimi domini: non ego apud vos adeò aude-
rem, vt viri tanti virtutes exiguis dicendi viribus vellem attingere, & debilis in re tanti ponderis inexercitatusque athleta certamen hoc inire perarduum. Sed quoniam nemo
L tàm

tàm eloquens, tàm foelici ingenio præditus est, vt eius magnitudini virtutum orationem æquare valeat: immò cuiusuis discretissimorum eloquentia, studium, opera, facultas, ingenium, longè superatur & deficit, cùm vel cogitare, vel expromere verbis conatur, quantùm moribus, quantùm deniq; tota vita claruerit: hinc ego, etsi in hoc mihi inusitato genere dicendi parùm vehemens orator videar, tamen pro mea tùm in eum ipsum pietate, tùm in vniuersam Christiani ritûs religionem obseruantia, dicendum vel id mihi pro viribus censeo. Neque enim id alienum siue officium siue patrocinium à quolibet puto homine Christiano, quando omnes debiliores sunt, quàm vt de tanta refatis dicere queant. Accedo igitur ad vestrum venerandum & planè diuinum conspectum: vestra vtor liberius dignitate, fretus videlicet pietatis quo fungor officio, certusque apud vos plus valere loquentis animum in causa pia, honesta, religiosa, sancta, quàm orationis copiam & ornamenta-

S. Leo-
poldus mo-
ribus &
vita cla-
rum.

menta vacua negotio rerum & authoritate. Et si mansuetudo sanctitatis vestrae saepenumero mihi pias humanasque causas & pro pauperibus peroranti, faciles porrexit aures: quanto faciliores in praesentia sperare possum illas mihi porrigi? Cum hinc de religione, de vera, de sancta republica, de fide agatur catholica: dum virum insignem pietate laudamus, eumque ipsum referendum in sanctorum numero ducimus. Leopoldum dico, quem solum in terris, Deus ipse immortalis nobis praecipuo exemplo constituit. Alios namque ad beatam vitam liberiùs euexit solitudo, atque ab humanis negotijs separatio, remotaque vita & à seculi curis penitus expedita. Vnum hunc inter paucissimos mortales hominis implicitum rebus humana contempsisse, & inter ipsarum humanarum rerum impedimenta semper diuinis inhæsisse constat. Rarum profectò & memorabile sanctitatis exemplum: qui dum in coetu vixerit, humanarum minimè curarum expers, inter

*viuit inter
curas
mundanas
sanctissimè.*

diuina adeò sit versatus, quòd non nisi arbitrandum sit ipsum cœlestem gloriam consecutum. Et cùm hic maximè status, ea vitæ conditio distrahere soleat: in eo potissimum sanctitas quæsitæ & inuenta sit. Nam & si plurima sit dignum laude, tamen perdifficile maiores nostri iudicârunt, in magna videlicet peccandi licentia iustè vixisse. Accedit & rei vxoriæ & liberorum cura. Quod quidem (vt cum Apostolo dicam) à cœlestium cogitatione maximè diuidit.

Aggredior igitur his munitus præsidij, Redemptoris implorato numine, sine quo nihil incipere fas est: vitam beati Leopoldi ab omnibus planè imitandam, ac eius probatissimos mores, frequentissimam deinde miraculorum multitudinem, explicaturus: vt in actis constat, super ea re de cuius agitur canonizatione, productis coram Reuerendissimis in Christo Patribus, Rodorico Portuensi Episcopo, sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, Marco Episcopo Prænestino, Francisco sancti Eustachij Diacono

Cardi-

Cardinali, ad talia obeunda deputatis. In quorum enarratione, compensata rerum magnitudine cum tempore quo illa recensebo, paucis me percurrisse vos iudicatu-
 non dubito. Illud inprimis rerum natura vel lata lege fixit, ut à robore robur genere-
 tur, ab aquila similis avis, & à forti ac con-
 stanti idem nascatur: & contrà nil existima-
 mus fieri posse. Leopoldus cognomento *S. Leopoldi patriæ & parentis.*
 Pius, patre Leopoldo Marchione Austriæ na-
 tus est, familia utriusque parentis illustri, & *tes.*
 tota diuini cultûs, & in qua duo præcipuè
 claruere, religio & populorum regimen.
 Cui omnia pietatis munera adiunxit, & in
 eo tenore perseverauit, ut animi modera-
 tione & misericordia reliquos anteiret: Ma-
 ioresq; suos orthodoxos tantò antecelluit,
 quantò Pij cognomen, quo Leopoldus me-
 ruit insigniri, cæteris præstat. Leopoldus *Cur pius cognominatus.*
 enim Pius ubiq; inscribitur, hocque ei cog-
 nomen viuenti inditum est, quod post tre-
 centos & quinquaginta ferè annos, quibus
 in Domino quieuit, adhuc inconcussum

*In carne
præcar-
carnē vi-
uere, An-
gelicum
est.*

inextinctumque manet, & æternum seruat per secula nomen. hic ab infantia non se delicijs aut voluptatibus quibus ætas illa permaximè irretiri solet, neq; ijs quæ omnes faciunt pueri se accommodauit, aut aliqua ex parte corripit inter regios luxus opesque innumeras: ab omnibus enim huiusmodi se abdicauit: & quod iam Dei nutu fas est credi, inter tot rerum omnium delicias, sobriū, continentem, abstemium, & in carne quodammodò viuētem præter carnem cerneret: & eousquē, vt qui illius temporis res gestas & huius incorrupti viri vitam conscribunt (qui quidem plurimi sunt dignissimi scriptores) vnum hunc pleno commendant ore, admirantur, extollunt, solumque adolescentem dicunt earum rerum expertem quas fert adolescentia.

Huic non equi, non canes præcipuum fuere studium: sed diuina eloquia, veræq; fidei cultus assiduus, cognitioq; studiosissima placuere. Sæpius enim sacros codices inten-
tum

tum erat videre: nec à diuinarum rerum contemplatione seu operatione vacuum inuenire facilè fuisset: Genitore vita functo, regni *Mortuo patre, vè se in principatu gesserit.* habenis hæreditario iure susceptis, populos ea moderatione animi gubernauit, vt eis non præesse sed prodesse curaret, & se rectorem & exemplum ad benè beateque viuendum subditis præberet. Quippè qui non eorum opibus (vt nonnullis regnantium mos erat) inhiaret, sed populum sibi à Deo commissum rectè, quietè, sanctè, ac æqua lance conseruare studeret: horumq; animas vnà cum sua innoxias, mundas & Deo gratas reddere, bonos propositis præmijs meliores efficere, summisq; honoribus afficere gauderet. In iure erga fontes administrando ità se habuit, vt nunquàm misericordiæ fuerit immemor, iuxta illud: *Nolo mortem peccatoris, sed vt* *Ezech. 18 33.* *magis conuertatur & viuat.* Ità vt, cùm scelera coërceret, à tormentis aut cæde semper abstineret: vt verus imitator Saluatoris haberetur. Vxor ei pari sanctitati ac moribus, Deoq; Max. ità iubente, anno M.C.VI. oblata Agnes
Im-

*Agnes v-
xor eius,
Impera-
toris fi-
lia.*

Psal. 127.

*Contine-
tia con-
iugalis
quæ.*

Imperatoris filia, pudicitia insignis, & quæ viro spontè ad bona opera properanti calcaria subderet. Et quod præcipuum munus mulierum dicit Iurisconsultus fœcundissima, liberos duodeuiginti enixa est, ità quòd ex ipsa fœcunditate intelligi potest, verum Dei cultum, quo vir & vxor ducebantur, ipsis viuentibus hæc beatitudinis pignora non denegasse: vt illud verè testari possit: Vxor mea sicut vitis abundans in lateribus domûs meæ: filij mei sicut nouellæ oliuarum in circuitu mensæ meæ: Eccè sic benedicetur homo qui timet Dominum. Inerat enim illi fœcunditati iuncta continentia quædam: & ità quòd, vt diceret Hieronymus, non voluptatis impetu, nec præceps ad ipsius ferebatur affectum. Quoniam qui de genitura sunt authores, illud inprimis adstringunt, vt longum post interuallum & cum sobrietate fiat commixtio: aliàs quoàd impotentiam aliter se copulantes, ebrijs decrepitis & infantibus eos comparari non est dubium, Auicenna teste & alijs authoribus medicæ artis.

artis. Quò fit, vt cùm hic Leopoldus suum *1. Tim. 4.*
 vas, iuxtà dictum Apostoli, cum omni sanctitate custodiret, non voluptatis sed procreandæ sobolis gratia, & non aliter congredebatur vxori.

Hi ergò sic sanctissimo copulati matrimonio, mira cùm essent ambo præditi bonitate, ambo in redemptorem nostrum pi-
 entissimi, nilq; indiès cogitarent, nisi quo maximè pacto placere ac summo Deo gratificari possent: concordēs animo & vno spiritu arbitrati rem gratam Deo altissimo fore, si quam ære proprio sacram construerent ædem, cui quæquæ commoda & ministeria præstò essent: beatæ Mariæ templum condere, in eoq; sanctæ & approbatæ religionis viros collocare decreuerunt, quorum precibus, beata Dei genitrice intercedente, salutis eorum æternæ felicitas impetraretur. *Diuinitus ostenditur locus, construendus & basilicæ aptus.*
 Et cùm de loco ædis construendæ cogitarent, miraculo datum est (vt in vrbe Roma de niue scribitur) diuina quasi voluntate ven-

M

tus

tus coortus, flammeolum Agnetis capite leuiter sublatum procùl ab oculis, in remota detulit loca: quod nono post anno, cùm relaxandi animi gratia vir Dei deambulare, oculosq; ad vepres verteret, conspectum super frutice illæsum & inuiolatum, lætabundus accepit. Deindè velut Deo iubente ædificatum templum, est beatæ Mariæ virginis dicatum, conspicuum & opulentum, situm in ripa Danubij octauo à Vienna lapide, duratq; adhuc nouum Claustrineoburgum cognominatum. Sed cùm eius templi fundamenta iacienda essent, proceres & magnates, qui cum eo aderant, illud monebant, vt ipse primum in fundamentis poneret lapidem. Verùm ipse studiosus humilitatis, eorum inanibus monitis subridens, Sacerdotum id esse muneris perseueranter affirmavit. Nimirum accersitus Otho loci eius Præpositus primus lapidem iecit, post alij subsequuti sunt. Finito opere, dotem dedit, priuilegio sanxit, ibiq; Canonicos quos seculares vocant sacris præesse voluit. Vbi cùm negligenter

*Extrui-
tur Eccle-
sia colle-
giata in
honorem
Mariæ
virginis.*

gligentiùs ministrarent, Canonicos Regulares beati Augustini, sanctimonia vitæ præditos & fidelibus gratos, qui adhuc præsunt, substituit: conuocatis priùs ad id opus Conrado Salisburgensi tunc Archiepiscopo, Raimario Episcopo Patauensi, & Romano Gurcensi Episcopo, alijsq; non spernendis consultoribus. Deindè, vt fortiùs omnia tenerentur, ab Innocentio II. Pontifice maximo, sine cuius autoritate omnia irrita existimamus, Leopoldo per nuntium poscente confirmata sunt. Extant Pontificis illius literæ, quibus ob præclarum hoc facinus, Leopoldi bonitatem ac fidem commendans, eum beati Petri filium reuerenter ac religiosè appellauit. Extat Pontificale priuilegium, quo Canonicis multæ conceduntur immunitates.

Cur sanctus Leopoldus B. Petri filius dictus.

Eugenius etiam III. Pontifex Maximus Viterbij, & Urbanus IIII. successor Veronæ, literis Apostolicis, priuilegijs ac monumentis, pro confirmatis & benè gestis rebus, pro Leopoldi meritis post eius obitum habuère. Ità & Innocentius

sexus, cùm referre Leopoldum ob singula-
 rissima eius in Deum benemerita in nume-
 rum Sanctorum decreuisset, & iàm super ea re
 legatos in Germaniam misisset, incrementi-
 bus bellis, efficere quod vehementer opta-
 bat non potuit: vel, vt verisimile fit, pullu-
 lante etiam Boëmica hæresi, coactus ab in-
 cepto destitit. Is enim patria Leuionensis
 inter maximos vtriusq; Iuris consultos aduo-
 catus celeberrimus fuit, & cuius virtute Ec-
 clesiæ patrimonium recuperatum est, medio
 Aegidio Cardinali Hispano: cuius opera &
 ingenio quàm plura præclara facinora tem-
 pore suo peracta fuerunt. Sed ad rem redeo.

Alterum monasterium ordinis sancti Ber-
 nardi ædificauit sub titulo salutiferæ Crucis
 in ualle nemorosa, duodecimo à Vienna lapi-
 de: in quo quàm plurimi monachi & ministri
 abundè aluntur. Instaurauit à maioribus suis
 antè conditum, sed relictum Monasterium
 Melicense, vi atq; hostili metu procùl ab actis
 & deletis hostium viribus atq; incurfionibus,
 ampliori

Boëmica
 hæresis à
 Ioanne
 Hus exci-
 tatur.

Alterum
 exstruit
 monaste-
 rium S.
 Leopoldus.

ampliori etiam fructu dotauit. Hæc Leopoldus, beatissime Pater, inter tot regni occupationes, ad thesauri cœlestis reconditoria viuus posuit, hanc sibi voluntatem delegit, his veris delicijs vsus est, hoc sibi ad futuram vitam iter aperuit: & in tam laudabili beneuolendi tenore, & tam præclaris monumentis, M. C. xxxvi. salutis anno, orbe cessit cœlosq; migravit. Post cuius obitum idem Innocentius secundus Pontifex maximus, non vnis literis, paterna vt decet charitate, tanti viri uxorem & filios honestauit: & collato eidem Leopoldo benedictionis ac absolutio- nis munere, non exiguis laudibus ipsius sanctitatem prosequutus est. Accessit hoc amplum testimonium, atque pro dignitate Vicarij omnipotentis Dei prædecessoris tui, ad augendum Leopoldi gloriam & sanctitatem. Poscebant id insignia eius merita, poscebant id curæ, labores & vigiliæ, omni tempore pro incorruptæ religionis metu. Non enim aliter esse potuisset de tam integro & consummato erga Deum viro. Non

*Annus
obitus
eius.*

indiget profectò laudatore atque enarratore gestarum rerum is, qui ità se gessit, vt opera ab se palàm edita multis locis testimonio sunt, & cuius vitæ rumor in exemplar venerit. Refero vera, Pater sancte, non vana loquor, non vtor carmine ficto: adsunt enim præclara & non vulgaria monumenta, & sic res ipsa fidem verbis præstat. Singulare monumentum Regumberti de probatissima Leopoldi vita, de sanctissimis moribus extat: nec non in Cœnobio Claustroneuburgensis vetustus inspicitur codex, in quo Leopoldorum familia summa cum veneratione, & præcipuè præsentis Leopoldi natalis dies tenorq; vitæ legitur. Et in Monasterio Nouimontis altero Martini codice Prædicatorum ordinis, per temporum digestionem confecto, plurima de Leopoldo commemorantur. Idem testatur Andreas annalium Christianorum conditor. Sic & in alio codice Monasterij Neoburgensis Heroico hexametro, & carmine dactylico multa huiusmodi referuntur. Sic & in cœnobio Cælinensi Cister-

tensis

*Multorū
scriptorū
de sancti-
tate S.
Leopoldi
testimo-
nia.*

tienſis ordinis liber ſeruatur, in quo miracula iſtius inclyti viri leguntur. Idem non præterit Honorius non vulgaris author in monumentis Monafterij Cellæ Mariæ. Quid referam de libro temporum, quem de rebus Auſtriæ Haſelbach Theologus non mediocris digeſſit? Quid de vetuſto codice nuperrimè reperto in bibliotheca Poſoni-enſis Præpoſiti? cuius locupletiffimus teſtis accedit Reuerendiſſimus Dominus Cardinalis ſancti Marci, cui, cùm tempore Sixti prædeceſſoris ſanctitatis veſtræ legatus Pan-nonijs præſideret, Leopoldi vitam eiufque mores integerrimos inſpiciendi cura deman-data eſt. Quid de Pij II. prædeceſſoris e-
 tiam ſanctitatis veſtræ, ſummæ doctrinæ vi-
 ri, hiftoriarum authoris, & vetuſtarum re-
 rum indagatoris acerrimi, hiftoria de Prin-
 cipibus Auſtriæ, eò veriore quò ab homine
 vltimæ dignitatis & penè in terris diuinæ
 conſcripta, dicam? Multa ille equidem
 de eodem Leopoldo grauiter, ornatè & ac-
 cumulatiffimè, vt ſui moris erat, conſcripſit.

*Item Pij
 II. quem
 Aeneam
 Syluium
 vocant.*

Nàm

*Innocen-
tius II, S.
Leopoldi
contem-
poraneo,
quantie-
um fece-
rit.*

Iam habes beatissime Pater, de vita Leo-
poldi, moribus ac sanctissimis institutis,
& gubernandi suos probatissima ratione,
quæ non sine magna laude viuens exegit:
& quanti Pontifices prædecessores tui eum
fecerint: Innocentius maximè secundus, qui
munere benedictionis & absolutionis post
mortem condonato, talia, tanta, tam præ-
clara, sanctitatem omnia spectantia, de eò
prædicauit exempla, quibus non solum per-
suadere nobis possumus, immò credere co-
gamur, Innocentium secundum non nisi pro
sancto Leopoldum habuisse. Restat vt sa-
cratissimæ vitæ iam memorata, non le-
ue testimonium adducam. Magna qui-
dem res est, quæ solum in Catalogum san-
ctorum scribere compellit. Animaduerte
obsecro, Pater sancte: hæc enim silentio præ-
tereunda non sunt, cum scilicet incitamen-
tum sint cæteris ad benè beateq; viuendum.
Labor enim fastidium afferre non debet,
quandò laudabile & certum expectatur præ-
mium, maius æterna gloria dari non po-
test:

*Sanctorū
vitæ, in-
citamenta
ad benè
operan-
dum.*

test, & quidem rebus supernaturalibus se
asserit. De miraculis loquor & præcipuè
Leopoldi, vt annalibus Germanorum latè
& copiosè narratur; referre non piget, vt
quæ illic latent, nobis aperta & velut an-
te oculos posita conspici & intueri possint.
Et in eorum monumentis seruata hæc le-
guntur.

MVlier quædam Carinthia, immundo
vexata spiritu, Leopoldi ope liberatur.

¶ Puer mutus nouem annis ex Herzo-
genburga vocalis fit. Alius captus mani-
bus & pedibus conualuit. Præsbyter Her-
bipolensis cæcus, relictis tenebris diem vidit.
Virgo icta fulmine, reuixit.

*Innume-
rabilia
miracula
S. Leo-
poldi.*

¶ Altera lapillo obcæcata, Leopoldi tu-
mulo porrectis precibus, recuperat visum.

¶ Puer chiragra laborans, & officio ma-
nuum penitùs carens, eiusdem ope salutem
recipit.

¶ Eques quidam, gutture tumefacto offi-
bus crescentibus, ità eius miraculo libera-
tur,

tur, vt sine cicatrice vel alio signo liber factus fuerit.

*Egregiū
sanè mi-
raculū.*

ALia mulier ære alieno grauis, cū à creditoribus vehementissimè vrgeretur, destituta soluendi spe, Leopoldi tumultum adiit, ibiquè non sine magno dolore gemit, numini se commendans. Auditæ fuerunt preces, & vox auribus quiescentis intonuit, vt domum repeteret, & scrinium aperiret, quo inuentura erat satisfactionis debiti schedulas: quod ubi inuenit, domos creditorum, qui & Christiani & Iudæi erant, petijt, vt chartas obligationis redderent. Qui responderunt, se dedisse cuidam vestibis cœlestinis induto, & qui debita soluerit. Tunc statim exhilarata mulier, apertissimè intellexit Leopoldum fuisse, à quo mortales plurima miraculorum beneficia & assiduè accipiunt. Sed longè maiora multoq; præclariora fecisse constat Leopoldum, quæ omnia literarum monumentis mandata, tunc interiøre, cū Monasterium Neoburgense incendio

dio conflagrauit. Circa quorum solennia *Multa*
 etsi complura in medium adduci possint, *eius præ-*
 loco & rei, quam sum explicaturus fortè *clare ge-*
 non conuenientia, potissimum in his quæ *sta incen-*
 ad fidem, ad grauitatem, ad constantiam, *dioperiè-*
 ad concordiam testium spectant: cum sint *runt.*
 accuratè diligenterq; discussa ab ijs qui sum-
 mæ rei præfuerunt, pro præpositis consultò
 præterire statui. In his etenim adsunt Leopoldi
 miracula non à leuibus mulierculis, non à
 senibus deliris, non à corruptis, non ab in-
 constantibus, sed ab hominibus fama & in-
 tegritate præditis: non gratia, non amore,
 non prece, non pretio, non vi, non me-
 tu, nec denique vlla spe, pro veris compro-
 bata. Accedit adhæc testium multitudo in
 vnum idemque consentiens: quæ vulgata
 fama Leopoldi mores, fidem, iustitiam,
 religionem, pietatem, constantiam, inte-
 gritatem, sanctimoniam vitæ, testantur ab-
 undè.

Quæ cum ita sint, absq; prædictorum in sin-
 gulis repetitione, ad enarrationem deueniam

miraculorum, ex quibus sanctitas hominis facillimè percipi potest. Et cùm illa recentissima sint, & quæ nostra vidit ætas, centum & nonaginta miraculis corroborata, Reuerendissimo Domino sancti Marci tunc vt suprà legato: paucis absoluiam, præclariora duntaxat explicans. Reliquorum numerum in medium afferens, nec ea penitus exhauriam, sed degustantis more percurram.

AGNES Vxor Ioannis Aufman, annos nata sexaginta, quintus testis, ab infantia post quartum decimum diem, immenso capitis dolore tribus diebus excruciatâ, medicorum & omni humana spe destituta, precibus emissis, nuncupato ad Leopoldum voto, soluto, libera fit, & statim ac si nunquam illa aduersa laborâisset valetudine, nec ampliùs tali morbo affecta est. Hoc testatur ipsa super decimo nono articulo, quòd post mortem Leopoldi varijs claruit miraculis, existimans id alio modo accidere non potuisse. Et hoc anno M. cccc. lxxvi. circa Pentecosten.

Quædam mulier dolore capitis liberatur.

Alia

Alia Mulier, Quadragesimus octauus *item alia* testis, ingenti capitis dolore vexata, & cui iam portio sinistrae partis oris maxima cum deformitate defecerat, quatuor mensibus destituta spe medicorum, nuncupato voto, conualescere coepit, soluto, libera fit.

¶ *Hoc testatur & ipsa eodem anno.*

VOLFGANGVS Patauiensis, Septuagesimus sexus testis, dolore dentium viginti annis affectus, ita, quod singulis annis quandoq; viginti continuos dies non sine magno gemitu praeteriret, audita fama Leopoldi, voto, *Alius qui dā à dolore dentium liberatur.* emissio statim liberatur, nec vnquam amplius tali morbo laborauit. Et hoc anno Sexagesimo septimo, in die Cinerum, qua die increscente dolore, completo voto sanum se vidit.

VALENTINVS Patauiensis diœcesis, testis cxxii. annis duobus laborans ingenti capitis dolore, & cum septem hebdomadibus somno caruisset, adhibitis quibuscunq; & non sine impensa medicis Christianis & He-

Item ali-
us à dolo
re capi-
in libe-
ratur. bræis, quos adire potuit, tandem precibus porrectis ad Leopoldum liber fit.

¶ Hoc testatur ipse, in medium adducens quam plures testes, affirmans nullo modo se liberari aliter potuisse, & hoc anno Sexagesimo octavo, circa Resurrectionem.

Quidam
puer cura-
tur à ru-
ptura. V O L F G A N G V S Patauensis, Septuagesimus sextus testis, infantem filium quatuordecim diebus laborantem dolore tumefactionis inguinum & ruptura, indiès languore excrecente, voto nuncupato statim liberum vidit, circa Natiuitatem Domini anno Sexagesimo octavo. Sic deponit ipse, addens se non manifestantem citatum ab hoc à Commissarijs, puerum vidisse flentem & se torquentem dolore vehementissimo, persuadensq; sibi hæc accidisse, quòd non manifestasset, Commissarijs retulit, domum deinde rediens, lætum ac ridentem puerum vidit.

¶ Alius dimidio anno passus rupturam à die Natiuitatis, (quod indicium est morbi incurabilis) mater decurrens ad benemerita Leopoldi,

Leopoldi, sanum puerum vidit. ¶ *Hoc te-* ^{Itē}
statur eodem anno mater fuisse, contestem habet ^{alius.}
unum.

ANNA vxor Stephani, puerum habens an- ^{Itē}
 norum septem, in quartum mensem suæ ^{alius.}
 natiuitatis fractura inguinum laborantem,
 quatuor verò mensibus excrecente dolore,
 ità quòd niger quandoq; vt mortuus videba-
 tur: nuncupato voto in die Simonis & Iudæ
 anno Sexagesimo nono, dum arbitraretur fi-
 lium mori, sanum & statim liberum cōspexit.

¶ Mulier non valens mediam acus partem
 manu sinistra extrahere, vehementissimo do-
 lore cruciata, eodem anno inuocatione sola
 libera fit. ¶ *Hoc testatur & ipsa.*

ELISABETH eiusdem dicecesis, viginti annis ^{Mēstruo,}
 menstribus propè exanimata, meritis Leo- ^{sa CHRIS-}
 poldi libera fit anno Sexagesimo nono. ^{tur.}

¶ Mulier octo annos sanguinis fluxu excru- ^{Mulier à}
 ciata, expertis varijs medicorū curis, ad tumu- ^{sangu-}
 lum, Leopoldi proficiscitur: vbi statim cessat ^{nis fluxu}
 fluxus, & ab ea hora testatur ipsa nescisse mor- ^{libera-}
 bum illum, ^{tur.} Duos

Duos alios similiter morbo laborantes,
ope Leopoldi liberatos, testibus comproba-
tur.

*Item tres
in partu
laboran-
tes adiu-
uantur.* **M**AGDALENA Georgij Patauensis vxor gra-
uida, Quinquagesimus quartus testis,
cùm ob nimium tumorem ventris ingenti
dolore vexaretur, superuenientibus & men-
struis, iàm & à medicis & ab obstetricibus
saluta desperata, implorata ope diui Leopoldi,
nuncupatoq; voto, marem peperit, sta-
timq; & tumore & dolore liberata est, anno
Sexagesimo sexto circa natiuitatem.

¶ Hæc contestes habet duos.

Sic & aliæ duæ in partu nimium labo-
rantes, eodem morbo liberantur, & faciles
enixæ sunt.

*Item alia
à dolore
ilium cu-
rantur.* **E**LISABETH Stephani vxor, dolore ilium ex-
cruciata, iam menses sex varijs medico-
rum remedijs frustrâ expertis, ad Leopoldum
confugiens, eiusq; numini se commendans,
quod tam diu à medicis nequiuera, post
tres

tres dies quàm sese commendauerat, à diuo
sanitatem recepit.

MARTHA Patauensis ex cholica laborans
iam biennij interuallo, manibus ità im- *Alia ex*
becillibus ac propè stupidis, vt earum vti mi- *colica pas-*
nisterio non posset, ab eodem diuo Leopoldo, *sione.*
ad cuius auxilium opemq; confugerat,
fit incolumis.

THOMAS Patauensis, Sexagesimus quar-
tus testis, vir & nobilis & prudens, no-
uem menses manibus ac pedibus stupidis, *Contra-*
quos contractos vulgò vocant: quam neq; *ctus sana-*
apud medicos, neque apud balnea potuit, *tur.*
apud diuum Leopoldum medicinam salutis
inuenit, anno Sexagesimo.

¶ Mulier per sedecim annos lecto de-
cumbens, manibus pedibusq; contracta,
cùm nulla posset medela sanari, omni huma-
no auxilio desperata, ad tumultum Leopoldi
deducta illicò sospes euasit.

ANNA Ioannis Patauensis vxor, Centesi-
mus decimus quintus testis, manibus *Itèm con-*
tracta. —
O itèm

itè m pedibusq̃ue morbo implicitis, ad sepulchrum diui Leopoldi delata, factis precibus, saluteq̃ue impetrata, paucis pòst diebus omnem morbum doloremq̃ue deposuit, anno Sexagesimo secundo.

Itè m dua
alia
agra.

Eodem modo Dorothea Ioannis vxor ità phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincta manibus pedibusq̃; nè quid illo furore impulsà mali committeret, ad sepulchrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti rea facta est.

¶ Hoc de se ipsa testatur.

Itè m alia

L Vdouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postq̃ue menses quatuor ad eiusdem diui sepulchrum cum delata esset, pristinae restituta est sanitati.

¶ Mulier pedibus podagra laborans, nuncupato voto, conualescere cœpit: completo, salutem recipit.

Duo cu-
rantur à
podagra.

¶ Alterius ab eodem morbo affecti vndecim annos, modò tribus mensibus, modò sex

dò sex excruciat, lecto se continentes, emissio
voto, cessat dolor: completo, nullus fuit,
ità vt quid podagra esset nesciret.

¶ *Testis est ipse.*

VRSVLA quartus testis, vidisse se olì m di-
cebat nouem annos puellam natam, cui *Alia ab ea
pilentico morbo.*
nomē esset Elisabeth, ità epileptico affectam
morbo, vt deciès, sæpè duodeciès in die
corrueret: eam deindè ad sepulchrum Leo-
poldi curru euectam, habitis de more pre-
cibus orationibusq; , & conualuisse, & viro
traditam pueros aliquot peperisse. Sex con-
testibus hoc probatur, Anno Sexagesimo
nono, & si legum authoritate, optimis ra-
tionibus ad probationem miraculorum te-
stis de se ipso quis esse possit: nullo etiam
conteste adhibito.

ANNA quoque mulier, vxor Stephani,
vicinam habere se dicebat, cuius filius *Alij sep-
tem.*
suprà dicto morbo, cùm iam per annum
laborasset, auxilio Leopoldi sanatus est.

¶ Alios itè sex eodem morbo implicitos, eodemq; modo sanatos, memoriæ proditum est.

DOROTHEA Patauensis, continua vexata febre, atque hydropisi, menses quinque non sine ingenti dolore brachij, apud sepulchrum Leopoldi salutem inuenit.

Duo curantur à febre.

GEORGIVS Patauensis febre implicitus, & iam Ictericus, atq; adeò pauper, vt quotidiano labore indiès sibi victum compararet, ope Leopoldi libèr factus est: quòd vxor Barbara primæ operæ mercedem diuo vouisset, idque Georgius comprobasset.

Bis curatur agra mulier.

DOROTHEA Pauli vxor, febre oppressa, idque menses octo, cùm se ad Leopoldi sepulchrum voti suscipiendi gratia contulisset, primo die magna parte morbi leuata domum redijt. Postero die maiore virium robore, tertio nullo omnino affecta morbo, omnibusque viribus recuperatis, vota persoluit.

Eadem

Eadem post aliquot annos, cùm in grauissimum morbum incidisset, omnibus membris manca atque contracta trium mensium interuallo, diui Leopoldi numine inuocato, in pristinam redijt sanitatem.

HOLERINGVS quartana correptus, cùm ^{Alius à quarta-na febre. liberatur.} menses sex tædio morbi affectus, non solùm medicorum opem implorasset, sed etiam ad nonnullorum diuorum numen confugisset auxiliij gratia: postremò à circumstantibus admonitus, vt sese diuo Leopoldo commendaret: voto nuncupato, quartanam fugauit: isq; imposterùm quid febris esset, non ampliùs se scisse affirmauit.

MICHAELEM idem Leopoldus non solùm febre, sed etiam multis alijs morbis inuocatus liberauit.

¶ Mulier anno continua exagitata febre, modò bis, modò ter, modò quatèr, in eam in- ^{Item aliq̃ octo.} cidens valitudinem, tumefacta paralyfi, eodẽ liberatur numine. ¶ Sic testatur & ipsa.

¶ Alios sex diuersis febrium generibus implicitos, à Leopoldo liberatos memoriæ traditur.

¶ Mulier quædam pestilenti morbo affecta tribus partibus corporis, octo dies per inediam cùm duxisset, pro mortuaque haberetur, viso per somnium Leopoldo, salutem recepit.

*Item sex
à pesti-
lencia.*

¶ Alij idem quinque eodem affecti morbo, eiusdem diui auxilio se curatos esse testantur.

Adolescens aqua feruenti in faciem perfusum, cui maxima deformitas perpetuò duratura videbatur, liberauit Leopoldus.

*Benignitas
san-
cti in pœ-
nitentes.*

Quidam per belli tempora conscensa naui profecti ad cremandum Monasterium Nouiburgense vnà cum oppido, subita tempestate acti, cùm iam perituros se intelligerent, facti pœnitentes, inuocatoque Leopoldo, naui ad litus appulsa, statimq; cessante procella, liberati sunt.

Mathias

MATHIAS Furberger Patauiensis diœcesis, cum ad persoluendum votum, quod pro recuperata salute filiolæ suæ beato Leopoldo emiserat, cum vxore filijsque duobus & eadem filia sanitati restituta, qui curru uehebantur, secus Danubij ripam pergeret, euerso curru præcipites equos, ipsamque familiam per decliuum montis eo impetu ruentem vidit, vt ab ijs etiam qui aderant collisa omnia eorum membra cum à curru, tum ab ipsis equis existimarentur. Ille verò, qui iam semel in salute filiæ diui auxilium expertus fuerat, idem pro vxore totaque familia saluanda numen implorauit: voto emisso, in vallem quò quadriga ruerat descendit, suosque omnes reducens, contra omnes naturæ vires, non nisi numinis fauore gratulabundus amplexus est.

¶ Sic Mathias ipse, sextus testis, & Florianus famulus asseuerarunt.

stupendum miraculū.

IOANNES Scholasticus, Patauiensis diœcesis, annos Quadraginta natus, pedibus mani-

*Captivus
à vincu-
lis & car-
cere sol-
uitur.*

manibusque ligatus & catenis, equidem & ab hostibus vnoque pede ad currum adstricto, adeo, quod non sine ingenti dolore pedum & carnum ruptura, decurrens ad benemerita Leopoldi, liber à carceribus, à gemitu & catena fit. Iureiurando firmat, hoc non nisi miraculose fieri potuisse.

*Clauda
ambu-
lat.*

CATHARINA vxor Nicolai Patauensis, Nonagesimus nonus testis, non nisi adiuta baculo valens pedibus se mouere, absoluto voto, sana absque aliquo praesidio domum redijt, anno Septuagesimo.

Et hoc miraculose factum testatur & ipsa, contestem habens unum.

IOANNES Fracher Patauensis, centesimus, Quadragesimus secundus testis, duobus annis non valens ambulare, pede sinistro laborans nimio dolore, nuncupato voto & completo, sanus fit, anno Septuagesimo, in Quadragesima.

*Item duo
alij.*

IOANNES Patauensis, annos natus Sexaginta, filium habens claudum à natiuitate, casu

casu accedens ad tumulum Leopoldi, precibus & lachrymis nuncupato & completo voto, sanum vidit filium, anno Septuagesimo primo.

¶ Sic testatur & ipse, addens hoc non nisi miraculo ascribens.

ELISABETH testis accita ad miracula Leopoldi, cum rem negligeret, nec se iureiurando pateretur adstringi: subitum dolorem sensit, calore amisso, statimq; pœnitens & diuo se commendans, pulso dolore sana facta est.

*curatur
post casti-
gationē
mulier.*

Presbyter cum laicis quatuor vi tempestatis acti, ab eodem diuo, cuius numen supplices inuocârant, periculo erepti sunt.

*Pericli-
tantes li-
beran-
tur.*

¶ Itēm tres alij idem passi, eodem modo liberati, diuo vota persoluerunt.

ANNA Patauensis, per triennium paralytica, ad tumulum profecta Leopoldi, sanatur.

P

Itēm

ORATIO IN LAUDEM

Quatuor
paralyti-
ci.

¶ Itēm Michaëlem quendam per triennium in lecto cubantem.

¶ Itēm Matthæum eodem morbo laborantem, insuper & lumine captum, cum ceræ imagunculam vouisset, reddidit incolumem.

MARGARETHA vxor Stephani eodem morbo implicata, ab eodem Diuo liberatur.

LVcas annos natus Sexaginta luminibus captus, idq; per annos quatuor, ductus ad tumulum Leopoldi, recuperato visu domum redijt.

Mulier ca-
cis. Leo-
poldi me-
ritis vi-
dens.

¶ Mulier quædam per quatuor hebdomadas excæcata, cum nulla posset medicorum ope curari, voto completo quod ad Leopoldum emiserat, visum recepit.

¶ Infans præ dolore oculorum per octo dies excæcatus, si quando aperire oculos tentabat, è palpebris eius sanguis exibat,

bat, pluribusque per parentes remedijs frustra expertis, tandem diui Leopoldi auxilium implorantes, filij salutem impetrarunt.

¶ Hoc Elisabeth mater testatur, contestem habens unum.

Pari modo Ioanni per octo dies nihil videnti idem diuus sanitatem lucemque restituit.

¶ Itèm, puerum cui tuberculum carnis sinistro oculo erat innatum desperata salute ab omnibus, inuocatus Leopoldus sanauit.

¶ Mulier quædam triennio dolore oculorum afflicta, postremò cæca facta, à Leopoldo liberatur.

¶ Itèm, quatuordecim alij diuersis oculorum morbis afflicti, ab omni penitus morbo fiunt immunes.

STEPHANVS puer septem annorum, nec audiens, nec ingrediens, eodem nomine inuocato sanitatem recepit.

¶ Mulier ob infirmitatem, quam in ore perpeſſa fuerat, per ſex annos nullum rectè vt intelligi poſſet proferens verbum, voto completo examuſſim vocalis euafit.

ſurdi & muti audiunt & loquuntur. Adoleſcentula per integrum annum muta, furda & cæca iacens, diuo Leopoldo ſe commendans, priſtinæ reſtituta eſt ſanitati.

¶ Alius à natali die mutus delatus ad tumulum Leopoldi, loqui incepit.

BARBARA duobus menſibus muta furdaque, priſtinæ ſaluti à Leopoldo reſtituitur.

¶ Alium decem annos mutum liberauit Leopoldus.

vidēsne Lector ſol uenda eſſe vota? **G**EORGIVS Hiſter, per menſem furdus. Item Thomas: Item duo alij à diuo Leopoldo auditum receperunt.

Quidam

Quidam cùm auditu per mensem caruisset, nec humano remedio curari valeret, ad merita decurrens Leopoldi, votum emisit sanusque effectus: spreto voto, in eundem incidit morbum, reiterato voto, conualuit.

IOANNES Ruperger Mirbergasforensis, in carcerem coniectus, vinculis implicitus manibus pedibusq; , inuocato Leopoldo, miro modo carcerem egreditur, loco ità angusto quo exeundum fuit, vt capax hominis non esset: triplicem murum transit, lacunam aque superat, nulla arte, nullo humano ingenio superabilem. Liberatus, numinisque oblitus, voto non persoluto, anno post in eundem carcerem conijcitur, iisdem vinculis vincitur: in quibus menses quatuor habitus, iterato quod neglexerat voto, iterum liberatur. Tanta est Dei optimi maximi clementia, vt ne spretus quidem spernente deferat.

*Captiuus
liberatur*

*Spretus
DEVS
spernente
non
deferit.*

¶ Idem Leopoldus alium in carcerem coniectum, arctissimis vinculis liberauit.

Mortuus
reuiuif-
cit.

PVer paruulus decem & octo fermè mensium, cùm in scapham semiplenam aquæ cecidisset, atque in ea dimidiæ horæ spatio permansisset, pedibus cœlum versùs directis, à matre Barbara & Petri vxore inuentus, ac domum Annæ vicinæ relatus, dùm pro mortuo deploraretur, afflicta mater Leopoldi opem atq; auxilium implorauit. Cui cùm pro salute pueri imaginem cæream uouisset, puer confestim quasi à morte ad vitam reuocatus, mouere se atque ad matrem respicere cœpit. Deindè consurgens ad persoluendum Diuo votum mater cum filio profecta est.

¶ Testis est Barbara mater, contestem habens unum.

CATHARINA filium Petrum habuit, duos natum annos: Is in aduersam incidens valetudinem, quatuordecim fermè dies duxit inedia, nullo neque cibo neque lacte gustato. Itaque cùm eius salute desperata, iam quæ ad funus necessaria erant, pararentur,

tur, miraculorum diui Leopoldi recordata mater, eius nomen inuocauit: Quo facto, delatus puer ad sepulchrum diui, & risit & cibum cœpit.

¶ Alius item puer annorum duorum, vi
ingentis morbi pro mortuo deploratus, in-
uocato à patre Ioanne Viennensi diui Leo-
poldi numine, statim reuixit.

*Tres pueri
mortui
proximi
reuales-
cunt.*

Eodem modo puer alius pro mortuo habitus, à diuo Leopoldo vitam recepisse affirmatur.

Infantula quædam, ob ægritudinem per tres dies amissa loquela, semimortua decumbens, cùm iam parentes breuè eam morituram crederent, voto à matre emisso, quod vt faceret in somnis fuerat admonita, quàm primùm loqui cœpit, ab omni penitus ægitudine liberata.

PVer grauissima correptus infirmitate, ad extremum ita debilitatus, vt mori crederetur: cùm oblationem quandam pro salute filij diuo Leopoldo vouisset mater, ab ægri-

ab ægritudine liber fit. Matre verò non offerente quod promiserat, idem puer iterum in acutissimas incidit febres: reiterato voto perfecteque adimpleto, peroptimè conualuit.

*Item duo
alij mor-
ti proxi-
mi.*

¶ Idem Leopoldus mulierem quandam lepra liberauit.

A Dolefcens à feipfo vulneratus, incifis vt iudicabatur venis, repertus in lecto, mortuusque ab omnibus iudicatus: cùm vltra horam nullum vitæ fignum in eo apparet, emiffò à matre voto, orationibus priſtinam adeptus eſt valetudinem.

*Item alij
us.*

¶ *Hoc de feipfo teſtatur. Conteftes ſunt parentes.*

*Item alij
13.*

Sic & alios tredecim morituros, ad priſtinam bonam valitudinem redactos monumentis traditur. Sed quid de morituris dicam? Quando etiam defuncti vita, raro mirabiliq̃ Dei optimi maximi experimento,

rimento, positis Leopoldo votis, restituantur.

ELISABETH Octuagesimus primus testis, super decimo nono articulo, quo quæritur quid de Leopoldi miraculis noscatur: se vidisse affirmat puerum super altare positum ante monumentum Leopoldi, vbi aderat magnus gentium tumultus, nigrum, & omni iudicio exanguem, exanimumque, & precibus porrectis à nonnullis numini, viuum vidisse. Hoc & alij sex eiusdem loci indigenæ, addentes eum vidisse dùm puteo extraheretur, nigrum vt suprà, & in Ecclesia, & si diuersis verbis, eadem tamen sententia confirmârunt.

Puer submersus reuiuiscit.

¶ Testes in hoc deposuerunt omni exceptione maiores.

PVer alius trimus, Volfgangus nomine, eiusdem loci flumine lapsus, vbi aderant molenæ, perquisitus inuentus est: Semo- tus à loco vndè ceciderat, quantum bis emis- sa valido arcu sagitta spatij complet, nullo
Q
viuaci-

*Idem
alius.*

viuacitatis in eo apparente signo: mater ver-
sa ad Leopoldi benemerita, nuncupatis vo-
tis, restitutum puerum ad primam vitam
conspexit. Historia hæc non caret testibus.
Nàm & pueri parens Fridericus, super dicto
articulo se vidisse testatur, & interfuisse dùm
rueret, multis & clericis & laicis videnti-
bus, prout suprà. & hæc anno Millesimo,
Quadringentesimo, septuagesimo, mense
Septembris.

*¶ Sic & alij duo super circumstantijs & in-
terrogatorijs legitimè responderunt.*

*Idem
alius.*

Puer pro mortuo habitus, cùm ad se-
pulchrum beati Leopoldi delatus esset, subi-
tò miraculo vitam recepit. Hoc Barbara
quingenta annos nata fœmina grauis te-
statur.

ALius puer trimus, Fridericus nomine,
cùm in puteum decidisset, ac per ho-
ram propè mediam mansisset sub aquis,
eductus è puteo frigidus & niger, nullum-
que indicium vitæ toto corpore præ se fe-
rens,

rens, tandèm effusis à matre precibus ad omnipotentem DEVM, beatumqùe Leopoldum, pristinæ saluti restitutus est.

¶ Bonreuerſer uxor Ioannis, & altera uxor Laurentij Salisburgensis Diœcesis, hoc fuisse & uidisse testantur.

Alius in ipso partu per horam, post partum verò plùs, pro mortuo deploratus, ^{Itèm alius.} cùm nulla iàm de eo spes esset, precibus porrectis à matre ad Leopoldum, timente furorem viri, nè crederet negligentia sua hoc peractum, repentè & spirare & viuere cœpit.

¶ Hoc Dorothea uxor Guilermi Patauiensis firmat.

DOROTHEA Vxor Guilermi Patauiensis diœcesis, non sine ingenti dolore omnibus videntibus eam ferè mortuam, & puerum peperisse mortuum, eodem numine liberatur. Infans se mouere cœpit, & liber fit.

¶ Hoc mater, obstetrices duæ & aliæ constantur vicinæ.

PVer quidam septem annos natus, in profluentem cadens, ac per duas fermè horas in aquis iacens, nullis succurrentibus, cùm ea die ludis festiuis ferè totus populus concurreret: perquisitus tandèm hasta, sub ponte repertus est: extractus, & ad domum portatus, nullo vitæ signo apparente: cùm feretrum iàm luminibus accensis paratum esset, ad Leopoldum per matrem voto emissio, illicò mortem cum vita commutauit, multis videntibus, ac Deo & beato Leopoldo gratias agentibus.

*Alius
submersus
vita
restituitur.*

¶ Hoc Margaretha Friderici Pataviensis, annos quinquaginta nata testatur.

*Alius
mortuus
reuiuif-
cit.*

¶ Alius puer Viennensis, statim editus, plusquàm hora media mortuus iacens, cùm pro eius salute ad beatum Leopoldum factæ preces essent, quasi tum primùm anima in corpus infusa, datam iterùm vitam, ad multam perduxit ætatem.

VITVS Viennensis Oppidanus ætatis annorum quinquaginta, hoc firmat cum circumstantijs vt suprà requisitis.

O gra-

O gratiam homini benemerito grātis datam. O diuinæ potentiae munus inæquabile: quo nostra quoque secula in posteriorem felicem recordationem, non sine religiosa admiratione venire potuerunt, nihil enim tantum ab oculis hominum natura remouit, nihilque tantum ab animis prudentium alienum esse constituit, vt aliquando diuina fauente gratia in mentes oculosque omnium redire non possint.

Q Vidam vxori irascens, quod ad Monasterium Claustroneoburgense, veneratione beati Leopoldi, Martis post Palmarum diem quotannis eleemosynam panis, vini & trium obulorum accepturis obtulisset, in hæc verba prorupit: Vtinam eleemosyna viueres: nè quod auferres, habuisses. raptisque continuò, quæ pauperibus destinauerat illa, domum reuertens, eo pane degustato, mandendo assumptum, neque deglutire potens, in lectum se contulit. Vbi hæc illac diu circumuolutus, præcluso spiri-

*Celestis
vindicta
in teme-
rarium
obrecta-
torē pau-
perum.* tu occubuit: vt facilè intelligamus, etiam
otiosa verba vindicem habere Deum: neq;
impunè in illos, qui de se benè meriti sint,
admitti nefarios sine animaduersione con-
tumaciter permisisse: atque eius rei testis
eiusdem filia est.

*Summa
virtutū
sancti
Leopol-
di.* SEd iàm habes, Pater sancte, quid seden-
te Sixto Pontifice maximo prædecessore
tuo, à Reuerendissimis Dominis Cardina-
libus in tam pium opus deputatis sit, Reue-
rendo Domino Vicecancellario referente,
cuius rei minimè, vt opinor, Sanctitas tua
oblita est, cùm vnus è sacro consistorio tunc
esset. Idq; iàm omnes accepisse reor, quibus
parentibus ortus Leopoldus sit, quàm præ-
clari, quàmq; illustres: quantùm diuinis in-
cubuerit: quonam pacto, extincto patre, se-
gesserit: quemadmodùm leges iustitiamq;
coluerit, matrimonij seruauerit iura, quas
ædes construxerit sacras: quanti eum fece-
rint prædecessores tui, & dùm vixit, & post-
quàm è vita migravit. Habes & miracula,
testimo-

testimonia vitæ, tum magna, tum maxima, & quæ priòr, & quæ nostra vidit ætas: quibus quàm sanctus, quàmq; Deo fuerit acceptus, demonstratur apertè: & quæ ad obseruandam æternitatem, vir magnus & totus Dei exegerit. Poscebat hominis altitudo longiorem orationem: materia suppeditabat, quàm ingentia implere volumina. Ego verò morem illorum, qui paucis calculis innumerabilium fermè rerum summam complectuntur, his paucis exegi.

Defecissent aliter latera, & lingua compressa obmutuisset: obseruantiaq; benè meritorem tanta apud te est, vt cùm intelligis quempiam æternitatem promereri, ilicò tua bonitate id confirmes. Iàm virtutes ipsius Leopoldi, quas creator omnium etiam miraculis comprobauit, à Dei Vicario, qui solus in terris es, ascribere in numero Sanctorum iure meritoq; exposcunt, expectant-que.

Ad

S. Leo-
poldi no-
men quā
sit cele-
bre.

Ad quæcunq̃ue enim loca Leopoldi no-
men peruenerit, pro sacrosancto veneratur
& colitur, idq̃; non simpliciter, prout à non-
nullis fieri consuevit, sed indelebili atque in-
uiolabili titulo sanctus Leopoldus appella-
tur & pro sancto habetur. Quæritur tamen
pro laudabili consuetudine solennitateq̃ue
à sacrosancta Ecclesia introducta, Sanctitatis
Tuæ nutus, quo absque nil tutum, nil stabili,
nil deniq̃ue sanctum creditur. Id exigi
mea oratione non existimes velim.

Nàm inprimis Christianissimus fidei
nostræ totiusq̃; religionis orthodoxæ verus,
legitimus, indubitatus defensor Fridericus
Imperator Augustus, à quo eius bonitate
nihil adhuc perperam peti audiuius: nec
verò idcirco tantum, quòd ex sanctissima
Leopoldi familia Australi ducat originem,
verum etiam vt Deus in suis glorietur crea-
turis, eius filius Maximilianus Austriæ ac
Burgundiæ Archidux inuictissimus, patrem
sortitus est Cæsarem. Sic in clytus Hungaro-
rum

rum Rex, cæteriꝫ Principes catholici illarum
prouinciarum, & denique omnes eorum
populi, nutum, vocemꝫ sanctitatis tuæ
sitibundi cupiunt, præstolantur, expectant-
que.

Quid enim his testibus magis in mun-
do dari possit non video.

Magna profectò
res est, vt mortales, Deo propitio & fauen-

te, gloriosissimos & cœlestis titulos bene-
faciendo sibi quærant.

Iàm tempus est, iàm
te sic velle conspiciamus & tenemus omnes:

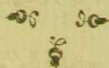
vt tua videlicet hac cœlesti voce Leopoldum,
qui cùm iàm in cœlis sanctus sit, etiam in

terris sanctum esse declares sanctissimo tuo
decreto, longa hominum expectatione opta-

to. Diù mortales hoc in augmentum fi-
dei, in monumenta Romani & Ecclesiastici

ritûs, in gloriam æternitatis quàm nimio
ardore exposcunt, & vt benefactis

longo labore quæsitâ iàm
præmia declarentur.



R

BULLA

*Rogat
orator,
eum in
numerū
sanctorū
referri.*

Marchio grate Deo, lux ô stellantis olympi,
Sydereû ô speculû, Leopolde precantibus adsis.



Corripiat nostram ut vitam de fomite lapsa
Scintilla aethereo, renouatis moribus ultrò.

BVLLA
 INNOCENTII
 VIII. PRO D. LEO-
 POLDI CANONI-
 ZATIONE.

CAPVT V.

INNOCENTIVS Episcopus,
 Servus servorum Dei, ad perpetuam
 rei memoriam, Sacrosanctam ma-
 trem Ecclesiam astitisse à dextris psal. 44.
 Dei, Reginam in vestitu deaurato, circunda-
 tam varietate, non abs re per Prophetam tradi-
 tur. Regina equidem, quæ illi Regi Domino,
 per quem Reges regnant, & principes iustitiam
 faciunt, desponsata sit, unica eius columna, lu-
 na perfecta, in æternum arcturus. Per gyrum
 nocturna spacia perenni lumine illustrans Luci-
 fer, qui nescit occasum. Aurora hic in crepus-
 culo caligantis seculi coruscans, & in diem
 R 2 lucidum

lucidum in Regno cælorum sese, diffundens. Regina quidem illi seruiat, cui seruire regnare est: illi fidem habeat, illi se totam committat. Regina quidem Christi fideles sub umbra alarum suarum ex terreno carcere ad regna cælorum perducatur, ubere de cælo pleno lactet, atq; inebriet, ex multis arumnis nos eripiens, regni cælestis cum Christo Domino participes efficiat. In vestitu (inquit) deaurato, vestimentum Ecclesie, sanctam fidelium vitam esse profite-mur.

Nam sicut tota Ecclesia vestimentum est Christi Redemptoris nostri, ita fideles quoq; eiusdem Ecclesie vestimentum esse arbitramur. Vestimentum scilicet non habens maculam per peccatum, neq; rugam per duplicitem, sed per Iustitiam mundum, per simplicitatem cordis tensum, vestimentum innocentie, quam homo à DEO plasmatus accepit, malè à serpente persuasus perdidit, ad quam recuperandam, pœnitentia & Dei misericordia induimur vestimentum deauratum, splendore sapientie aureo perlucens. Clara est enim sapientia, quæ nunquam marcescit,

cessit, facile videtur ab his, qui eam diligunt,
 & inuenitur ab his, qui eam querunt. Doctrina
 est disciplina DEI, electrix operum illius, qua
 nihil locupletius, qua operatur omnia, artifex
 omnium, qua apud turbas claritatem, & hono-
 rem apud seniores prestat, vestimentum deau-
 ratum perfectione auri, idest iustitie, qua nihil
 humano generi est utilius, dilectione disciplina,
 ex qua Custodia legum emanat, legum au-
 tem corruptio, consummatio est incorruptionis.
 At verò incorruptio facit nos esse DEO proxi-
 mos: Per quam beatitudo eterne vite à nobis
 comparatur.

Circundata Ecclesia dicitur varietate gra-
 tiarum, administrationum & officiorum, iuxta
 verbum Apostoli: Diuisiones gratiarum sunt, 1. Cor. 12
 Idem autem Spiritus eas conferens, diuisiones
 administrationum sunt, idem verè Dominus, &
 diuisiones operationum sunt, idem verò DEVS,
 qui operatur omnia in omnibus. Circundata
 varietate potestatis, ordinis, status & varia-
 rum Ecclesiarum decore, qua veluti adolescen-

rula hanc, de qua est sermo, Catholicam Ecclesiam quasi matrem observant, non vetusta per culpam, sed nouella per gratiam: non senio steriles, sed ad spiritualem congrua veritatem, fecunditatem, & noua semper prole pullulantes.

Nam à iusto Abel, undè Ecclesiæ exordia trahimus in hanc usq; diem, quot sanctos orbis terrarum habuit, tot quasi palmites protulit, ex quibus varij indies surculi, in hac vinea nostra Sabbaoth, quam licet immeriti, præstante Domino, sortiti sumus excolendam, seruntur. Circundata varietate, quòd alia triumphantis, alia militantis Ecclesiæ species existat. De triumphante Domini sponsione repromittitur, Ego ero eis, quicquid ab hominibus iustè desiderari potest, ero illis honor, gloria, Salus & vita, virtus & copia, pax & omne bonum. Militans autem Ecclesia fundæ non ineptè assimilatur: Nam sicut fundæ in gyrum versatæ lapides emittit, quibus aduersarij feriuntur, & Goliath prostermitur: Ita etiam sancta Ecclesia, dum

dum per varias procellas & tempestates fluctuantis huius seculi, per tribulationis circuitum, rotatur, fortes viri prodeunt, quibus quasi lapidibus iniquorum corda tunduntur, & de hoste humani generis iniquissimo à Christi tyronibus triumphatur.

Hanc ipsam Ecclesiam, Deus omnipotens mira quadam dispositione & potestate fundavit, pretioso unigeniti filij sui Domini nostri Jesu Christi sanguine, dotatam esse voluit, multiplici Spiritus sancti gratia ornavit; Apostolorum simplicitate, & fide roboravit, quos ignaros delegit, ut populos non tam sermo illorum, quàm causa ad credendum adduceret: Martyrum cruentis cruciatibus, constantia & trophæis stabilivit. Repressa paulisper, quinimò confusa infidelitatis sevitia, & inimico homine superseminante Zizania, crescente multiplicataq; hereticorum prauitate, Doctorum cœlesti doctrina illuminavit, & d. m. Confessorum, Virginum, aliorumque sanctorum intrepida confessione, solerti
cura,

cura, exemplisq; imitatione dignissimis aduersus Sathana insidias circumdedit.

Inter autem, alia saluberrima sanctitatis exempla, diuina misericordia sydus quoddam fulgere mūdo dedit, S. Leopoldum Austriae Principē, Pium Marchionem nomine appellatum, innocentiae, sapientiae, iustitiae vestimentis, quibus vestiri Ecclesiam diximus, decorum, bonitate, mansuetudine atq; clementia conspicuum, simplicitate, continentia & munificentia praeclarum, cuius integritas, vitae sanctimonia, humilitas, pietas, fides adeò apud Christi fideles inualuerunt, ut una omnium Germanorum voce pro Sancto haëtenis celebratus fuerit, cuius liberalitatem, Christianaq; religionis cultum, nonnulla Monasteria & quidem celeberrima, ab eo cum amplissimis censibus constructa, alia ex magno sumptu illustrata, abundè testantur.

Hic Princeps optimos sacerdotes, & viros religiosos admodum coluit, summos quoq; Pontifices tanta veneratione prosecutus fuit, ut ab Innocentio II. Romano Pontifice, praedecessore nostro

nostro peculiaris sancti Petri filius appellaretur, & Apostolica commendatione, atq; ea plenaria quã vulgò dicunt, absolutione dignus, ab eodem Innocentio mortuus iudicatus fuerit.

Hic vir Dei in summis opibus educatus, in magna peccandi licentia constitutus, coniugali-
bus curis implicitus, principatus regimine impe-
ditus, sedulò tamen pietatis & misericordie mu-
nera subibat, lassos roborans, vacillantes confir-
mans, oppressos subleuans, inopes fouens, inter
curas domus, inter coniugales anxietates, inter
affectus pignorum, inter multiplices principatus
solicitudines, inter studia tot laborũ, immacu-
latum sese ab hoc seculo custodiunt, & temporalia
tractando, aeterna disposuit.

Quadraginta annis Principatum Austrie
regens, & quod maius est, illis præcipuè tempo-
ribus, quibus propter Henricorũ Patris & fi-
lij, mutuas concertationes, & postea propter
Henrici Quarti, cum Lothario acerrimas con-
tentiones, in Germania, bellis, incendijs & agrorũ
devastationibus tumultuatum est, summa cum

Iustitia, humilitate & tranquillitate cuncta administravit, & alijs cæde & sanguine maderatibus, creditam sibi Austria provinciã in diutina pace continuit, quibus ex meritis æterna retributionis, & pacis præmia à Deo Opt. Max: qui, conduplicato fœnore, merita hominũ pensat, consecutus est. Pretendant nunc huius seculi amatores ad peccata excusanda coniugales, familiares, civiles, aut regales solij molestias, seculi illecebras & tentationes, Leopoldi exemplo diuina prouidentia eos circũscripsit, excusationes omnes circumuenit, aditũ humanæ tergiuersationis conclusit, & quasi aranearum telas commenta humane fragilitatis dirupit. A Deo creati & redempti, Deum debitis honoribus non colimus, & quidem dolentes ex intimis referimus, illum non tantum negligimus, sed blasphemamus. Sæpe numero adhibita sunt præcepta diuina & humane legis, præceptis obtemperare tergiuersamur. Addita sunt cælestis præmia gloriæ, indicta pœnarum diuersa genera, censura correctionis inuenta, ab illis faciem quasi rebelles auertimus.

Sanctorum

Sanctorum varia exempla ante oculos nostros proposita, ipsa quoque imitari contumaciter recusamus, imbecillitate nostram, scilicet sollicitudines, cum de salute nostra agitur, causamur. Leopoldi nobilis Principis coniugati, ac multorum filiorum ac subditorum curam intuentes, clarissimo exemplo admonemur, ut omni excusatione semota, per hæc temporalia ita cautè ambulemus, ita sanctè nos exerceamus, ut aterna non amittamus, affecti spe momentanea huius prosperitatis, perpetuitate gloriæ cælestis non fraudemur, sed mundi molestias, illecebras, aut dignitates contemnendo, ad cælestem patriam totis viribus contendamus.

Huius beati Leopoldi sanctimoniâ, Deus omnipotens innumerabilibus miraculis ad eius inuocationem editis comprobauit, miraculis profectò, quatum in facti substantia, tum in eo, quo factum fuit, tum in modo faciendi & ordine vim, & potestatem totius naturæ excesserunt.

Quis enim non miretur, cum audiat per
 Dei aternā misericordiā, implorato auxilio Leo-
 poldi Paralyticos, febricitantes, laborantes,
 pristina valetudini illicò restitutos? Quis non
 magnalia Dei in hoc Sancto agnoscat, cum
 videat intercessionibus eius, claudos rectè ambu-
 lasse, apostematibus mortiferis infectos liberatos,
 in carceribus constitutum, pedibus, manibusq;
 vinctum, per foramen, undè homini impossi-
 bilis exitus erat, eductū euasisse, in varijs vitæ pe-
 riculis positos, illesos seruatos esse? Quis non to-
 ta mente obstupescat, & Deo optimo Maximoq;
 præconia manifesta dicat, cum liquidò deprehē-
 dat, meritis ac precibus huius sancti Viri mor-
 tuos suscitatos, mutos loquendi facultatem
 adeptos, cecos illuminatos, surdis auditum
 restitutum esse? Maxima sunt hæc sanctita-
 tis & diuinæ approbationis signa, humanam
 expectationem & spem excedunt, & tamen
 clarissimis documentis comprobata sunt. Quin-
 imò ab anno Christi Millesimo, Centesimo, &
 trigesimo sexto, quo Leopoldus vita functus,
 è terris ad cœlestē Hierusalem transiuit, in nostra
 usq;

usq; tēpora, & presentem diem magis atq; magis, manifestata, mira de illo mentibus hominū in Austria precipuē, & per omnem Danubij ripā deuotio cœlitus infunditur, incredibile dictu, quanta cū veneratione corpus eius, in Monasterio beata semper virginis & matris Dei Maria, ab eo condito, in loco, quod nouū Claustro Neuburgū appellatur, Pataviensis Diœcesis, sepultum est, à Christi fidelibus visitetur. Quibus votis celebretur pia eius memoria, memoratu difficile esset, quot, quantis tabellis & imaginibus illi dicatis exornetur, quanta luminariorū copia perlustretur. Procumbit supplex antè tumulū languentium, & rogantium turba, opem Leopoldi implorans, nec expectatione irrita discedit.

Huius veneratione, & pro multorū populorū salute, Rudolphus Austria Dux impulsus est, ut Innocentio sexto, huic sanctæ sedi ea tempestate presidenti supplicaret, Leopoldum Sanctorum Catalogo adscribere dignaretur, qui re perspecta, quàm sapientissimè de vita & miraculis, ac fama eiusdem Leopoldi, ex more institutoq;

maiorum, cum consilio sacri senatus, inquisitionem, tunc Archiepiscopo Pragensi & alijs collegis delegauit. Verum cū ea de re agi cēptum esset, morte Innocentij, surgentibusq; bellorum inter Australes & Pannonios, diuersis turbibus, immensisq; procellis in Ecclesia Dei exortis, vsq; ad tempora Pauli II. Prædecessoris nostri, inquisitio intermissa est, Charissimo autē in Christo filio, Friderico Romanorum Imperatore Augusto, Prelatis & Principibus Germanie, apud eundē Paulum multis precibus tam sancti viri Canonizationē absolui petentibus, tribus Sanctæ Rom: Ecclesiæ Cardinalibus, de fratrum suorum consilio demandatū est à Pontifice præfato, ut solennem inquisitionē ea in re adhiberent, & processus consuetos, tum per se, tum per subdelegatos facerent, quod magna ex parte confectū erat. Cum, euocato à Domino Paulo sanctæ memorie, Sixtus IIII. prædecessor noster, in hac sancta sede diuina prouidentia constitutus est, iterandas ergo preces, & vehementius agendū apud Sixtum, Imperator, Prelati ac Principes prædicti duxerunt, ut tam sanctū opus Canonizationis capta perfice-

perficeret. *Js*, ut certiori fide, qua de miraculis & vita Leopoldi afferebantur, perficeret, venerabili fratri nostro Marco Episcopo Prænestino, tunc sancti Marci Presbytero Cardinali, & in Germania Legato, ut præmissa percunctaretur, iniunxit, qui locupletissimā de illis omnibus relationē per publica acta & legitimos processus eidē attulit. Dehinc, processibus, & actis publicis cum magna diligentia, per venerabilem Rodericum Portuens. Episcopū, Marcum prædictū Prænestinū illo tempore Episcopū assumptū, ac F. Sancti Eustachij Diaconū Cardinālē, Commissarios, discussis, priuata prima relatione eidē Sixto facta, postmodū in sancto senatu, referente prædicto venerabili fratre Roderico Episcopo Portuensi dulci de re examinata, & ex illorū sententia canonizationis conclusa, sicut Domino placuit Sixto vita functo, Nobis, qui eidem, onere & honore per diuinam misericordiā, licet indigni successimus, reservatum est, ut supremam manum tam sanctæ approbationi apponderemus.

Consilio

Consilio itaq; habito, rursus venerabilium Fratrum nostrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, publica contione omnia, prout ex ordine gestum erat, Leopoldi vitam, miracula & reliqua merita per aduocatum Consistorialem proponi curauimus. Demum, vocatis omnibus, qui in Romana curia degunt, Prelatis, ex frequenti eorum confessu, assistentibus nobis eisdem venerabilibus Fratribus nostris, sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, singulorum vota Prelatorum scrutati fuimus, quibus, Spiritus sancti gratia cooperante, manibus pedibusq;, vt aiunt, in eam sententiam deuenientibus, quod Leopoldus merito Sanctus à nobis Canonizandus esset. Hunc in locum publicum & suggestum hac ipsa die conscendere decreuimus, vt opitulante Domino, votis, precibusq; fidelium adiuuantibus, ipsum Leopoldum Sanctum definiremus, & pro sancto venerari debere ab vniuersis & singulis Christianis mandaremus.

Sicq; hodiè, sermone per nos habito, re diuina peracta, & reliquis solennitatibus adhibitis,
ad hanc

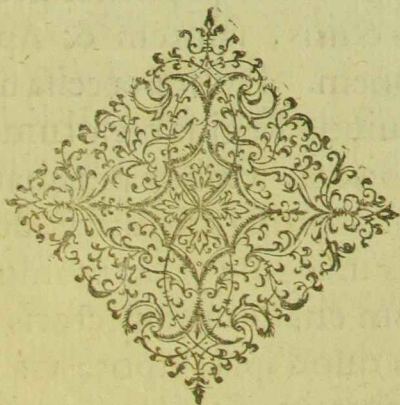
ad hanc sanctissimam Canonizationē procedendum duximus. Cum autem Dominus verbo sapientie affirmet homini, qui cum laudauerit & dilexerit Deum, qui fecit illum, quod in medio populi sui exaltabitur, in plenitudine sancta admirabitur, in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur: Mirumq; in modum Leopoldus in medio populorum exaltatus sit, plenitudine cœlestis gratie admirabilis refulgeat, restat in nostra approbatione, ut inter electos & sanctos Dei laudetur, inter benedictos benedicatur, quæ illi abundè impartiemur, scilicet eum iuxta sanctos Ecclesiæ adnumerandum, pro sancto venerandum, atq; publicis & solennibus supplicationibus votisq; in Missarum celebrationibus, alijsuè diuinis officiis inuocandum, Apostolica authoritate iudicauerimus.

AD LAUDEM igitur aternæ, ac indiuiduæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, ad fidei Catholicæ robur & ornamentum, ad Religionis Christianæ cultum augendum, authoritate Domini nostri Iesu Christi, ac
T
beatorum

beatorum Petri & Pauli Apostolorum, & nostro de venerabilium fratrum nostrorum Consilio statuimus, definimus, & pronunciamus, Sanctum Leopoldum Austriæ Marchionem Sanctorum Cathalogo adscribendum, & publica veneratione pro sancto obseruandum, sicut & nos illum in presentiarum manifesta voce sanctorum Cathalogo annectimus, ac minorum Confessorum numero adiungimus, publicè sanctum definimus, profitemur & veneramur, statutum festum eiusdem, die decimo septimo Calendas Decembris debere celebrari, & ipso festo eius sepulchrum, quod in prædicto Monasterio existit, visitantibus, & pro manutentione dicti Monasterij, manus porrigentibus adiutrices, septem Annos & totidem quadragenas indulgentiarum in forma Ecclesiæ misericorditer perpetuis temporibus concedimus. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostri statuti, definitionis, pronunciationis, annexionis, adiunctionis, professionis, venerationis & concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

trahere. Si quis autem attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum se noverit incursum.

Datum Rome, apud sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominice, Millesimo, Quadringentesimo, Octuagesimo quarto, Idibus Ianuarij. Pontificatus nostri, Anno primo.



T 2

BVLLA

B V L L A
I V L I I I I . P A P A E ,
P R O F E S T O T R A N S
L A T I O N I S S A N C T I
L E O P O L D I .

 V L I V S Episcopus, Seruus seruorum Dei, Vniuersis Christi fidelibus, præsentes literas inspecturis, salutem & Apostolicam benedictionem. Dùm præcella meritorum insignia, quibus Regina cœlorum Virgo Dei genitrix gloriosa, sedibus prælibata syderijs, quasi stella matutina prærutilat, deuotæ considerationis indagine perscrutamur.

Et dùm etiam infra pectoris arcana reuoluimus, quod ipsa, vtpotè via misericordiæ, mater gratiæ, & pietatis amica, humani generis consolatrix, pro salute fidelium, qui delictorum onere grauantur, sedula oratrix,

trix, & peruigil ad Regem quem genuit, intercedit. Dignum, quin potius debitum reputamus, vt loca in honorem sui nominis dedicata, gratiosis remissionum prosequamur impendijs, & gratiarum muneribus honoremus.

Cupientes igitur, vt Ecclesia Monasterij beatæ Mariæ virginis, in Neoburga Claustrali, ordinis S. Augustini Canonîcorum Regularium, Patauensis Diœcesis, ad quam vt accepimus, corpus S. Leopoldi Confessoris, & Marchionis Austriæ translatum est, & in qua illud cum debita reuerentia & honore conseruatur. Et ad quod charissimus in Christo filius noster Maximilianus, Romanorum Rex Illustris, specialem gerit deuotionis affectum. A Christi fidelibus in debita veneratione habeatur, ipsique fideles ad illam eò libentiùs deuotionis causa confluant, & ad illius fabricam, ac luminarium paramentorum, & aliorum ad diuinum cultum necessariorum, conseruationem & augmentum.

T 3

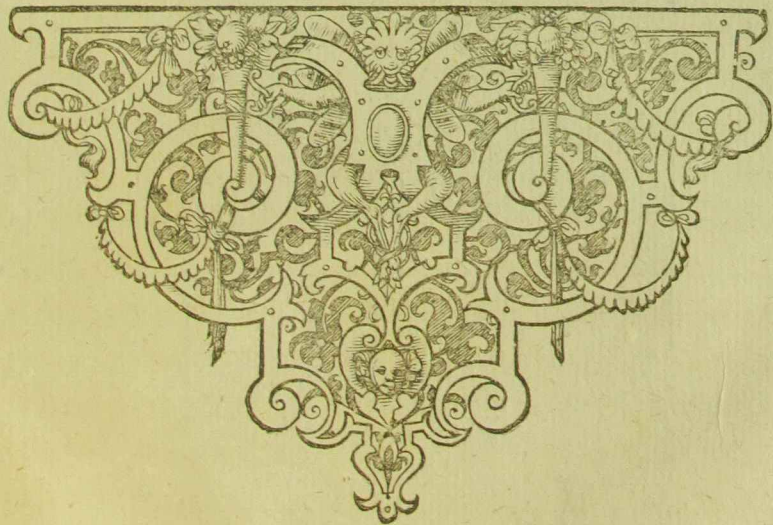
mentum manus promptiùs porrigant adiutrices. Quò ex hoc dono cœlestis gratiæ vberius conspexerint se rectos. De omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum, eius authoritate confisi, omnibus & singulis vtriufq; Christi fidelibus verè pœnitentibus & confessis, qui à primis vesperis Translationis eiusdem S. Leopoldi, vsque ad octauas, eiusdem festi inclusuè, Ecclesiam prædictam deuotè visitaauerint annuatim, & pro fabricæ conseruatione & augmento prædictis, aut aliàs manus porrexerint adiutrices, quoties id fecerint, Decem annos & totidem quadragenas, ac illis qui sepulchrum dicti S. Leopoldi, similiter deuotè, quandocunq; visitaauerint, & inibi orationem Dominicam, & salutationem Angelicam recitaauerint, & iàm, quoties id fecerint, vnum annum, & vnā quadragenam, de iniunctis eis pœnitentijs, misericorditè in Domino relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum

Datum Romæ apud S. Petrum. Anno
incarnationis Dominicæ, Millesimo, Quin-
gentesimo sexto, quinto Calendas
Augusti, Pontificatus nostri,
Anno tertio.



F I N I S .



HISTORIAE,
DE FESTO ET
TRANSLATIONE

S. LEOPOLDI MAR-
chionis Austriæ.

CAPVT VI.



Anno clō. Is. xci.

SEQVITVR

INTRODVCTIO IN TRANSLATIONEM

S. LEOPOLDI, IN QVA RE-
CENSENTVR ILLI, QVI HVIC
præsentes adfuere.

MAXIMILIANVS primus Imperator,
multum pro Canonizatione S. Leo-
poldi apud Innocentium octauum
instituit, hac impetrata, quantum ni-
tebatur pius Cæsar, vt omnia ad optatum finem
perducerentur. Cum hic S. Leopoldus de tum-
ba transferretur, anno Christi, Millesimo,
Quingentesimo sexto, decima quinta Februarij,
qui quidem dies consecratus est translationi S.
Leopoldi, qui hodie adhuc celebratur. Hic nam-
què dies in presentia Principum, & Episcopo-
rum celebratus est sollemnissimè, videlicet, Re-
uerendissimi Leonhardi Episcopi Salisburgensis,
Reuerendissimi Matthæi Episcopi Gurcensis, &
Cardinalis, multorumq; Prelatorum & Abba-

tum in Austria, insuper Illustrissimi Principis
& Ducis Iuliacensis & Cleuensis, multorumq;
Baronum & nobilium Archiducatus Austria,
Comitantibus Caesarem Maximilianum, qui ha-
bitu Archiducis S. Leopoldum in argentea fa-
brefacta tumba, benè ornata, compositis ossibus
suis sequebatur, omnes in fletum astantes com-
mouentes, ob diui Leopoldi memoriam. Non
enim ut Imperator coronatus ambulauit, sed in
pallio Archiducali, cum corona rostrata, quem
habitum, dehinc Monasterio nouo sanctæ
Trinitatis in noua Ciuitate
obtulit.



1

IN TRANSLA- TIONE S. LEOPOLDI

MARCHIONIS AVSTRIAE,

QVAE CELEBRATUR

xv. die Februarij.

IN PRIMIS VE-
SPERIS ANTI-
phona.

A Vstria latere verè scelix re-
gio, quæ summis colloca-
tum principibus, laudas LEO-
POLDVM Marchionem pijsi-
mum.

PSALMVS CXII.

LAVD Ate pueri
Dominũ: lauda-
te nomẽ Domini.

Sit nomen Domini
benedictũ: ex hoc
nunc & vsque in
seculum.

A solis ortu vsque ad

occasum: laudabi-
le nomen Domini.

Excelsus super omnes
gentes Dominus:
& super cœlos glo-
ria eius.

Quis sicut Dominus
Deus noster, qui in
altis habitat: & hu-
milia respicit in cœ-
lo & in terra?

Suscitans à terra ino-
pem: & de sterco-
re erigens paupe-
rem.

Vt collocet eum cum
princi-

Principibus populi
fui.

Qui habitare facit
sterilem in domo:
matrem filiorum
lætantem.

Gloria Patri & Filio,
& Spiritui sancto:

Sicut erat in princi-
pio, & nunc & sem-
per, & in secula se-
culorum, Amen.

ANTIPHONA.

Austria latere verè fœlix re-
gio, quæ summis collocatum
Principibus, laudas Leopoldū
Marchionem pijsimum.

II. ANTIPHONA.

Eia nunc Dominum laudent
vniuersæ familiæ gentium: qui
veritatem & misericordiā con-
firmavit, super gloriosissimum
Leopoldum Principem suum.

PSALMVS cxvi.

Laudate Dominū
omnes gētes: Lau-

date eum omnes
populi.

Quoniam confirma-
ta est super nos mi-
sericordia eius: &
veritas domini ma-
net in æternum.

Gloria Patri & Filio,
& spiritui Sancto.

Sicut erat in princi-
pio, &c.

ANTIPHONA.

Eia nunc Dominum laudent
vniuersæ familiæ gentium: qui
veritatem & misericordiam cō-
firmavit super gloriosissimum
Leopoldum Principem suum.

III. ANTIPHONA.

Iniuriam passis, iustitiā Leo-
poldus ministravit, cæcos du-
cens, elisos erigens, compedi-
tos soluens, famelicos pavit.

PSALMVS cxvi.

Lauda anima mea
Dominum, lau-
dabo Dominū in
vita

vita mea : psallam
Deo meo quàm
diu fuero.

dat escam esurien-
tibus.

Nolite confidere in
principibus : in fili-
is hominũ, in qui-
bus non est salus.

Dominus soluit com-
peditos : Dominus
illuminat cæcos.

Dominus erigit eli-
sos : Dominus dili-
git iustos.

Exibit spiritus eius, &
reuertetur in terrã
suam : in illa die
peribunt omnes
cogitationes eorũ.

Dominus custodit
aduenas, pupillum
& viduam suscipi-
et : & vias peccato-
rum disperdet.

Beatus cuius Deus Ia-
cob adiutor eius,
spes eius in Domi-
no Deo ipsius : qui
fecit cœlum & ter-
ram, mare, & om-
nia quæ in eis sunt.

Regnabit Dominus
in secula Deus tu-
us Syon : in gene-
ratione & genera-
tionem.

Qui custodit verita-
tem in seculum, fa-
cit iudicium iniu-
riam patientibus :

Gloria Patri & Filio,
& Spiritui sancto :

Sicut erat in princi-
pio & nunc & sem-
per, &c.

ANTI-

FESTVM TRANSLATIONIS

ANTIPHONA.

Iniuriam passis, iustitiā Leopoldus ministravit, cæcos ducens, elisos erigens, compeditos soluens, famelicos pavit.

III. ANTIPHONA.

Omnes sanans, contritos ligans, stellarum nomina vocans, magnę virtutis & sapientiæ Dominus, mansuetum ad se suscepit ovans Leopoldum.

PSALMVS cxlv.

Laudate Dominū, quoniam bonus est psalmus: Deo nostro fit iucunda, decoraq; laudatio.

AEdificans Hierusalē Dominus: dispersiones Israëlis congregabit.

Qui sanat contritos corde: & alligat contritiones eorū.

Qui numerat multitudinē stellarum:

& omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, & magna virtus eius: & sapientiæ eius nō est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus: humilians autē peccatores vsque ad terram.

Præcinite Domino in confessione: psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit cœlū nubi-
bus: & parat terræ pluuiam.

Qui producit in mō-
tibus fœnum &
herbam: seruituti
hominum.

Qui

Qui dat iumentis escam ipforum: & pullis coruorū inuocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum: & in eis qui sperant super misericordia eius.

Gloria Patri & Filio, & spiritui Sancto.

Sicut erat in principio & nunc & semper, & in secula seculorum, Amen.

ANTIPHONA.

Omnes sanans contritos ligans: stellarum nomina vocans, magnę virtutis & sapientię Do-

minus mansuetum ad se suscepit ouans Leopoldum.

ANTIPHONA.

Vbiq; fines tuos pax Possedit ò Austria Leopoldo te gubernante, quę in melius reformabitur Innocentio ipsum sublimante.

PSALMVS cxliiij.

Lauda Hierusalem Dominum: lauda Deum tuū Syon.

Quoniam confortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquiū suum terrę: velociter currit sermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam: nebulam

B

sicut

sicut cinerem spargit.

Mittit crySTALLũ suam
sicut buccellas: ante
faciem frigoris
eius quis sustine-
bit?

Emittet verbũ suum,
& liquefaciet ea:
flabit spiritus eius,
& fluent aquæ.

Qui annuntiat verbũ
suum Iacob: iustitias
& iudicia sua
Israel.

Non fecit taliter omni
nationi: & iudicia
sua non manifestauit eis.

Gloria Patri & Filio,
& spiritui Sancto.

Sicut erat in principio
& nunc & sem-

per, & in secula se-
culorum Amen.

ANTIPHONA.

Vbiq; fines tuos pax possedit
ô Austria, Leopoldo te gubernante,
quæ in melius reformabitur
Innocentio ipsum sublimante.

CAPITVLVM.

BEatus homo, qui
inuenit sapientiam,
& qui affluit prudentia,
melior est acquisitio
eius negotiatione argenti
& auri, primi & purissimi:
fructus eius pretiosior
est cunctis opibus,
& omnia quæ desiderantur,
huic non valent comparari.

DEO gratias.

R. Exultate in rege vestro ô fideles
animæ: qui ab æterno nobis
fidum prædestinavit aduocatum

eatum Leopoldum Inclytum. Qui talis est pro nobis in cœlo verius. Qualis ab omnibus in terra est cognominatus.

V. Pius ac piissimus meruit solotenus prædicari, qui nunc feruētissimus interpellator nequit dubitari. Qui talis. Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto, ob suum militem Leopoldum ipsum.

HYMNVS.

LVx visa per caliginem, in terram mittit radium, quando sanctorū aliquem, nobis donat egregium.

Exit ab ea quicquid est, quod ab ipsa distinguitur, sed multum damni interest, dum quis ab hac disiungitur.

Ovia, vita, veritas, te Christe iubar optimum, nescit malo-

rum cæcitas, sed videt mens fidelium.

Petamus ergo gratiam, vt Leopoldi merita, nobis impetrent veniam, mala vadant præterita.

Oriatur hinc claritas, veritatis perlucidæ, fides, spes, atque charitas, virtutes Theologicæ.

Lætetur nunc in Domino, humilitate placida: spreto culparum tumulo, & voluptate noxia.

Ducentes dies prosperos, præsentem in miseria, ne sentiamus asperos, per infinita secula.

Vt cum finis adue-

FESTVM TRANSLATIONIS

nerit vitæ præsentis
miseræ, Maria nos re-
spexerit, cum Leopoldo comite.

Sit Patri laus, & Fi-
lio, celsa dilecto glo-
ria, summo quoq; pa-
racleto, nostra quod
est victoria. Amen.

V. Amavit eum Dominus &
ornauit eum.

R. Stulam gloriæ induit eum.

ANTIPHONA

Fortissime Deus, cuius po-
tentia ex nihilo creata sunt o-
mnia, cuius sapientia ritè gu-
bernantur vniuersa: cuius cle-
mentia piè releuatur miseria:
cuius iustitia æquissimè reddet
cuique secundum opera sua:
Quæsumus votis B. Leopoldi
nostri Patroni consequi: vt nos
potenter defendas, in finem op-
tandum dirigas, misericorditer
nobiscum agas, & tandem iustè
non æstimator meriti, sed solita
potius pietate nobis beatitudi-
nem concedas.

CANTICVM BEATÆ
Mariæ Virginis.

Luce 1.

Magnificat anima
mea Dominum.

Et exultauit spiritus
meus, in Deo salu-
tari meo.

Quia respexit humi-
litate[m] ancillæ suæ:
ecce enim ex hoc
beatam me dicent
omnes generatio-
nes.

Quia fecit mihi mag-
na qui potens est:
& sanctum nomen
eius.

Et misericordia eius à
progenie in proge-
nies: timentibus
eum.

Fecit potentiam in
brachio suo: disper-
sit

fit superbos mente
cordis sui.

Deposuit potentes de
fede: & exaltauit
humiles.

Efurientes impleuit
bonis: & diuites
dimisit inanes.

Suscepit Israël puerū
suum: recordatus
misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad
patres nostros: A-
braham, & semini
eius in sæcula.

Gloria Patri & Filio,
& Spiritui sancto:

Sicut erat in princi-
pio & nunc & sem-
per, & in secula
seculorum Amen.

COLLECTA.

Deus qui S. Leo-
poldum ex Prin-
cipatu, & curis seculi
huius, immaculatū,
ad regnum cœleste
traduxisti: concede
propitius, tua clemē-
tia ita nos per hæc tē-
poralia dirigi, vt æter-
næ vitæ consortes effi-
ci mereamur. Per Do-
minum nostrum Ie-
sum Christū Filium
tuum, qui tecum vi-
uit & regnat in vnita-
te Spiritus sancti De-
us, per omnia secula
seculorum, Amen.

INVITATORI-

VM AD MATV-
tinas.

FESTVM TRANSLATIONIS

Per summæ venerationis obsequium: Magnum colamus Leopoldi Dominum.

PSALMVS xciii.

VENITE exultemus Domino, iubilemus Deo salutari nostro: præocuperemus faciem eius in confessione, & in psalmis iubilemus ei. Adoremus Dominum, qui fecit nos.

Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus super omnes Deus: quoniam non repellet Dominus plebem suam, quia in manu eius sunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipse

conspicit. Qui fecit nos.

Quoniam ipse est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundauerunt manus eius: venite adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster, nos autem populus eius, & oues pascue eius. Adoremus Dominum, qui fecit nos.

Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum

dum diē tentatio- **Q**ui fecit nos, Ado-
 nis in deserto, vbi remus Dominum,
 tentauerunt me qui fecit nos.
 patres vestri, pro- **IN PRIMO NO-**
 bauerunt, & vide- **cturno.**
 runt opera mea.

Qui fecit nos.

Quadraginta annis
 proximus fui ge-
 nerationi huic, &
 dixi, semper hi er-
 rant corde: ipsi ve-
 rò non cognoue-
 runt vias meas, qui
 bus iuraui in ira
 mea, si introibunt
 in requiem meam.

Adoremus Domi-
 num, qui fecit nos.

Gloria Patri, & Filio,
 & Spiritui sancto:

Sicut erat in princi-
 pio, &c.

Legem Domini meditatus
 est Leopoldus noctes atq; dies,
 quare voluntas eius optima,
 fructum dare voluit meritori-
 um.

PSALMVS I.

Beatus vir qui non
 abiit in consilio
 impiorū, & in via
 peccatorum non
 stetit: & in cathe-
 dra pestilentie non
 sedit.

Sed in lege Domini
 voluntas eius: & in
 lege eius medita-
 bitur diē ac nocte.

Et erit tanquam lig-
 nū quod plantatū
 est

est secus decursus
aquarū: quod fru-
ctum suum dabit
in tempore suo.

Et folium eius non
defluet: & omnia
quæcunque faciet
prosperabuntur.

Non sic impij, non
sic: sed tanquam
pulis quem pro-
ijcit ventus à facie
terræ.

Ideo non resurgent
impij in iudicio:
neque peccatores
in consilio iusto-
rum.

Quoniam nouit Do-
minus viam iusto-
rum: & iter impio-
rum peribit.

Gloria Patri & Filio,

& Spiritui sancto.

Sicut erat in princi-
pio & nunc & sem-
per, & in secula se-
culorum Amen.

ANTIPHONA.

Legem Domini meditatus
est Leopoldus, noctes atque di-
es, quare voluntas eius optima
fructum dare voluit meritori-
um.

ANTIPHONA.

Eruditus terrena Leopoldus
iudicauit: quia Domino serui-
uit in timore: exultans ei, qui
summa maiestas est cum tre-
more.

PSALMVS II.

Quare fremuerunt
Gentes: & popu-
li meditati sunt in-
ania?

Astiterunt reges ter-
ræ, & Principes cō-
uenerunt in vnum
aduersus Dominū:

& ad-

& aduersus Chri- **P**ostula à me, & dabo
stum eius. tibi gentes hære-
ditatem tuam: &
possessionē tuam
terminos terræ.

Dirumpamus vincu- **R**eges eos in virga fer-
la eorum: & pro- rea: & tanquam
ijciamus à nobis vas figuli confrin-
iugum ipsorum. ges eos.

Qui habitat in cœlis **E**t nunc reges intelli-
irridebit eos: & gite: erudimini qui
Dominus subfan- iudicatis terram.

Tunc loquetur ad **S**eruite Domino in
eos in ira sua: & in timore: & exulta-
furore suo contur- te ei cum tremore.

Ego autem constitu- **A**pprehendite disci-
tus sum rex ab eo plinam, nequan-
super Sion montē do irascatur Do-
sanctū eius: prædi- minus: & pereatis
cans præceptū eius. de via iusta.

Dominus dixit ad **C**um exarserit in
me, Filius meus es breui ira eius: bea-
tu: ego hodie ge- ti omnes qui con-
nui te.

C fidunt

fidunt in eo.

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Eruditus terrena Leopoldus
iudicauit: quia Domino serui-
uit in timore: exultans ei, qui
summa maiestas est cū tremore.

ANTIPHONA.

Omnes aduersantes Leopoldo
percutsit Dominus, quia per
ipsum etiam filios contriuit ho-
minum, dentes Daemoniorum.

PSALMVS III.

Domine quid mul-
tiplicati sunt qui
tribulant me: mul-
ti insurgunt aduer-
sum me.

Multi dicunt animæ
meæ: non est salus
ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine
susceptor meus es:
gloria mea, & exal-
tans caput meum.

Voce mea ad Domi-
num clamaui: &

exaudiuit me de
monte sancto suo.

Ego dormiui, & so-
poratus sum, &
exurrexi: quia Do-
minus suscepit me.

Non timebo millia
populi circundan-
tis me: exurge Do-
mine, saluum me
fac Deus meus.

Quoniam tu percus-
sisti omnes aduer-
santes mihi sine
causa: dentes pec-
catorū contriuisi.

Domini est salus: &
super populum tu-
um benedictio tua.

Gloria Patri &c.

ANTIPHONA.

Omnes aduersantes Leopoldo
percutsit Dominus, quia per
ipsum etiam filios contriuit ho-
minum, dentes Daemoniorum.

Glo-

V. Gloria & honore coronasti
eum Domine.

R. Et constituisti eum super
opera manuum tuarum.

LECTIO I.

Cum hodie S. Leopoldi festa celebremus, præconia eius summis (ut aiunt) labijs delibanda censui, reliqua Christi fidelium deuotioni (quandoquidem celeberrima toto orbe sint,) cõtemplanda, imò potiùs admiranda relinquens, breui itaq; sermone Leopoldi Pij Marchionis originẽ illustrẽ, ut bonitatem fructus, arbor bona & fœcunda magis commendet: Dehinc sancta eiusdẽ opera, ut nõtam homini, quàm

operibus doctrinam Euangelicã sectantes, credamus. Postmodũ pauca, sed stupenda quidẽ intercessione, huius Sancti à Deo in Germania præcipuẽ patrata percurrã. Ortũ Leopoldi, ex Sueuis Ducibus trahi maioriũ annalibus instrui-
mur. Cũ enim Austria ab Albuino Rege Longobardorũ Hungarię regnũ tunc occupãte, Anno trigesimo octauo, suprà Millesimũ, à natali Christi capta, dura seruitute premeretur, illã sedente Benedicto nono, Pontifice maximo, Henricus secundus Roma-

norū Imperator quia Hierosolymitanā, cū consilio & armis Alberti cognomento Victoriosus, qui Ernesto Sueuorum Duci fratererat recuperata, & in ditionem Germanorum recepta esset, eidē Alberto dono dedit, eum Marchionatus Austriæ titulo insignitum esse voluit: huic Alberto successit filius Leopoldus cognomento fortis eques, cuius alter Leopoldus omnium fortissimus, cognomēto pulcher, successor extitit. Hic ex Itha Heinrici III. filia muliere sanctissima, quę ad expeditionem

Guelfone Noricorū Duce tendens, mortem obiit: Leopoldū cognomento Pium de quo est sermo maternæ sanctimonix imitatorē filium suscepit.

Tu autem Domine miserere nostri.

R. Clausi septa quibus serui & ancillæ Dei, ne in viam abeant mundanorum, vtrò mancipantur, sanctus erigebat Leopoldus, & plurima in Austria fundauit, atq; dotauit Monasteria, ad militandum in eis Deo, sub beatorum Augustini & Benedicti Regulis valde securis.

V. Quorum iugum suauē & onus leue, Dei non grauat dilectores. Regulis &c.

LECTIO II.

Leopoldus hic cū mirā integritate & humi-

humilitate iuuenilē do & Agnete Heinri-
 ætatem suā exornaf- ci IIII. filia & sorore
 set: Anno à natiuitate Heinrici V. Romano-
 Domini nostri IESV rum Imperatoris, quā
 Christi, Millesimo & thori fidei & pietatis
 nonagesimo sexto, pa ac misericordiæ con-
 tris defuncti hæres, & sortem ac participem
 in Marchionatu Au- Deus Leopoldo præ-
 striæ successor fuit, parauerat atque con-
 quem per omnem vi- iunxerat, Proles fœ-
 tam tanta cum iusti- cundissima, & toti
 tia, clementia, miseri- Germaniæ saluberri-
 cordia, & pietate re- ma, quæ vita & mori-
 xit, vt perpetuum si- bus parentes imitata
 bi Pij Marchionis co- indicabatur, in lucem
 gnomentum compa- prodijt, quorum duo
 rauert, pauperum præcipuè Ecclesiæ Dei
 pater appellaretur, & ornamento, & vsui
 omnium votis fuerit fuerunt: Otho scili-
 quàm sæpissimè desi- cet Cistertienfis Mo-
 deratus, vna omnium nachus, doctrina &
 voce pro Sancto præ- moribus excellēs Fri-
 dicaretur. Ex Leopoldo singensis Ecclesiæ, Epi-

scopus, cuius memoriam in hancvſque diem, omnis Germania veneratur: Et alter Conradus Paſſauiensis, poſteà Salisburgensis Eccleſiæ Præſul clariffimus, qui populos ſibi creditos, in fide & Romanæ Eccleſiæ obedientia continuit; ita vt de eo dicere Eccleſia ipſa meritò potuiſſet: NON INVENTI TAM FIDEM IN ISRAEL. Tu autē &c.

R. Noui ſolennitas Præconis noſtri, non caſſa noſtras inſtruit mentes, qua potentia, ſapientia, & bonitate, diuerſam hominū ſortem, ſummæ trinitatis operetur Abyſſalis iuſtitia. Oremus ergo omnes, vt per preces Leopoldi veniam obtineamus & gratiam.

V. Multum enim valet deprecatio iuſti aſidua, præſertim apud Deū de concedendis certa,

R. Oremus ergo omnes.

LECTIO III.

DVo hic vir ſanct⁹, & Spiritu Dei plenus Monaſteria magno cū ſumptu, & ampliffimis dotib⁹ fundauit: vnum in loco quod nouū Clauſtriburgenſe appellatur, ſub titulo S. Mariæ, à Canonicis ſecularib⁹, & Præpoſito incolendum & regendum inſtituit. Dehinc illud Canonicis regularib⁹ S. Auguſtini conceſſit: huius Monaſterij fundationem ſigno deſuper dato, factum fuiſſe, Germanorum hiſtorijs, quas Cronicas dicimus, admonemur.

nemur. Cum enim Leopoldus & Agnes paribus votis, & glutino charitatis æquali, in Dei Max: venerationem, & religionis cultum proni ferrentur: aliquod sese dedicaturos Monasterium statuerunt, nec dum locū ædificando monasterio delegerant: tranquillo aëre vis vēti insurrexit, quæ flāmeolū de capite Agnetis vxoris abstulit, & pòst nouem annos, illud super frutices & dumeta syluarū illæsum extensum, Leopoldus inuenit, ex quo signo admonitus, locum construendo Monasterio, sibi designari animaduertit: Sicque Monasterium & Ecclesiam illo in loco ædificauit, quæ nunc celeberrima cernuntur, & in summa veneratione habentur. Alterum Monasteriū in Diocesi Patauensi, in valle admodum nemorosa, sub titulo sanctæ Crucis fundauit, in quo Monachos, sancti Bernhardi collocauit. Aliud Monasterium ordinis sancti Benedicti, Mellicense nuncupatum, maiorum suorum impensis ædificatum, & iàm fermè vetustate

state collapsum, in
pristinam imò in me-
liorem formam resti-
tuit. Pacis & otij lar-
gitor Hungarorum
sæuitia superata, in
diutina pace & tran-
quillitate omnē Au-
striam continuit. Re-
ligionis Christianæ ac
sacerdotum verus Dei
cultor. Innocentio se-
cundo Pontifici Max-
imo admodum cha-
rus fuit: ita vt illum
Innocentius & viuen-
tem B. Petri filium su-
is literis appellauerit,
& mortuum multa
commendatione sit
prosecutus.

Tu autem Domi-
ne miserere nostri.

R. Burgiloco miraculosè pro-
dito, Regina cæli Cœnobium
Claustrinopolis fabricauit, in
quo cum Conthorali sæcundis-
sima, resurrectionem expectat
generalem. Dotatus stola pri-
ma superuestiri cupiens secun-
da.

V. Qua fulgebit sicut sol, discer-
ret vt scintilla subtilis, & impas-
sibilis. Dotatus, &c. Gloria, &c.

IN SECVNDO

Nocturno.

ANTIPHONA.

Peccatum irascendo nō com-
misit, dum sacrificio iustitię ini-
quitates non admisit.

PSALMVS III.

CUm inuocarē ex-
audiuit me Deus
iustitiæ meæ: in
tribulatione dila-
tasti mihi.

Miserere mei: & ex-
audi orationē me-
am.

Filij hominū vsque-
quo

quo graui corde?
vt quid diligitis va-
nitatem, & quæri-
tis mendacium?

Et scitote quoniam
mirificauit Domi-
nus sanctum suū:
Dominus exaudi-
et me cū clama-
uero ad eum.

Irascimini, & nolite
peccare: quæ dici-
tis in cordibus ve-
stris, & in cubilibus
vestris compungi-
mini.

Sacrificate sacrificiū
iustitiæ, & sperate
in Domino: multi
dicunt, quis osten-
dit nobis bona?

Signatū est super nos
lumen vultus tui

Domine: dedisti
lætitiā in corde
meo.

A fructu frumenti, vi-
ni, & olei sui: mul-
tiplicati sunt.

In pace in idipsum:
dormiam & requi-
escam.

Quoniam tu Domi-
ne singulariter in
spe: cōstituiisti me.

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Peccatum irascendo non
commisit, dū sacrificio iusti-
tiæ iniquitates non admisit.

ANTIPHONA.

Odiuit nempè iniquitatem
operantes, scelera abominan-
do cum dilectione proximo-
rum.

PSALMVS v.

Verba mea auribus
percipe Domine:

D intel-

intellige clamorē
meum.

Intende voci oratio-
nis meæ: Rex meus
& Deus meus.

Quoniam ad te ora-
bo Domine: ma-
nè exaudies vocem
meam.

Manè aſtabo tibi &
videbo: quoniam
non Deus volens
iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta
te malignus: neque
permanebunt in-
iusti ante oculos
tuos.

Odisti omnes qui ope-
rantur iniquitatē:
perdes omnes qui
loquuntur menda-
cium.

Virum sanguinum &

dolosum abomina-
bitur Dominus: ego
autē in multitudine
misericordiæ tuæ.

Introibo in domum
tuam: adorabo ad
templum sanctum
tuū in timore tuo.

Domine deduc me in
iustitia tua: propter
inimicos meos di-
rige in conspectu
tuo viam meam.

Quoniam non est in
ore eorum veritas:
cor eorū vanū est.

Sepulchrū patens est
guttur eorum: lin-
guis suis dolosè age-
bant, iudica illos
Deus.

Decidant à cogitatio-
nibus suis, secundū

mul-

multitudinē impie-
tatū eorum expelle
eos: quoniam irrita
uerunt te Domine.

Et latentur omnes
qui sperant in te: in
eternū exultabunt
& habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te
omnes qui diligunt
nomen tuum: quo-
niam tu benedices
iusto.

Domine, vt scuto bo-
næ voluntatis tuæ:
coronasti nos.

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Odiuit nempē iniquitatem
operantes, scelera abominando
cum dilectione proximorum.

ANTIPHONA.

Lunam, stellas, & cœlorum
opus videns mirabatur: quo si-
bi perfectæ Dei laudis materia
præstabatur.

Domine dominus
noster: quam ad-
mirabile est nomē
tuum in vniuersa
terra?

Quoniam eleuata est
magnificentia tua:
super cœlos.

Ex ore infantium &
lactentium perfe-
cisti laudem pro-
pter inimicos tuos:
vt destruas inimi-
cum & vltorem.

Quoniam videbo cœ-
los tuos, opera di-
gitorum tuorum:
Lunam, & stellas
quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd
memor es eius?
aut filius hominis

quoniā visitas eum?

Minuisti eum paulo
minus ab angelis,
gloria & honore
coronasti eum: &
constituisti eum su-
per opera manu-
um tuarum.

Omnia subiecisti sub
pedibus eius, oues
& boues vniuersas:
in super & pecora
campi.

Volucres cœli, & pis-
ces maris: qui per
ambulant semitas
maris.

Domine Dominus
noster: quā ad-
mirabile est nomē
tuum in vniuersa
terra?

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Lunam, stellas, & cœlorum
opus videns mirabatur: quo
sibi perfectæ Dei laudis mate-
riā præstatur.

V. Posuisti Domine super ca-
put eius.

R. Coronam de lapide pre-
tioso.

LECTIO III.

ANnō itaq; Mille-
simo, centesimo
trigesimo sexto, deci-
mo septimo Calendas
Decembris, cū Deo
vir pius & innocens
animā reddidisset, in
Ecclesia prædicta S.
Mariæ Neuburgensi
sepultus fuit. Quo in
loco potentiā suā De-
us omnipotens mul-
tifariam, multisque
modis demonstrauit
& indies manifestissi-
mis indicijs demon-
strat:

strat: dum infinita miracula ad inuocationem B. Leopoldi toti Germaniæ præstat, per quæ sanctitas D. Leopoldi, & quanti sit apud Deū meriti, clarissime coruscat. Ad D. Leopoldi numen afflicta omnis Germania supplex cōfugere cōsuevit: Eius precib9 mortuos resurgere, cecos illuminare, claudos ambulare, mutos loqui, furdos audire: debiles, epilepticos, paralyticos, & varijs morbis oppressos illi- cō sanari. Incarceratos & in periculis constitutos liberari, omnis ætas postea vidit.

Omittam, quæ pictis tabellis, cereis imaginibus, multiplicibus luminariorum donis: sculptis marmore carminibus, antiquis maiorum annalibus de miraculis D. Leopoldi antiquitas locupletissime testatur. Pauca ex innumeris perstringam, quæ nostra sæcula admirantur, & prædicant quæ digito (vt aiunt) dubitantibus & modicæ fidei existentibus, designari possunt.

Tu autem Domine nostri miserere.

R. Fratres sumus Leopoldi charissimi si originem nostram Deum aduertimus: sic nobiles, si vita ab eo non degeneramus,

verà certaq; nobilitas est, & re
& nomine esse Christianū: Chris-
sto namq; seruire regnare est: &
eius frenis regi summa libertas.

V. Ut alligentur reges in com-
pedibus mandatorum eius, &
nobiles ferreis teneantur mani-
cis disciplina. Christo &c.

LECTIO v.

PVer quidam nouæ
ciuitatis tres annos
natus, cū in puteum
anno vltimo Pauli II.
Pontificis maximi mē
se Iunij immerfus pe-
riisset: inde extractus,
voto beato Leopoldo
per matrem emissio vi-
tam recuperauit. Rur-
sum quidā puer pro-
pè oppidum Chrems,
Patauiensis Diœcesis,
in fluuium cecidit, ac
mortuus inde pōst ho-
rā extractus, voto per

patrem D. Leopoldo
emisso, anno sexto
eiusdem Pauli reuixit
Margaretha quædam
Patauiensis Diœcesis,
affirmat quod Anno
Millesimo, Quadrin-
gentesimo, septuage-
simo primo in die ci-
nerum, quidam eius
filius Laurētius nomi-
ne, infantiā egressus,
in Danubiū cecidit, &
putantibus illis, qui
puerī casū audierant,
lapidē vel canē in flu-
uiū decidisse, per ho-
ras duas in aqua sub-
mersus stetit, & tandē
inuent⁹ est mortuus:
re audita mater accur-
rens vbi filiū exanimē
comperit, ad vota pre-
cesq;

LECTIO VI.

cesq; confugit: Inuocatoque B. Leopoldi præsidio, spiritum vitalem recepit qui erat mortuus, & vitæ restitutus, vna cum matre & multis astantibus Deo Opt. Max. ac D. LEOPOLDO gratias egit, posteaq; pluribus annis superuixit. Tu autem Domine, miserere nostri.

R. Et si sanctus noster, non coelibatu, sed fretus sit coniugio, fructus tamen prole solennissima compensauit, etiam coniugium iam factum, non diuortio reprobauit, sed præsentia sua, & matris suæ utique virginum. Et singulari ipsum miraculo Christus Dominus honorauit, approbavit, confirmauitq;.

V. Erant autem ambo iusti ante Dominum, de marito & eius uxore canit Euangelium. Et singulari, &c.

Illuminans altissimus, micantiū astrorū globos, ad preces quoq; sanctorum suorum cæcos illuminare, vt gloria cœlestis in illis manifestetur, nonnunquam dignatur. Lucas tabernā hospitatoriā in Neuburga claustrali tenēs quatuor annis oculis captus visu caruit: tandem anno Millefi: quadringent: septuagesimo, Mense Iulij, ad tumulum S. Leopoldi accessit, ibiq; oratione per eum deuotissimè facta, præsidio ipsius sancti, linitis oculis, visū illico recepit. Itidem

dem & Brigida Diocesis Patauiensis, quæ quatuor mēſibus oculorum visu caruerat: Et Georgio Töblingenſi, qui per mensem cæcus fuerat, euenit. Paulus quidam Neoburgenſis, à tertio anno uſq; ad decimum octauum, auditu, & elocutione caruit: Interceſſione beati Leopoldi anno Mil-leſimo, Quadringenteſimo ſeptuageſimo nono, Menſe Maij voto ſancto Leopoldo facto, audiendi & loquendi uſum recuperauit. Thomas quidam à ſurditate, meritis D. Leopoldi extitit liberatus. Catharina filia Laurentij de Miſſelbach, uſque ad ſex annos claudicauit, & vnum pedem altero breuiorē habuit, voto beato Leopoldo facto rectè ambulare cœpit, nec poſteà vllō vnquam tempore claudicauit. Hoc & gratiæ Deus omnipotens Barbaræ cuidam nomine, puellæ ſeptenni interceſſione beati Leopoldi, anno Mil-leſimo, Quadringenteſimo, ſexageſimo octauo, eſt impertitus. Tu autem Domine, &c.

R. Sorores vbicunq; Deo dedicatæ plùs mente quàm carne virgines, euax qualē expectant commu-

commutationem, cum pro pe-
rituris æterna, pro terrenis cœ-
lestia, pro mundanis diuina; tri-
plex denique præmium accipi-
ent pro labore. Immenso re-
spiciente Leopoldo gaudio in-
idipsum.

V. Exultabunt filia Syon in Re-
ge Christo, ipsum sequentes &
carmen ei singulare canentes.
Immenso, &c. Gloria Patri &c.

IN TERTIO

Nocturno.

ANTIPHONA.

Donum linguæ, nec oppro-
brium contra proximos egit,
quia eos amore Dei sicut se-
ipsum dilexit.

PSALMVS XIII.

Domine quis ha-
bitabit in taber-
naculo tuo? aut
quis requiescet in
monte sancto tuo?
Qui ingreditur sine
macula: & opera-
tur iustitiam.

Qui loquitur verita-

tem in corde suo:
qui nō egit dolum
in lingua sua.

Nec fecit proximo
suo malum: & op-
probrium non ac-
cepit aduersus pro-
ximos suos.

Ad nihilum deductus
est in conspectu
eius malignus: ti-
mentes autem Do-
minum glorificat.

Qui iurat proximo
suo, & non deci-
pit, qui pecuniam
suam non dedit ad
vsuram: & mune-
ra super innocen-
tem non accepit.

Qui facit hæc: non
commouebitur in
æternum.

E

Gloria

Gloria Patri & Filio
& Spiritui sancto.

ANTIPHONA.

Dolum linguæ, nec opprobrium contra proximos egit, quia eos amore Dei sicut se ipsum dilexit.

ANTIPHONA.

Vt clibanum, posuit odientes Leopoldum Dominus, sed ei benedictionis, & multorum bonorum tribuit decus.

PSALMVS xx.

Domine in virtute tua lætabitur Rex:
& super salutare tuum exultabit vehementer.

Desideriū cordis eius tribuisti ei: & voluntate labiorum eius nō fraudasti eum.

Quoniam præuenisti eū in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius

coronam de lapide pretioso.

Vitā petijt à te: & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, & in seculum seculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculū seculi: lætificabis eū in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam Rex sperat in Domino: & in misericordia altissimi non commouebitur.

Inueniatur man⁹ tua omni-

omnibus inimicis
tuis: dextera tua in-
inueniat omnes q
te oderunt.

Pones eos vt clibanū
ignis in tempore
vultus tui: Domin⁹
in ira sua cōturba-
bit eos, & deuora-
bit eos ignis.

Fructū eorum de ter-
ra perdes: & semen
eorum à filiis ho-
minum.

Quoniam declinaue-
uerunt in te mala:
cogitauerunt con-
filia quæ non po-
tuerunt stabilire.

Quoniam pones eos
dorsum: in reliquī-
is tuis præparabis
vultum eorum.

Exaltare Domine in
virtute tua: canta-
bimus & psallem⁹
virtutes tuas.

Gloria patri, &c.

ANTIPHONA.

Vt clibanum posuit odientes
Leopoldum Dominus, sed ei
benedictionis & multorum bo-
norum tribuit decus.

ANTIPHONA.

Super flumina & Maria fun-
datus est Leopoldus, quando
visis testamentis omnibus, as-
cendit in montē Domini, stans
in loco sancto eius.

PSALMVS XXIII.

Domini est terra
& plenitudo ei⁹:
orbis terrarum, &
vniuersi qui habi-
tant in eo.

Quia ipse super maria
fundauit eum: &
super flumina præ-
parauit eum.

Quis ascendet in mō-
tem Domini: aut
quis stabit in loco
sancto eius?

Innocens manibus &
mundo corde: qui
non accepit in va-
no animam suam,
nec iurauit in dolo
proximo suo.

Hic accipiet benedi-
ctionem à Domi-
no: & misericor-
diam à Deo saluta-
ri suo.

Hęc est generatio quę
rentium eum: quę-
rentium faciē Dei
Iacob.

At tollite portas prin-
cipes vestras, & ele-
uamini portę æter-
nales: & introibit

Rex glorię.

Quis est iste Rex glo-
rię? Dominus for-
tis & potens, Do-
minus potens in
prælio.

At tollite portas Prin-
cipes vestras, & ele-
uamini portę æter-
nales: & introibit
Rex glorię.

Quis est iste Rex glo-
rię? Dominus vir-
tutum ipse est Rex
glorię.

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Super flumina & maria fun-
datus est Leopoldus, quando
victis tentamentis omnibus, af-
cendit in montē Domini, stans
in loco sancto eius.

V. Magna est gloria eius in, sa-
lutari tuo.

R. Gloriam & magnum deco-
rem

rem, impones super eum Domine.

EVANGELIUM.

LUC. XIX.

IN illo tempore, dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis, abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum & reuerti. Et reliqua.

Homilia Fulgentij Episcopi.

LECTIO VII.

HOmo nobilis qui abiit in regionem longinquā, ipse Dominus Iesus Christus est, cui cœc⁹ suprà clamabat: Fili Dauid miserere mei, & cui venienti Hierosolymā con

cinebant: Osanna filio Dauid, benedictus qui venit in nomine Domini Rex Israël. Regio longinqua, Ecclesia est, ex gentibus vsq; ad fines terræ dilatata. Abijt enim Dominus & Saluator noster, de Synagoga Iudæorum, quæ propriè pars & hæreditas eius dicitur, in regionem gentiliū, vt plenitudo eius, per sanctos prædicatores intraret ad fidem eius. Et cum Deus vbiq; sit præsens, longè tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus abest. Sed quæ
E 3 erant

erant lōgè, facta sunt ad legem pertinet,
propè, in sanguine propter decalogum.
Christi. Vocat itaq; pater fa-

Tu autem Domi-
ne nostri miserere.

R. Deo soli ex infinita sui bo-
nitate, summè se diffundenti, vt
in essentia simplicissima, realis
subsistat personarum trinitas,
sit laus per Iesum Christum, Dei
& hominis filium, vnus qui-
dem personæ, triplicis verò sub-
stantiæ & duplicis naturæ. Qui
nos sanguine, spiritu coope-
rante sancto, patri reconcilia-
uit.

V. Impetra nobis sancte Leo-
polde, vt Christo Domino, di-
gnè gratias referamus. Qui
nos &c.

LECTIO VIIII.

VOcatis autem de-
cem seruis suis, de-
dit illis decem mnas.
Denarius - numerus

miliæ decem seruos,
quia elegit discipulos,
per literam legis im-
butos. Dat illis mnas:
Quia legis dicta spiri-
tualiter intelligenda
reuelat. Pòst Passiōē
& resurrectionē, ape-
ruit illis sensum, vt in-
telligerent scripturas.
Mna quam Græci Mi-
nam vocant, centum
drachmis appēditur.
Et omnis scripturæ
sermo, quia vitæ cœ-
lestis perfectionem
suggerit: quasi nu-
meri centenarij pon-
dere fulgescit.

Tu

Tu autem Domine nostri miserere.

R. Deuoti, pio & humili mentis affectu, in eum qui super omnia est, iugiter tendunt: Et à tanta repulsi maiestate, ipsius opera securius contemplan- tur: Infernalìa timore horren- tes filiali, cunctis Deum terre- nis præferentes, varios in bea- titudine admirantes cœlesti. Talia cogitare, est veræ felicitàti appropinquare.

V. Nolite fieri sicut equus & mulus, ut non intelligatis, gau- diâ sint quanta beatis.
Talia cogitare &c.

LECTIO IX.

ET ait illis: Nego- ciamini dum ve- nio. Verba inquit legis ac Prophetarum, mystica interpre- tatione discussa, po- pulis offerte, atque

ab eis fidei confessio- nem, morumq; pro- bitatem recipite. Vn- de Psalmista: Sumi- te Psalmum, & date tympanum. Hoc est, laudem prædicatio- nis in cordis inten- tione percipite, & deuotionem operis in carnis castigatio- ne reddite. Ciues au- tem eius oderant il- lum, & miserunt le- gationem post illum dicentes: Nolumus hunc regnare super nos. Ciues impios Iudæos dicit, de qui- bus alibi protestatur: Nunc autem & vide- runt & oderunt me &

& Patrem meum, qui non solum præsentem, vsq; ad mortem crucis oderant: sed etiã post resurrectionem eius, miserunt persecutionẽ in Apostolos, & prædicationem cœlestis regni spreuerunt. Tu autem Domine misere nostri.

R. Exultate in Rege vestro o fideles animæ, qui ab æterno nobis fidum prædestinauit aduocatum Leopoldum inclytum. Qui talis est pro nobis in cœlo veriùs, qualis ab omnibus in terra est cognominatus. Qui talis &c.

V. Pius ac pijsimus meruit solotenùs prædicari, qui nunc feruentissimus interpellator nequit dubitari. Qui talis &c.

Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto. Ob suum militem Leopoldum Pium. Qualis &c.
Te Deum laudamus, &c.

AD LAVDES ET
per horas.

ANTIPHONA.

A seculo parata est sedes, forti Domino electo Leopoldo, virtutum decore præcincto.

PSALMVS xcii.

Dominus regnavit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.

Et enim firmavit orbem terre: qui non commouebitur.

Parata sedes tua Deus ex tunc: à seculo tu es.

Eleuauerunt flumina Domine: eleuauerunt flumina vocem suam.

Eleua-

Eleuauerunt flumina
fluctus suos: à vo-
cibus aquarū mul-
tarum.

Mirabiles elationes
maris: mirabi-
lis in altis Domi-
nus.

Testimonia tua cre-
dibilia facta sunt
nimis: domum tu-
am decet sanctitu-
do Domine, in lon-
gitudine dierum.

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

A seculo parata est sedes, à
forti Domino electo Leopoldo,
virtutum decore præcincto.

ANTIPHONA.

Exultatione, & hymnorum
confessione, Leopoldus in con-
spectu intrauit Domini: qui eū
fecit hominem primò, hinc iu-
stum, & tandem beatificauit.

Iubilate Deo omnis
terra: seruite Do-
mino in lætitia.

Introite in conspectu
eius: in exultatione.

Scitote quoniā Do-
minus ipse est De-
us: ipse fecit nos, &
non ipsi nos.

Populus eius & oues
pascuæ eius, introi-
te portas eius in
confessione: atria
eius in hymnis,
confitemini illi.

Laudate nomen eius,
quoniā suauis est
Dominus, in æternū
misericordia eius:
& vsq; in genera-
tionem, & genera-
tionem veritas eius.

F

Gloria

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Exultatione, & hymnorum
confessione, Leopoldus in con-
spectu intrauit Domini: qui
eum fecit hominē primò, hinc
iustum, & tandem beatificauit.

ANTIPHONA.

Illuminauit vultū suum super
Leopoldum, misertus ei Domi-
nus, vt mandatorum viā cogno-
sceret, & omniū gentiū salutare,

PSALMVS Ixii.

Deus Deus me⁹: ad
te de luce vigilo.

Sitiuit in te anima
mea: quā multipli-
citer tibi caro mea.

In terra deserta, in uia,
& in aquosa, sic in
sancto apparui tibi:
vt viderem virtutē
tuā, & gloriā tuam.

Quoniam melior est
misericordia tua su-
per vitas: labia mea
laudabunt te.

Sic benedicā te in vita

mea: & in nomine
tuo leuabo manus
meas.

Sicut adipe & pingue-
dine repleatur ani-
ma mea: & labijs
exultationis lauda-
bit os meum.

Sic memor fui tui su-
per stratum meum,
in matutinis medi-
tabor in te: quia fui
isti adiutor meus.

Et in velamento ala-
rum tuarum exul-
tabo, adhæsit anima
mea post te: me sus-
cepit dextera tua.

Ipsi verò in vanū quæ-
sierunt animā meā,
introibunt in in-
feriora terræ: tra-
dentur in manus

gladij

gladij, partes vul-
pium erunt.

Rex verò lætabitur in
Deo, laudabuntur
omnes qui iurant
in eo: quia obstru-
ctū est os loquen-
tium iniqua.

PSALMVS 147.

DEVS misereatur
nostri & benedi-
cat nobis: illumi-
net vultum suum
super nos, & mise-
reatur nostri.

Vt cognoscamus in
terra viam tuam:
in omnibus genti-
bus salutare tuum.

Confiteantur tibi po-
puli Deus: confite-
antur tibi populi
omnes.

Lætentur & exultent
gentes, quoniam
iudicas populos in
æquitate: & gen-
tes in terra dirigis.

Confiteantur tibi po-
puli Deus, confi-
teantur tibi populi
omnes: terra dedit
fructum suum.

Benedicat nos Deus
Deus noster, bene-
dicat nos Deus: &
metuant eum om-
nes fines terræ.

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Illuminavit vultū suum super
Leopoldum, misertus ei Domi-
nus, vt mandatorū viā cognosce-
ret, & omniū gentium salutare.

ANTIPHONA.

Omnia opera Domini Leo-
poldi animū concitarunt, vt be-
nedicens laudaret Dominū, ac
cunctis super extolleret ipsum.

CANTICVM

triū puerorum.

Daniel. 3.

Benedicite omnia
opera Domini Do-
mino: laudate &
superexaltate eum
in secula.

Benedicite Angeli Do-
mini Domino: be-
nedicite cœli Do-
mino.

Benedicite aquæ om-
nes quæ super cœ-
los sunt Domino:
benedicite omnes
virtutes Domini
Domino.

Benedicite Sol & Lu-
na Domino: bene-
dicite stellæ cœli
Domino.

Benedicite imber &

ros Domino: be-
nedicite omnes spi-
ritus Dei Domino.

Benedicite ignis &
æstus Domino: be-
nedicite frigus &
æstas Domino.

Benedicite rores &
pruina Domino:
benedicite gelu &
frigus Domino.

Benedicite glacies &
niues Domino: be-
nedicite noctes &
dies Domino.

Benedicite lux & te-
nebræ Domino:
benedicite fulgura
& nubes Domino.

Benedicat terra Do-
minum, laudet &
superexaltet eum
in secula.

Bene-

Benedicite montes, in secula.
 & colles Domino: **B**enedicite sacerdotes
 Domini Domino:
 benedicite vniuersa germinantia in
 terra Domino. benedicite serui
 Domini Domino.

Benedicite fontes Do **B**enedicite spiritus &
 mino: benedicite animæ iustorum
 maria, & flumina Domino: benedi-
 cite sancti & humi-
 les corde Domino.

Benedicite cete & **B**enedicite Anania,
 omnia quæ mouē Azaria, Misaël Do-
 tur in aquis Domi- mino: laudate &
 no: benedicite om- superexaltate eum
 nes volucres cœli in secula.
 Domino.

Benedicite omnes be- **B**enedicamus Patrē &
 stia & pecora Do- Filium, cum san-
 mino: benedicite cto Spiritu: Lau-
 filij hominum Do- demus & superex-
 mino. altemus eum in se-
 cula.

Benedicat Israël Do- **B**enedict⁹ es Domine
 minum: laudet & in firmamento cœ-
 superexaltet eum

li: & laudabilis, & per cœlos sunt, laudant nomē Domini. gloriosus, & super-exaltatus in secula.

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Omnia opera Domini Leopoldi animum concitarunt, vt benedicens laudaret Dominū, accunctis super extolleret ipsū.

ANTIPHONA.

Vniuersa quæ sunt, viuunt, sentiunt, vel intelligunt, laudate nomen Domini, singulariter exaltatum.

PSALMVS cxlviij.

Laudate Dominū de cœlis: laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.

Laudate eū Sol & Luna: laudate eū omnes stellæ & lumē.

Laudate eū cœli cœlorū: & aquę quę su-

per cœlos sunt, laudent nomē Domini. **Q**uia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt.

Statuit ea in æternū, & in seculum seculi: præceptum posuit, & non præteribit.

Laudate Dominū de terra: dracones & & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: quæ faciunt verbum eius.

Montes & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestię, & vniuersa pecora: serpentes & volucres pennatæ.

Reges terrę, & omnes populi:

populi: Principes & **L**audent nomē ei⁹ in
 omnes iudices terre. choro: in tympano
Iuuenes & virgines, & psalterio psallāt ei.
 senes cū iunioribus, **Q**uia beneplacitū est
 laudent nomen Do- Domino in populo
 mini: quia exaltatū suo: & exaltauit mā
 est nomē eius solius. fuetos in salutem.
Cōfessio ei⁹ super cœ- **E**xultabunt sancti in
 lū & terrā: & exalta- gloria: lætabuntur
 uit cornu populi sui. in cubilibus suis.
Hymnus omnib⁹ san- **E**xultationes Dei in
 ctis eius, filijs Israēl: gutture eorum: &
 populo appropin- gladij ancipites in
 quanti sibi. manibus eorum.

PSALMVS cxlix.

CAntate Domino **A**d faciendam vindi-
 canticū nouum: ctam in nationi-
 laus eius in Eccle- bus: increpationes
 sia sanctorum. in populis.
Lætetur Israēl in eo **A**d aligandos Reges
 qui fecit eum: & fi- eorū in compedi-
 lię Sion exultent in b⁹: & nobiles eorū
 Rege suo. in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudi-
 cium

cium conscriptum:
gloria hæc est om-
nibus sanctis eius.

PSALMVS cl.

Laudate Dominũ
in Sanctis eius:
laudate eum in fir-
mamento virtutis
eius.

Laudate eum in vir-
tutibus eius: lau-
date eum secundũ
multitudinẽ ma-
gnitudinis eius.

Laudate eum in sono
tubæ: laudate eum
in psalterio & ci-
thara.

Laudate eum in tym-
pano & choro: lau-
date eum in chor-
dis & organo.

Laudate eum in cym-

balis bene sonanti-
bus, laudate eum
in cymbalis iubila-
tionis: omnis spiri-
tus laudet Domi-
num.

Gloria Patri, &c.

ANTIPHONA.

Vniuersa quæ sunt, viuunt,
sentiunt, vel intelligunt, lauda-
te nomen Domini, singulariter
exaltatum.

CAPITVLVM.

Beatus homo qui in-
uenit, &c.

Vt in primis vesp̃is.

HYMNVS.

Lux visa per caligi-
nem, &c.

Vt in primis vesp̃is.

V. Iustus vt palma florebit.

R. Sicut cedrus libani, mul-
tiplicabitur in domo Domi-
ni.

AD BENEDI-

ctus.

ANTIPHONA.

Fides recta indicat Deum æternum remuneratorem, inquirentibus charitatis vnctio- ne seipsum: requiem obtineamus mitissimam, Angelorum nanciscamur oblectamenta, regno vtamur mansuro, indul- geat miseris precamur errata, remittat auersis tormentorum omnem reatum.

CANTICVM

Zachariæ.

Luc. 1.

Benedictus Domi- nus Deus Israël: quia visitauit & fe- cit redemptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salu- tis nobis: in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per

os sanctorum: qui à seculo sunt Pro- phetarum eius.

Salutem ex inimicis nostris: & de manu omnium qui ode- runt nos.

Ad faciendam miseri- cordiam cum pa- trib⁹ nostris: & me- morari testamenti sui sancti.

Iusiurandū quod iu- rauit ad Abraham patrem nostrum: daturum se nobis. **V**t sine timore de ma- nu inimicorū no- strorū liberati: ser- uiamus illi.

In sanctitate & iusti- tiā corā ipso: omni- bus diebus nostris.

G

Et tu

Et tu puer Propheta
altissimi vocabe-
ris: præibis enim
ante faciem Domi-
ni, parare vias eius.

Ad dandam scientiã
salutis plebi eius:
in remissionẽ pec-
catorum eorum.

Per viscera misericor-
diæ Dei nostri: in
quib⁹ visitauit nos
oriens ex alto.

Illuminare his qui in
tenebris, & in vm-
bra mortis sedent:
ad dirigendos pe-
des nostros, in vi-
am pacis.

Gloria Patri, &c.

ORATIO.

Deus qui sanctum
Leopoldum &c.

Vt supra in vesperis.

AD HORAS.

PRima more solito
cantatur, cū psal-
mis consuetis vt in
Duplici.

ANTIPHONA.

A seculo parata est sedes, &
forti Domino electo Leopoldo,
virtutum decore præcincto.

PSALMVS.

Deus in nomine tuo
saluum me fac, &c.

AD TERTIAM.

ANTIPHONA.

Exultatione & hymnorum
confessione Leopoldus in con-
spectu intrauit Domini: qui eū
fecit hominem primò, hinc iu-
stum, & tandem beatificauit.

PSALMVS.

Legem pone mihi
Domine, &c.

CAPIT.

CAPITVLVM.

OREMVS.

Beatissimus homo, qui
inuenit sapienti-
am, & qui affluit pru-
dentia, melior est ac-
quisitio eius negotia-
tione argenti, & auri
primi & purissimi,
fructus eius pretiosi-
or est cunctis opibus,
& omnia quæ deside-
rantur, huic non va-
lent comparari.

Deo gratias.

R. breue. Amauit eum Domi-
nus, & ornauit eum,

Amauit eum &c.

V. Stulam gloriæ induit eum.

Et ornauit eum.

Gloria Patri & Filio & spiritui
sancto.

Amauit eum Dominus, & or-
nauit eum.

V. Os iusti meditabitur sapien-
tiam.

R. Et lingua eius loquetur iu-
dicium.

Dominus vobiscum.

Deus qui sanctum
Leopoldum, ex
Principatu & curis se-
culi huius, immacula-
tum ad regnum cœ-
leste traduxisti: Con-
cede propitius, tua
clementia ita nos per
hæc temporalia diri-
gi, vt æternæ vitæ con-
sortes effici merea-
mur. Per Dominum
nostrum Iesum Chri-
stum, &c.

AD SEXTAM.

ANTIPHONA.

Illuminauit vultum suum su-
per Leopoldum, misertus ei
Dominus, vt mandatorum vi-
am cognosceret, & omniū gen-
tium salutare.

PSALMVS.

Defecit in salutari &c.

FESTVM TRANSLATIONIS

CAPITVLVM.

Prouerb. 3.

Longitudo dierū
in dextera eius, &
in sinistra illi⁹ diuitiæ
& gloria, viæ eius viæ
pulchræ, & omnes se-
mitæ eius pacificæ.

Deo gratias.

R. breue. Os iusti meditabitur
sapientiam.

Os iusti, &c.

V. Et lingua eius loquetur iu-
diciū.

Meditabitur sapientiam.

Gloria patri & Filio & Spiritui
sancto.

R. Os iusti meditabitur sapien-
tiam.

V. Lex Dei eius in corde ipsius.

R. Et non supplantabuntur
gressus eius.

Dominus vobiscum.

OREMVS.

Deus qui S. Leopoldum &c.

AD NONAM.

ANTIPHONA.

Vniuersa quæ sunt, viuunt,
sentiunt vel intelligunt, laudate
nomē Domini singulariter ex-
altatum.

PSALMVS.

Mirabilia tua Domi-
ne &c.

CAPITVLVM.

Prouerb. 3.

Lignū vitæ est his,
qui apprehende-
rint eā, & qui tenuerit
eam beatus, Domin⁹
sapientia fundauit ter-
ram, & stabiliuit cœ-
los prudentia.

Deo gratias.

R. breue. Lex Dei eius in cor-
de ipsius.

Lex Dei, &c.

V. Et non supplantabuntur
gressus eius.

Gloria Patri & Filio & Spiritui
sancto.

Lex Dei eius in corde ipsius.

V. Iustum deduxit Dominus
per vias rectas.

R. Et

Et ostendit illi regnum Dei. tium salutare.
Dominus vobiscum.

PSALMVS.

OREMVS.

Beatus vir, &c.

Deus qui S. Leopoldum, &c.

ANTIPHONA.

AD SECUNDAS
VESPERAS.

Omnia opera Domini Leopoldi animum concitarunt, vt benedicens laudaret Dominum, ac cunctis super extolleret ipsum.

ANTIPHONA.

A seculo parata est sedes à forti Domino, electo Leopoldo virtutum decore præcincto.

PSALMVS.

Laudate pueri &c.

Dixit Dominus &c.

ANTIPHONA.

Vniuersa quæ sunt, viuunt, sentiunt, vel intelligunt, laudate nomen Domini, singulariter exaltatum.

ANTIPHONA.

Exultatione & hymnorum confessione, Leopoldus in conspectu intrauit Domini: qui eum fecit hominem primò, hinc iustum, & tandem beatificauit.

PSALMVS.

Laudate Dominum
omnes gentes &c.

Confitebor tibi, &c.

CAPITVLVM.

Proverb. 3.

ANTIPHONA.

Illuminavit vultum suum super Leopoldum, misertus ei Dominus, vt mandatorum viam cognosceret, & omniū gen-

Beatus homo qui
inuenit sapientiam, & qui affluit prudentia, melior est ac-
quisi-

quisitio eius negotia-
tione argenti & au-
ri primi & purissimi,
fructus eius pretiosi-
or est cunctis opibus,
& omnia quæ deside-
rantur, huic non va-
lent comparari.

Deo gratias.

HYMNVS.

LVx visa per caligi-
nem, in terram
mittit radium, quan-
do Sanctorum ali-
quem, nobis donat
egreum.

Exit ab ea quic-
quid est, quod ab
ipsa distinguitur, sed
multum damni inter-
est, dum quis ab hac
distinguitur.

Ouia, vita, veritas,
te Christe iubar opti-
mum, nescit malo-
rum cæcitas, sed videt
mens fidelium.

Petamus ergo gra-
tiam, vt Leopoldi me-
rita, nobis impetrent
veniam, mala vadant
præterita.

Oriatur hinc clari-
tas, veritatis perluci-
dæ, fides, spes, atq; cha-
ritas, virtutes Theo-
logicæ.

Lætamur nunc in
Domino, humilitate
placida, spreto culpa-
rum tumulo, & vo-
luptate noxia.

Ducentes dies pro-
speros, præsentem in mi-
seria, ne sentiamus
asperos,

asperos, per infinita
secula.

Vt cum finis adue-
nerit, vitæ præsentis
miserae, Maria nos re-
spexerit, cum Leopoldo comite.

Sit Patri laus & Fi-
lio, celsa dilecto glo-
ria, summo quoq; pa-
raclito, nostra quod
est victoria. Amen.

V. Osiusti meditabitur sapien-
tiam.

R. Et lingua eius loquetur
iudicium.

SVPER MAGNI-
ficat.

ANTIPHONA.

Hymnifemus hilares æternæ
sapientiæ, vt meritis atq; roga-
tu illustris, ethici Leopoldi, au-
thore vnigeniti Dei & Mariæ
Filio, Trinitatis hæreamus ob-
sequijs, moribus abiectis scelerum,

florum, consolati omnipoten-
tis noticia, rapiamus ardua, de-
licijs vsuri supernorum.

Dominus vobiscum,

OREMVS.

DEus qui S. Leo-
poldum, ex Prin-
cipatu & curis seculi
huius, immaculatum
ad regnum cœleste
traduxisti: Concede
propitius, tua clemen-
tia ita nos per hæc
temporalia dirigi, vt
æternæ vitæ confor-
tes, effici mereamur.
Per Dominum no-
strum IESVM Chri-
stum Filium tuum,
qui tecum viuit & re-
gnat in vnitæte Spiri-
tus sancti Deus, per
omnia secula seculo-
rum, **Amen.**

IN

*Austriadum salve in bar o sanctissime Princeps,
Qui frueris dulci fulgens in secula pace.*



*Huc ades, & nostras deuotas respice mentes
O Pie, fac tecum capiamus cœlica castra.*

IN FESTIVITATE

S. LEOPOLDI
MARCHIONIS AV.

STRIAE, QVAE CELEBRA-
tur decimo quinto die
Nouembris.

CAPVT VII.

IN PRIMIS VE-

CAPITVLVM.

ſperis ſuper Pſal-
mos.

ANTIPHONA.

Prouerb. 3.

BEatus homo qui
inuenit ſapientiam,
& qui affluit prudentia:
melior eſt ac-
quiſitio eius negotia-
tione argenti & auri
primi & puriſſimi, fru-
ctus eius pretioſior eſt
cunctis opib⁹, & om-
nia quę deſiderantur,
H huic

ECcleſia ſancta hæc gaudia
indulgeat, quibus beatum
Leopoldum Marchionem
inſigniuit: quique interris per
actus innocuos, & vitam probri
neſciam, deſiderium religionis
catholicę perfecit.

PSALMI.

Omnia laudate, &c.
vt ſupra in translatione.

huic non valent comparari. Deo gratias. testari fecit vitia, animo potēti hostes propellis, plebemq; defendis pace iucunda.

R. Beatus Leopoldus virtutum nobilitate accinctus, hæreditaria bona in thesauros cœlestes commutauit, & voluptates scēdissimas, quibus nundinantur animæ, fortiter euicit.

V. Quamuis forma clarus extra apparuit, intus tamen gratiores pietate fuit. Et voluptates &c. Gloria patri, &c.

HYMNVS.

A Vstrie decus, Princeps ac patrone, da Leopoldæ quibus aduoceris gaudia, alto qui es de sanguine Marchio cretus.

Vitam pudicè agis iuuenilē, ac demum spondens conthoralem castam, supplices Deo viuitis parentes, prole fœcundi.

Virtutis robur de-

Sparsit agrestes sylua tibi frondes, quando venatu incedebas tuo, gaudes inuisum peperisse fructum, ramos Sambuci.

Capitis velum annos post repertum, coniugis tuæ vento vi ablatum, illac tu struis indice sambuco, aram sacratam.

Quam dedicasti rebus locupletem, vt Dei cultus, virginisq; matris, iugiter crescat, honor, virtus, & laus, omne per æuum.

Spiritum tandem reddis

reddis Deo mundum,
Marchio sancte, anno
tunc salutis sexto ter
deno, vñ dies cēteno,
Mense Nouembri.

Vexilla tui possi-
dent paterna Austriæ
Duces, illos tu com-
menda, vt viuanti u-
sti, Deoq; accepti, to-
tum per orbem.

In signem, clara
pietate virum, te nos
precamur patriã tue-
re, corpora munda,
frugibus & nostros la-
res adorna.

Gloriam patri re-
sonemus omnes, eius
& nato iubilemus ap-
tè: cum quibus regnas
simul & creator spiri-
tus alme.

V. Gloria & honore coronasti
eum Domine.

R. Et constituisti eum super
opera manuum tuarum.

**SVPER MAGNI-
ficat.**

ANTIPHONA.

Humilitatem pijs mentibus
saluator omnipotēs infere, cor-
diumq; insolentias extirpa, vt
dignas gratias beato Leopoldo
agamus, qui ex hac mortalitate
rectum iter, ad æternam vitam
sua largitate nobis ostendit.

CVM ORATIONE.

DEus qui S. Leo-
poldum, ex Prin-
cipatu & curis seculi
huius, immaculatum
ad regnum cœleste
traduxisti: Concede
propitius, tua clemen-
tia ita nos per hæc
temporalia dirigi, vt

H 2

æternæ

æternæ vitæ confor-
tes effici mereamur,
Per Dominum no-
strum, &c.

AD MATVTINVM INVITATORIVM.

Adoremus Christum Regem
confessorum. Qui sua inicu-
tabili clementia, pium corona-
uit Leopoldum.

PSALMVS xciiii.

Venite &c.

HYMNVS.

DA fabricator no-
ctis & diei, arca-
na sancta contempla-
ri tua, cœlo suspendis
lucis tuæ sedem, solus
potenter.

Clare distinguis,
lumineq; imples ma-
chinam mundi, reli-

qua & astralucere iu-
bes, hominis ad vi-
sum orbe manente.

Calor vitalis vige-
at in nobis, quo tibi
tandem debita solua-
mus dignè nocturna,
hostibus ne vagis im-
pediamur.

Tu immortalises
beatitudo, hinc op-
tant cuncti residere
tecum, summo affe-
ctu, nostrumque cla-
morē audi benigne.

Vt Leopoldus fa-
cta tibi prece, mon-
stret psallentes, meri-
ta per sua augeat fi-
dem, populum Au-
stralem pace defen-
dat.

Praesta hoc pater,
filio

filio cum tuo, spiritus
alme Deus, simplex,
vnus, cuncta qui regis
atq; omni æuo, cun-
cta gubernas. Amen.

IN PRIMO NO-
cturno.

ANTIPHONA.

Beatus Leopoldus ab infan-
tia sua viam iustitiæ in lege Dei
scrutatus, iter impiorum non
ambulans, sed in timore illi ser-
uiuit.

PSALMI DE CON-
fessoribus.

Vt supra in translatione.

PSALMVS I.

Beatus vir, &c.

ANTIPHONA.

Dedit Dominus sancto Mar-
chioni terram & gentes in pos-
sessionem suam, quas appæ-
hensa Catholica disciplina, de-
uotè gubernauit.

PSALMVS II.

Quare fremuerunt
gentes, &c.

ANTIPHONA.

Millia populi multa non ti-
muit, quia Dominum sui cor-
poris custodem, & patriæ de-
fensorèm propitium habuit.

PSALMVS III.

Domine quid multi-
plicati sunt, &c.

V. Amavit eum Dominus &
ornauit eum.

R. Stulam gloriæ induit eum.

LECTIO I.

Quoniam Ecclesia
militans, immor-
tali Deo pro diuinis
sibi collatis benefici-
is, ac pro ostensa suæ
maiestatis virtute, pro
que beatitudine adi-
piscenda, summū ho-
norem exhibere con-
suevit:

H 3

fuevit: nō indignè cē cognita, ac perfecta,
 fuit per amplius, vsq; id efficit, vt quem hoc
 in finem seculi omni- in seculo suas terras
 potentem Deum, in hæreditarias regentē,
 operationibus & me- miraculorū suorum
 ritis S. Leopoldi Mar- testimonio, nobilem,
 chionis Austrię, lauda- pium, ac clementissi-
 ri oportere. Tu au- mum Principem, for-
 tem Domine, &c.

R. In noctibus surgere consue-
 uerat vir sanctus, orationes por-
 rigere, & contemplationes re-
 uoluere. Quibus fatigatus, ocu-
 los alterno sopore recreabat.

V. Imitabatur dies & noctes
 præcepta diuina, vt leges Dei cu-
 stodiret. Quibus fatigatus, &c.

LECTIO II.

CVius probitas, bo-
 nitas, & maxima
 pietas, aliarumq; virtu-
 tū accumulata digni-
 tas, omnibus penē na-
 tionibus iam dudum

R. Tanta pietas in beato Leo-
 poldo vigit, vt ea quæ dele-
 ctabilia sunt, & ad vim corpo-
 ris

ris alliciunt, quando aderant nō respuit: Nec absentia requisit.

V. Negotijs honestioribus, de-
ditus, ciborum condimenta &
dulciter redolentia, virtuti non
proposuit. Nec &c.

LECTIO. III.

Quæ creditu facil-
lima erunt, sitē-
pora præterita cum
præsentibus reuolue-
mus: Beatus namque
Leopoldus, ex patre
LEOPOLDO Austriæ
Marchione, tanquam
futurum lumen, sæli-
cissimo tempore est
procreatus: Sacro quo-
que baptismatis fon-
te renatus, ac reliquis
Sacramentis salutari-
bus copiosè munitus:
literis pro suæ condi-
tionis modo imbu-

tus, ut eorum, quæ suæ
ætatis tempore acta,
gesta, fuere, vel me-
moriter retinere, aut
literis commendare
poterat, præsertim hu-
ius præclarissimi mu-
neris, & quasi deinde
victoriæ inscius esse ne-
quiuit. Tu autē &c.

R. Spectacula inania Marchio
sancti fieri vetuit, eos quoque
qui latitiam vitæ impudicè age-
bant, procul à se ire fecit. Non
enim amabat gaudia, nisi ad pie-
tatem conducentia.

V. Cultor modestiæ Marchio
Leopoldus, affectum pietatis
in corde gerebat. Nō enim &c.

IN SECUNDO Nocturno.

ANTIPHONA.

Mirificauit Dominus sanctū
Leopoldum, & exaudiuit eum
in cubilibus ad se clamantem.

PSAL-

PSALMVS. I. III.

Cum inuocarem &c.

Vt supra.

ANTIPHONA.

Odiuit operantes iniquitatem, & in multitudine misericordiarum, ingressus est templum à se fundatum.

PSALMVS. V.

Verba mea, &c.

ANTIPHONA.

In vniuersa terra admirabile est nomen Domini, qui Leopoldum pietate plenum, gloria & Principatus honore coronauit.

PSALMVS. VIII.

Domine Dominus noster, &c.

V. Os iusti meditabitur sapientiam.

R. Et lingua eius loquetur iudicium.

LECTIO III.

Septimo namq; anno, priusquã bea-

tus Leopoldus Marchio, suas nuptias consummaret, vrbs sancta in qua Saluator noster Iesus Christus Dei filius, sententiam mortis sponte subijt nobilitate, manu Germanicæ nationis Principum, in potestatem Catholicæ professionis redacta fuit.

Tu autem &c.

R. Deuoti parentes prolem multiplicatam, ingenio vitæ & naturæ, parum sibi dissimilem configurauerunt. Decuit namque nitentes arbores, fructus propagare fertiles.

V. Vixit beatus Leopoldus sub lege coniugali, vt superstites decorem pòst se relinqueret. Decuit namque.

LECTIO V.

IN qua quidẽ vrbe, Dux exercitus coronari

ronari renuit, asseuerans nolle auream ferre coronam eo loco quo Christus spineam tulisset. Huius rei fama per orbem cognita, nobilis & Deo deuota mulier S. Leopoldi mater, spiritu sancto monita Hierosolymam cū dignissima comitiua petijt, & ab inde non regressa, sed animam suam Deo reddens.

Tu autem Domine nostri miserere.

R. Dum statuisset Marchio Pius votum templi construendi perficere, edicto publico prauio, singulis pradia ad Monasteria apta ampliori pretio persoluit. Ne fraude aut urbanitate curiosa quenquam deciperet.

V. Erat enim in dando munificus, & in exigendo non acerbus. Ne fraude &c.

LECTIO VI.

Concurrit deniq̃ & alia ratio, qua cognoscitur S. Leopoldum de domo Austriae foelicissimo seculo esse natum: eodem namq̃; tempore erecta est religio Cisterciensis, & primum eius Cœnobium in solitudine Cistercij ædificatum, vt ibi regularis disciplina districtius obseruaretur, & quam illud in salutem vniuersorum ab immortalī Deo commissum fuerit, ad decorem tamen & am-

plitudinem virtutum
beati Leopoldi hoc
factum esse minime
dubitamus.

Tu autem Domi-
ne nostri miserere.

R. Intelligentia mentis illumina-
tus, & immortalitatis futuræ
concipiens fiduciam. Primum
lapidem suæ foundationis non à
se, sed à Presbytero iaciendum
esse decrevit.

V. A Domino factum est istud,
& est mirabile in oculis nostris.
Primum lapidem, &c.

IN TERTIO Nocturno.

ANTIPHONA.

Marchio sancte, tu! animi mo-
derationem temeritatis incur-
su, contra proximos non viola-
sti, intercede pro nobis, qui ha-
bitas in tabernaculo Dei.

PSALMVS. XIII.

Domine quis habita-
bit, &c.

ANTIPHONA.

Multiplicasti Domine plebē
tuam, quę in virtute beati LEO-
POLDI Marchionis, sperat ani-
marum desiderium, & benedi-
ctionem sempiternam.

PSALMVS. XL.

Domine in virtute
tua, &c.

ANTIPHONA.

Hęc est generatio quærens
Dominum, ex qua beatus LEO-
POLDVS virtuosus Marchio,
innocens manibus, & mundo
corde progreditur.

PSALMVS. XLIII.

Domini est terra, &c.

V. Lex Dei eius in corde ipsius.
R. Et nō supplantabuntur gres-
sus eius.

EVANGELIUM.

Luc. 22.

Homo quidam nobi-
lis, &c.

Eadem Homilia vt in festo Trans-
lationis, exceptis responsorijs, quę pro-
pria hic habentur.

R. Post-

R. Postquam beatus Marchio pietate tota, religione munda, prudentia ac veneratione DEI per totum mūdum claresceret: In loco à se præstito sepeliri voluit.

V. Exemplum posteris, & spem pacis futuræ post se relinquens. In loco, &c.

R. Flammeolum coniugis in frutice Sambuci, annotauerunt Pij Marchionis oculi emicuisse, nulla imbrum aut tempestatū vi consumptum. Quod nō fortuito casu, sed diuina prouidentia accidisse creditur.

V. Hunc locum sibi eligit beatus Marchio, vt ibi requiesceret in seculum seculi. Quod nō, &c.

R. IX. Beatus LEOPOLDVS,

Vt supra in yesperis.

AD LAUDES.

ANTIPHONA.

Testimonia sancti Marchionis credibilia facta sunt, quem in Ecclesia Dei veneratur longitudo dierum.

PSALMVS.

Dominus regnavit,
&c.

ANTIPHONA.

Laudemus nomen Domini, quia de domo Austriæ illuxit lumen pietatis, cuius memoria à generatione in generationem permanet.

PSALMVS.

Iubilate, &c.

ANTIPHONA.

In matutinis meditatus est beatus LEOPOLDVS DEVM factorem suū, sciens, quod querenti regnum Dei reliqua famulantur.

PSALMVS.

Deus Deus meus, &c.

ANTIPHONA.

Benedictus es Domine in firmamento cæli, qui Marchionem sanctum ad cælestis triumphii fastigium elegisti.

CANTICVM.

Benedicite, &c.

ANTIPHONA.

Reges terræ, & Principes, & omnes populi laudent Dominum

num de cœlis, vt intercessione
beati LEOPOLDI confesso-
ris, fiat vindicta cōtra fidei Chri-
stianæ ofores.

PSALMVS.

Laudate Dominum
de cœlis, &c.

CAPITVLVM.

Beatushomo, &c.

Vt in vesp̄is,

HYMNVS.

AVrora rubens fu-
gat noctis stellas,
alma hac luce promat
vox humana quascū-
que laudes, animus
exultet corde iucun-
do.

Laudent te Deū re-
gem in excelsis Princi-
pes omnes, pueri, &
senes, viduæ, matres,
sanctimoniales, casti-
tas omnis,

Limina sacra Cru-
cis, & Neuburgæ lau-
dent, Melicum, Au-
striæque fines, Patro-
num sanctū Leopoldum
Pium cœlo reg-
nantem

Pietas summa, no-
tio tu Dei, Dæmones
pelle, teneant ne fata
fonte lauatos, cruore
redēptos protege sem-
per.

Laudemus patrem,
filio sit honor, Spiri-
tus sanctus nancisca-
tur laudes, trinus &
vnus sit nobiscū Deus
laude perenni, Amen.

V. Iustus vt palma florebit.

R. Sicut cedrus libani multi-
plicabitur in domo Domini.

SVPER BENEDICTVS.

ANTI

ANTIPHONA.

Benedictus Deus, qui ubique
es mirabilis, da salutem plebi
tuæ, & visita nos ad te claman-
tes, per merita beati LEOPOL-
DI; quem admirandæ pietatis,
& virtutum incrementa, incor-
ruptæque vitæ integritas, ad tuâ
gloriam, & gaudia æterna ex-
tulerunt.

ORATIO.

Deus qui sanctū Leo-
poldum, &c.

Vt in Vesperis.

AD HORAS.

Prima more solito
cantatur cum psal-
mis consuetis.

ANTIPHONA.

Testimonia S. Marchionis
credibilia facta sunt, quem in
Ecclesia Dei veneratur longitu-
do dierum.

PSALMVS.

Deus in nomine, &c.

AD TERTIAM.

ANTIPHONA.

Laudemus nomen Domini,
quia de domo Austriæ illuxit
lumen pietatis, cuius memoria
à generatione in generatio-
nem permanet.

PSALMVS.

Legem pone mihi
Domine, &c.

CAPITVLVM.

Vt in Vesperis.

R. breue. Amauit eum Domi-
nus, &c.

Vt supra in Translatione.

Dominus vobiscum.

Collecta consueta.

AD SEXTAM.

ANTIPHONA.

In matutinis meditatus est
S. Leopoldus Deum factorem
suum, sciens quod quærenti
regnum Dei, reliqua famulan-
tur.

Defecit in salutare
tuum, &c.

CAPITVLVM.

Longitudo dierū
in dextra eius, & in
sinistra illius diuitiæ
& gloria, viæ eius viæ
pulchræ, & omnes se-
mitæ eius pacifiæ.

R breue. Os iusti meditabitur
sapientiam, &c.

AD NONAM.

ANTIPHONA.

Reges terræ & Principes, &
omnes populi laudent Domi-
num de cælis, vt intercessione
sancti Leopoldi confessoris, fiat
vindicta contra fidei christianæ
osores.

PSALMVS.

Mirabilia tua Domi-
ne, &c.

Ignum vitæ est his
qui apprehende-
rint eam, & qui tenuerint
eam beatus, Domi-
nus sapientia funda-
uit terrā, & stabiliiuit
cælos prudentia.

R breue. Lex Dei eius in cor-
de ipsius, &c.
Dominus vobiscum,

O REMVS.

Concede populo
tuo misericors De-
us, vt intercedente S.
Leopoldo confessore
tuo, & hostes superare
& pacem assequi me-
reatur & salutem. Per
Dominum nostrum
Iesum Christum Fili-
um tuum qui tecum
viuit, &c.

IN SE-

IN SECUNDIS Laudate Dominum
vesperis. omnes gentes, &c.

ANTIPHONA.

Testimonia sancti Marchio-
nis, &c.

Ut in laudibus.

PSALMVS.

Dixit Dominus Do-
mino meo, &c.

ANTIPHONA.

Laudemus nomen Domi-
ni, &c.

PSALMVS.

Confitebor tibi, &c.

ANTIPHONA.

In Matutinis meditatus
est, &c.

PSALMVS.

Beatus vir, &c.

ANTIPHONA.

Benedictus es Domine, &c.

PSALMVS.

Laudate pueri, &c.

ANTIPHONA.

Reges terræ & principes, &c.

PSALMVS.**CAPITVLVM.**

Beatus homo, &c.

Vel Capitulum.

Lignum vitæ, &c.

HYMNVS.

Aurora rubens, &c.

Ut in laudibus, &c.

Vel Hymnus.

Austriæ dec^{us} Princeps
ac Patrone, &c.

V. Iustus germinabit sicut liliū.

R. Et florebit in æternum ante
Dominum.

AD MAGNIFICAT.

ANTIPHONA.

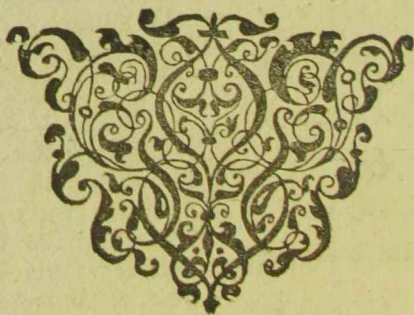
Laudet sancta mater Ecclesia
Pium Leopoldum, Austriæ Mar-
chionem, inter cælestes ciues
regnantem: Qui summam fœ-
licitatem claris operibus acqui-
sivit, & admirabili animi ma-
gnitudine, ac summa largitate,
Deo & hominibus gratus exti-
tit patronus, regio quoq; splen-
dore in cælis decoratus. Ora
pro nobis S. Leopoldo Alleluia.
Dominus vobiscum.

O R E.

COncede populo
tuomisericors De
us, intercedente S.
Leopoldo confesso-
re tuo, & hostes supe-
rare & pacem assequi
mereatur & salutem.
Per Dominum no-
strū Iesum Christum
Filium tuum, &c.

Vel hac.

FAc nos Domine
pietatem & sancti-
tatem beati Leopoldi
tota mente sectari,
per quam misericor-
diæ tuæ gratiam &
eius patrociniā sentia-
mus. Per Dominum
nostrum Iesum Chri-
stum Filium tuū, qui
tecum viuit &c.



HYMNIDICÆ

LAUDIS, INCI- PIT DE SANCTO LEOPOLDO DE-

uota oratio.

CAPVT VIII.



PROPVGNATOR miserorum. O
 Consolator afflictorū. O gem-
 ma Confessorum Leopolde Pie
 Marchio. Qui diuis animi tui
 dotibus, populum tibi ab omnipotente Deo
 creditum, ea animi moderatione gubernasti,
 vt ei non præesse, sed benignè prodesse cu-
 rares, teq; eidem ad bene beateq; viuendum
 normam præbuiſti, & exemplum: tuiq; Au-
 striæ Principatus thesauros adeò iusto Dei iu-
 dicio dispensasti, vt pòſt prolis tuæ fœcundi-
 tatis benedictionem, etiam supernorum
 thesaurorum dispensator in cœlis constitui
 merueris: Vbi infinitis tuo nomini deuotiſ,

K

à diuer-

ORATIO.

à diuersorum dolorum & ægritudinum oppressione, liberationem impetraſti & ſalutem; nulliq; in anguſtia & neceſſitate conſtituto, ad te clamanti, ſalutari tua interceſſione defuiſti. Exaudi & nos famulos tuos, glorioſi nominis tui celebrationem, puro venerantes affectu, tuaq; cœleſti ſublimatione lætantes & petentes: Vt pia interceſſione tua ab omnibus aduerſitatibus, & periculis corporis & animæ liberemur, pace ſalutari fruamur, & poſt huius miſeriæ curſum, à peccatorum noſtrorum ſarcina abſoluti, te duce, Angelorum conſpectui præſentari, & ad cœleſtem gloriam peruenire mereamur, Amen.

ITEM ALIA MVLTVM
DEVOTA

ORATIO DE EODEM S.
LEOPOLDO.

Magnam ab immortalis Deo S. Leopoldi obtinuisti gratiam, qui in amplissima nobilitatis & excellentiæ tuæ gloria, cum in humanis agebas, nō animo superbo te ipsum ex-

altasti, sed qua eidem immortalī Deo & hominibus gratum te fecerat, humilitatem suscepisti. Qui non in demolitionem, sed salutem & augmentum Republica, maiestate tua usus es. Qui erga inopes & miseros, tanta semper fuisti beneficentia, ut & uiuus & mortuus ab hominibus, benignus & liberalis, latissimè predicari merueris. Qui pro cultu Dei omnipotentis adaugendo, sacras ades magnificè condidisti. Qui in fructuosa conuersatione venerandi tui matrimonij, sanctam & coniugalem dilexisti pudicitiam, liberosq; tuos, non ad eorum voluptatem ex paterna indulgentia, sed ad ministerium summi Dei, ex religioso animi tui affectu instituisti. Qui tantis fortune donis, tantaq; libertate præditus, in nullum vitiorum genus dilapsus es: sed quam tibi Deus constituit, propria voluntate tua disposita, legem obseruasti; carnis delectamenta respuisti, & aduersitates huius exilij patienter sustinuisti. Quapropter & potentibus & humilibus, spectabile factus es exemplar virtutum. Atq; ubi ex hac excessisti vita, multis miraculis clarere, & ab omnipotenti rege, inter ciues regni cælestis, summo cum honore atq; gloria, meruisti

O R A T I O.

collocari. Propter hanc igitur S. Leopolde donatam tibi gratiam, suscipe me rogo, qui in desiderijs cordis mei, ad te nunc magna fiducia accedo, eundemq₂ omnipotentem Regem deprecare, ut propter merita tua eximia, & tibi gratissima, mei misereatur, veniam omnium peccatorum (quæ plurima sunt & maxima) mihi clementer concedat, veræ pœnitentiæ affectum cordi meo immittat; in lege sua sanctissima, sicut te direxit, me quoq₂ toto tempore vitæ meæ dirigat, in fide Catholica conseruet, spe firma corroboret, igne charitatis inflammet: perficiat & exornet me, quibus te perfulgere fecit his sacris virtutibus, sapientia, religione prudentia, iustitia, benignitate, obedientia, mansuetudine, temperantia, humilitate, patientia: Oculos quoq₂ suæ misericordie & pietatis, in omni aduersitate super me reducat; sub se tam pio tamq₂ potenti patre, cum mors appropinquauerit, me filium suum perire non permittat. Sed contra crudelem hostem generis humani, omnemq₂ tentationem me adiuvet: à malo quoq₂ illo tremendo & intollera-bili æternæ damnationis, me liberet & custodiat,
 ut ab

ut ab omnibus sic tandem molestijs atq; periculis ereptus, dictisq; virtutibus adornatus, post hanc vitam in cœlesti aula, sibi maximo & eterno Deo, domino & creatori meo dulcissimo tecum, & cum Angelis ministris suis, quàm debeo perpetuam laudem & gloriam decantem, Amen.

O R A T I O D E V O T A A D S. L E O P O L D U M.

O PLE&benigne Marggrauileopolde,
Christianitatis lumen inextinguibile;
O prudens cœlestium thesaurorum
dispensator. O orphanorum pater. O afflictorum consolator. O mæstorum subleuator. O protector in tribulationibus positorum; Respice hodie meum desiderium deuotionem & orationem; Quia certum & indubitatum est mihi ad te refugium. Aperi aures tuæ pietatis; quia, vt credo, potens es pro me intercedere ad Deum. Ideò ad te recurro, te inuoco, vt mihi succurras, gratiam impetres.

petres. Nam ex meis demeritis & malis, quæ
 perpetraui, meam insufficientiam agnosco,
 & imbecillitatem ad impetrandū quod opto.
 Ergo pijssimè Princeps Leopoldē, & patriæ
 propugnator, exaudi me indignum famulū
 tuū, ad te in necessitatibus maximis claman-
 tē: Respice orbitatis meę miserias, cū tu mul-
 tis in votis suis, infirmitatibus, atq; angustijs
 directis succurristi, claudis gressum tribuens,
 cœcis lumen præbens, surdis auditū conce-
 dens, mutis loquelā donans. Quis etiam mor-
 taliū tua donaria valeret explicare? Cū vari-
 js charismatibus sis à creatore tuo adornatus,
 dotibus animæ, in cœlesti gloria, prout spe-
 ramus, beatificatus. Eia & Eia, in præsentī
 necessitate & infirmitate ad te venio, ad te
 clamo suspirando, te deprecor, vt mihi veni-
 am de commissis impetres, à præsentibus
 malis me liberares, à futuris me cohibeas, &
 ab imminentibus corporis & animæ pericu-
 lis me custodias, vt tua directione in vjs
 mandatorum creatoris consistam, vt sic te
 duce, te rectore, tuis sanctissimis directioni-
 bus

bus, omnia mala euadere valeam. O benignissime Princeps, ex tua solita pietate & benignitate, intercede pro me misero peccatore apud Deum omnipotentem, vt in fine vitæ meæ, mihi concedat spatium veræ pœnitentiæ, cor contritum & humiliatum, satisfactionem de commissis & omiſſis, cunctisque meis negligentijs, venialibus & mortalibus, indulgentiam tribuat, & à subitanea & improuisa morte, etiam à morbo Epidemiæ me custodiat, atque vt me ipse satiet & pascat suo sacratissimo corpore, quod ipse Deo patri pro me, & cunctis peccatoribus obtulit in ara crucis. Demùm in exitu animæ, ab inimicis meis visibilibus & inuisibilibus me tueatur, vt sic ipsorum asperitatem cum gaudio superem. Quod ipse mihi concedat tuo sanctissimo interuentu, qui in trinitate perfecta viuit & regnat Deus, in seculorum secula benedictus, Amen. Pater noster, &c. Ave Maria, &c.

SEQVI-

SEQVITVR ALIA ORATIO DE S. LEOPOLDO.

OMNIPOTENS Deus, cuius benignitate S. Leopoldus Marchio, suarum facultatum largus extitit distributor, & quantò crebrius largitus est, tantò minus egere potuit, sicq̃ necessitati mediocriter satisfecit, ut utilitates cœlestis gaudij sibi referari obtinuerit. Concede nobis omnipotens Deus, ut hæc patria cui in humanis præfuit, tranquillitate pacis latetur, & eius intercessione, fructuosa abundantia populus pascatur, ut quemadmodū accepta fuerunt quæ larga manus S. Leopoldi tibi obtulit, & sicut & iam tuus Confessor sapientia instructus, terras sibi concreditas salubriter gubernauit, & improbos hostes deterruit, ita sui successores, hanc Austriã & Archiducatum regentes, populum deuotum diligant, foveant, defendant, & contra omnia pericula, pacis auxiliatorem accipiant. Ut & omnia quæ nostra saluti sunt aduersa, procul à nobis pellantur. Per Dominum nostrum, &c.

BENE-

B E N E D I C T I O

D I S T R I B V T I O =
N I S P A N I S , V I N I , E T

C A R N I S , I N D I E S . L E O P O L -
di Marchionis Austriae, Fundatoris
Monasterij Claustrineubur-
gensis.

I N P R I N C I P I O L E G V N -

tur Psalmi.

P S A L M V S L .



ISERERE mei Deus: secundum
magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem
miserationum tuarum: dele ini-
quitate meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea: & à
peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cogno-
sco: & peccatū meum contra me est semper.

L

Tibi

Tibi soli peccaui & malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus cōceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me Domine Hyssopo, & mundabor: lauabis me, & super niuem de alabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiā: & exultabunt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: & Spiritum rectum innoua in visceribus meis.

Ne proijcias me à facie tua: & Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritui principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus Deus salutaris

Iustis meæ: & exultabit lingua mea iustitiam
tuam.

Quoniam si voluisses, sacrificiū dedissem
utique: holocaustis non delectaberis.

Sacrificium, Deo spiritus contribulatus:
cor contritum & humiliatum Deus non de-
spicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate
tua Sion: ut ædificentur muri Hierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, obla-
tiones & holocausta: tunc imponent super
altare tuum vitulos.

Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto, &c.

PSALMVS XL.

BEATVS qui intelligit super egenum &
pauperem: in die mala liberabit eum
Dominus.

Dominus conseruet eum, & viuificet eum,
& beatum faciat eum in terra: & non tradat
eum in animam inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi super lectum do-

loris eius, vniuersum stratum eius versasti in
in firmitate eius.

Ego dixi, Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccaui tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, & peribit nomen eius?

Et si ingrediebatur vt videret, vana loquebatur: cor eius congregauit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras: & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt aduersum me: Nunquid qui dormit, non adijciet vt resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speraui: qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei: & resuscita me, & retribuam eis.

In hoc cognoui quonia voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti:
& con-

& confirmasti me in conspectu tuo in æternū.

Benedictus Dominus Deus Israël à seculo,
& in seculum : fiat, fiat.

Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto: Si-
cut erat in principio & nunc & semper, & in
secula seculorum, Amen.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

OREMVS.

C**REATOR** & obseruator humani gene-
neris, dator gratiæ spiritualis, largitor
æternæ salutis, te suppliciter exora-
mus: emitte Spiritum sanctum tuum super
has creaturas panis, vini & carnis, vt ornatae
cœlestis defensionis virtute, qui ex ijs gusta-
uerint, proficiant illis ad vitam æternam. Per
Dominum nostrum, &c.

ORATIO.

D**IGNARE** Domine omnipotens Deus
benedicere & sanctificare, ✠ has crea-
turas panis, vini & carnis, vt quicun-

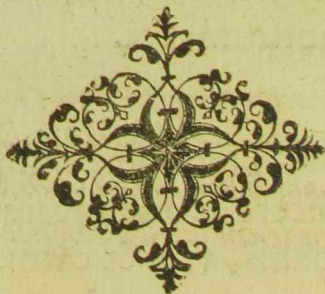
que ijs vſi fuerint, omni benedictione cœleſti
repleantur. Per Dominum noſtrum, &c.

V. Diſperſit dedit pauperibus.

R. Juſtitia eius manet in ſeculum ſeculi.

ORATIO.

DA quæſumus Domine Deus famulo
tuo S. Leopoldo Marchioni, ſperata
ſuffragia obtinere: vt qui has eleëmof-
ſynas acceperint, ſanctorum omnium con-
ſortia mereantur, quæ S. Leopoldus eſt con-
ſecutus. Per Dominum noſtrum Ieſum Chri-
ſtum Filium tuum, qui tecum viuit & regnat
in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſe-
cula ſeculorum, **A M E N.**



EPIGRAMMA

IN TVMVLVM
S. LEOPOLDI.

VISQVIS *ab extremis venisti finibus*
(*exul,*
Ut videas diui limina sacra
(*Ducis.*

Huc ades, & tristi mordax de pectore cura
Excidat, hinc supplex optima quæq; petas.

ORATIO AD SANCTVM
LEOPOLDVM.

PRINCEPS *aternalis Regis nos numine sacro*
Defendas omnes, qui tua festa colunt.
Cerberio sanies ne confluat ore trilingui,
Austriacis terris, Dux Leopoldæ precor.
In columen populum serues cum Casare nostro,
Ut Pili videant secula longa senis.

Post

*Pòst hæc propitium cernant sine fine tonantem,
Cum nostram rumpent fata suprema diem.*

ALIA PRECATIO CAR-
MINE ELEGIACO EX-
ornata.

SALVE ò virtutum Princeps Leopolde, de cuiusq;
Sanctorum, salve fulgida stella Dei.
Cerne meas, quas corde preces, quas pectore fundo,
Dùm tua deuotè busta sacrata colo.
Cerne pios luctus Dux ò sanctissime cerne,
Cerne animum famuli, vota q; cerne precor
Tu namq; es superùm non infima gloria Regis,
Tu decus astriferi, tu iubar atq; poti.
Sis præsens lapsis, Dux ò Leopolde benigne,
Pronobis Christo vota sacrata feras.
Vota sacrata feras, noceant ne Demonis atri
Insidie, ne mors dùm sua tela vibrat.
Ut quondam in terris miles sanctissimus, omnes
Vicisti prauos, dexteritate pia.
Sic inimicorum iam iam super astra triumphans
Insidias remoue, contere, pelle, fuga

Pro-

*Protege, conserua, famulos te corde rogantes,
 Ne noceant morbi, ne mala quaq³ tuis.
 Sic tibi perpetuò soluemus munia laudum,
 Dum placidus vite spiritus ora reget.
 Et tandem tecum cœli sine fine Tonantem,
 Cernemus, claros post pia fata polos.*

Elias Hermannus.

AD EVNDEM SANCTVM
 LEOPOLDVM PRECA-
 tio Elegiaca.

DVX Leopolde parens patriæ, pietatis imago,
 Cœlesti resides, qui super astræ throno.
 Respice mortales puro te corde rogantes,
 Et placida nostras suscipe fronte preces.
 Prospera fata feras ô Dux Australibus aruis,
 Arma, famem morbos, & mala quaq³ fuga.
 Sis præsens populo mortis dum venerit hora,
 Linguaq³ cum presso nesciat ore loqui.
 Tum tristes abigas à nobis Dæmonis umbras,
 Nec noceat sæua mors inopina nece.

M

Fac

*Fac age cœlestes pertingat spiritus oras,
Dilue terrenam Dux Leopoldesitim.
Sic tibi perpetuos lati soluemus honores,
Annua sic dabimus Dux pie vota tibi.*



ODE AD SAN-
CTVM LEOPOLDVM,
IN QVA ALLOQVITVR PHOE-
bum: Natalitium, vitam, translationem, ut
Phœbus veniat Lyram & Poëtas secum
ducat, qui vitam sancti Leopoldi cul-
tius conscribant.

JOANNIS PANECIANI.

PHOEBE Titanis roseum cubile
Te precor linque, & pede concitato
Huc veni gaudens, tibi sit canendus
Dux Leopoldus.

Itha

Itha quem mater peperit sub arce,
 Quàm leuat celsum Cecij cacumen
 Sub poli nubes, feriens Cycloplum
 Mœnibus astra.

Hic pedem montis vagus amne lambit
 Ister, & cursu placido pererrat
 Ostijs septem Scythicas in vndas
 Præcipitandus.

Maius hoc numen celebres Camœnis,
 Maius Alcidaë resones triumphis,
 Maius & claris Helenæ gemellis
 Dic Leopoldum.

Filio maior Thedidis marinæ,
 Dardano maior Venerisq; nato,
 Cæteris maior tua quos coronat
 Munera Phæbe.

Inclutam vitam simul & pudicam
 Duxit in terra teneris sub annis,
 Fraude quem nunquam tacita fefellit
 Vana voluptas.

Corde deuoto satis æmulatus
 Legibus Christum Dominum Deumq;

Semper & laudes modulo suavi
Tollit ad arcum.

Pauperes multos inopes Virosq;
Adiuuans: nusquam miseros sinebat,
Mente sacratus rigida grauari
Dux Leopoldus.

Pacis est custos, fidei decusq;
Omnibus rectam trutinare libram
Nouit, & nusquam viduas, pupillos
Perdedit ære.

Inter anfractus varios sub ore
Semitam strictam pedibus secutus,
Et viam iustam Domini capefcens
Pectore toto.

Præterit mundi tumidos honores,
Quærit æternas habitare sedes,
Fata sub cœlis vbi sunt quieta
Numine sacro.

Ad pias causas rutilum metallum
Vertit, & celsas supero Tonanti
Extruit sedes vbi sancta fratrum
Relligio fit.

Inter

Inter has pulchrum micat arce Claustrum,
 Per latus cuius fluit amnis Ister,
 Hic pij fratres Leopoldus hic est,

Corpore sacro.

Hic Ducem longis meditantur horis
 Corde sacrato vigilant, precantur,
 Maximùm numen venerantur omnes

Maxmilianum.

Qui suis quondam manibus sacratis,
 Rursus ex nigris releuauit antris
 Aureo Diuum tumulo latentem,

Iam Leopoldum.

Præsules quem mox comitantur almi,
 Quem chorus cleri sequitur canoris
 Vocibus, mittens vapidos Sabæi

Thuris odores.

Curat hic morbos varios per artus
 Sanat, & cunctos vitio grauatos,
 Luridam pestem procul hinc ab istis.

Profugat oris.

Fonte decedunt gelido Lyæo
 Quatuor niui Leopoldus almus

M 3

Fudit

Fudit, è quinto rubeum falernum
Vt bibat omnis.
Hauriunt plures manibus cauatis,
Alter hirsuto recipit galero.
Eminus stando capit hic ad vtrem,
Cuspide vinum.
Hinc mero dulci populus reſectus,
Viuidum membris reparat calorem,
Quo procul ſæui fugiunt ab omni
Corpore morbi.
Cæſari hic claros tribuet triumphos,
Victor æternus volitabit orbe,
Iam ſuos hoſtes rapiet Cæthenis,
Maxmilianus.
Phæbe conſurgas rogitamus omnes,
Fer lyras tecum ſtabilemque Celtem,
Duc & argutos placido lepore
Huc age vates.
Vt Ducis laudes fidibus canoris
Dulcius tecum reſonare poſſim,
Quam mihi rauco calamus miniſtrat
Paneciano.

DE

DE EODEM S.
LEOPOLDO CAR,
MEN SAPHICVM.

AVTHORE

ELIA HERMANNO BILICEN-
si Silesio, Philosophiæ studioso.

ECCĒ cœlorum roseum cubile,
Phœbus exornat mouet atq̃ plectra,
Gaudet aterna residens in arce
Dux Leopoldus.

Austriæ splendor, iubar atq̃ fulgor,
Lucidum cœli meditatur orbem,
Septus astrorum nitidis coronis
Omne per eum.

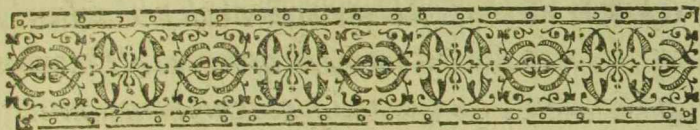
Hic pius prudens fuit & benignus
Pauperum cultor, miseris leuamen,
Dona diu prompsit, placidè refulget
Jam super astra.

Hic Dei quondam moderatione,

Tur-

*Turbidos morbos, variosq; casus
Expulit, donans medicamen aptum,
Pondere pressis.
Mortuis vitam retulit benignè,
Optimum cecis tulit adiuuamen,
Ritè confirmat pauidos, trementes
Numine sacro.
Splendidas ades pietate struxit,
In quibus summi celebrentur inde
Numinis laudes, modulo suavi,
Pectore toto.
Multa quid dicam? pietatis ille
Cultor, aeternum sibi nomen orbe
Fecit, hunc cantant modulantur omnem,
Templa per orbem.
Ergò nos cuncti celebremus alium,
Vota deuotè referamus illi,
Corde pangamus modulamen aptum,
Pangere prestat.*





CARMEN HEXAMETRV M,
IN HONOREM
PIISSIMI PRINCIPIS
SANCTI LEOPOLDI.

AVTHORE
CASPARO VRSINO VELIO
Slesitano, &c.



MA parens Regum ô nutritrix domus
(Austria centum

Ter fœlix gratare tibi, gratare
(supremis

Nunc age Principibus, summi quorum alter
(Olympi

Sedibus, & magna Diuorum gente receptus
Vescitur ambrosia, & diuini nectaris undam

N

Purpu-

Purpureo bibit ore, Deum carchesia libans,
Insignis Leopoldus auis & stemmate Regum.
Nunc maior, quoniam socia inter numina nu-
Cælesti fruitur vita, & mortalia cuncta (men-
Desuper aspectans, hominum iuuat usq; labores.
Alter habet terra imperium, cui maximus orbis
Inclinat (nam quid Romano Cesare maius
Orbis habet?) victricem aquilam veneratur Eous,
Et Lusitani maris accola, quicquid & ultra
Usq; sub extrema profertur littora Thules.
Hic vir, hic ingentes maiorum æquauit honores,
Atq; domi, atq; foris. Si gentem ab origine prima
Æneadum repetas, nomenq; per omne recurras
Austriadum, nostro inuenies nil Cesare maius.
Vir pietate ingens, obseruantissimus æqui,
Cura Iouis, dilecta Dijs pars optima rerum.
Cognati ante alios, sed longè maxime Cæsar
Cura Ducis, modò quò veniunt tres auspice Reges,
Concilio inter se magnis de rebus habendo
Unanimes. Dominumq; vocant, ipsumq; salutant
Augustum ore pio. Non morbus & ægra senectus,
Quò minus optati nunc Cæsaris ora videret
Pannonium prohibent Regem: non ardua fratrem

Quaq;

*Quæq; via, non bella tenent asperrima Moscæ,
 Quin veniat longo, & videat post tempore num̃
 Casareum. Porro ipse ingens puer indole mira,
 Non dubitat iussu magni genitoris & ipsum
 Augustum appellare Patrem, tantumq; veretur
 Omnia cœlicolis similem. Dij quantus in ipso est
 Ante annos animus? pueroq; in Principe virtus
 Multa viget, quantum instar habet? quibus emi-
 (cat actis?*

*Fœlix ante alias agè Pannonis Austria terras,
 Austria diues opum, cui pampineo autumno
 Implet agros, vestitq; vis Semeleius Euan.
 Et lata arua Ceres, flauis opulentat aristis,
 Fœcundatq; solum, cultis & nascitur hortis
 Flore crocum tenero: sed enim fœlicior alta
 Stirpe virum, quorum imperio ductuq; reguntur
 Res hominũ placida frueris quod pace, quod omnis
 Et votis respondet ager, respondet & annus,
 Quod nunc magnanimo cum Casare fœdera iun-
 (gunt*

*Reges, obstringuntq; animos, & sanguine mentes
 Deuinctas propiore ligant, tu hæc omnia munus
 N 2 Princi-*

Principis esse tui (pietas cui summa per orbem
Cognomen dedit, & numero quæ grata Deorum
Junxit posteritas, numenq; in templa vocavit.)
Credideris. Proin thura Deo tu mascula ad aras
Sacrifica succende manu, olli dicere grates
Jamq; referre tibi fuerint super omnia cura:
Et sancto gratare Duci, atq; precantia verba
Junge simul, latum ante aras Pœana canunto,
Infantes scelerum pueri teneraq; puella.
Hunc quondã lunone fauente, atq; auspiciis Dijs
Germanas Italasq; inter decus heroïnas,
Enixa est Itha mater, & ipso à nomine patris
Indidit egregium Leopoldo nomen. At illa
Christicolum accinctis legionibus addita turmas
Æratasq; acies inter, præstantibus ausis
Bello tentandas, Solymas comes acris ad arces
Dùm graditur medijs in millibus, ecce ruentem
Juxta in bella nimis mors heu crudelis ademit.
Illi autem studium pia sacra Deosq; colendi
Accreuit puero, templis reparauit honores,
Induxitq; novos delubra in plurima cultus.
Dona ferens, vario ornate stant munere passim
Arasq;, effigiesq; Deum, fulgentis & auri
Argentiq;

Argentiq³ sacros hic pondera vertit in usus.
 Dehinc ubi concessum regnis succedere auitis,
 Jungitur huic vinclis pia connubialibus Agnes
 Cæsarea de stirpe, genusq³ à sanguine Regum.
 Fœlix prole pater, bis quatuor inclytæ natos
 Fœmina, bis quinq³ & natas sacra edidit aluo.
 Non quales Niobe infœlix contendere contra
 Ausa Deam, cuius Delos erratica partu,
 Antè modò ad rapidos immota stat insula ventos.
 Sed virtute pares atq³ haud pietate minores
 Illustri genitori ille indefessus ubiq³
 Instaurare Deum socia cum coniuge cultus.
 Templū ingēs animo versans tibi maxima Virgo,
 Nata Palestino Davidis sanguine Regis.
 Nescius ipse loco quo conderet, ecce per auras
 Lutea Regina de vertice flammea sacro
 (Mirandum dictu) circum vicina coorti
 Ex templò venti, rapiunt in tesqua nemusq³
 Umbriferum, cœlo non illis imber aperto,
 Non hyemes nocuere graues, atq³ horrida venti
 Tempestas, quæ fortè locos Leopoldus eosdem
 Integra deueniens, nono post reperit anno.
 Obstupuit visu mox & mirabile nouit

Ostentum, loca nimirum hac, ait, esse putandū e s̄
Grata Dea, templisq̄, hic fundamenta futuris
Prima locare iubet, moliriq̄, ardua tecta,
Imposuitq̄ aras, arisq̄ sacrauit honores.
Hic ubi cœruleo se Cecius admonet Istro,
Aruaq̄ Pannonijs mons Norica diuidit agris,
Dux coluit loca amœna, & summo vertice montis
Arcem habuit, prauastā arcem, nō hostibus ullis
Excisus facilem, atq̄ domum rectoribus aptam.
Nō longè hinc noua tēpla modis quæ cōdita miris
Sunt diuinarum longè ditissima rerum,
Hæc etas Neoclaustra vocat, post munia vitæ
Innocua, exactumq̄, annis fœlicibus æuum,
Et Leopoldus, & ipsa thoro fidiſſima coniunx
Illo ritè loco corpus vitæq̄ soluta
Condi marmoreo voluerunt membra sepulchro.
Ipsi autem cœlo illustres rediēre beatas
Ad sedes animarū, & summi in tecta Tonantis.
Unde genus duxere suæ & cunabula gentis.
Quos mihi si dederit plenas in carmina vires
Calliope, si Meonide fors alite ducar
Ingenij, Aonidosq̄, mihi sit tangere fontes
Ore sacro maiora Deos post carmine dicam.

Versibus

*Versibus intexam vitas, atq̃ ibo per omne
Austriadum genus, atq̃ ô partē magne tuorum
Cæsar, in his aliquam meritò cantabo laborum.*

Finis operis S. Leopoldi.



ODE

DICOLOS TETRASTRO-
PHOS: SAPPHICIS TRIBVS

Hendecasyllabis, & Adonico Dimetro

quarto: in laudem S. Colomanni

Martyris, &c.

AVTHORE

JOACHIMO VACIANO.



ST locus tardi gelido sub axe
Frigoris, quo se spaciata tellus
Vertit in sæuos Boreæ tumultus,
Oceaniq̃;

Sole

Sole quo rarò glaciem niuesq;
Bruma dispersis superans tenebris
Temperat, Cœlo minus & corusco
Sydera pallent.

Fertilis, Phœbo redhibente currum
Versilem, multo viridansq; fructu,
Cui manet (quod iàm referunt) vetustum
Scotia nomen.

Quæ fidem priscis animosa sedis
Cœpit & magno venerata cultu,
Fœminas passim genuit, virosq;
Aethere dignos.

Quorum habet primas Colōmannus ille,
Clarus omninò teneris ab annis
In fide miles, rigidæq; constans
Tramite vitæ.

Moribus cultus operâ parentum
Flore non certæ nituit iuuentæ
Corporis casti, patientiæq;
Commoda doctus.

Hic vbi cassos hominum labores
Novit: & nostros agitare cursus

Finis

Finis incerti, vicibusq; tempus
Irreparatum.

Et memor vitæ miseræq; Christi
Mortis humanum redijt genus qua
In suas dudum superûmq; sedes
Fauce Baratri.

Reppulit vulgi vacuos honores,
Diuites mensas; variamq; vestem,
Osus argentum, rutili nec auri
Pondere captus.

Publicæ nusquam studiosus auræ,
Creber abductas petijt recessus,
Limpida vt sese super astra ferret
Mente quieta.

Pauperis stratus tuguri per vmbra
Omnium quamuis fuerit beatus
Copia rerum: reliquoq; diues
Asse parentum

AEmulus solers in Apostolorum
Semitam, qua se referunt Olympo
Nuda quos veitit pietas, fidesq;
Vitaq; simplex.

O

Vique

Vtque deuotus chorus ille Christo
Spiritus sancti renouatus igne,
Fit peregrinans animo docendi
Virgine verbum.

Dum per extremos agitatur Indos
Perq; nigros AEthyopas, Libesq;
Gallias vltra rigidas, citraq;
Regnaq; Lydi.

Sic per Europæ propioris arua
Patriæ, Diuus Colomannus exit
Solutus, atq; expers nemorosa linguæ
Tefqua peragrat.

Cœrulum vectus properat per æquor,
Huc vbi gressum relegunt sagaces
Incolæ, ignota mare dum reportat
Arbore succum.

Inde per crebros populos vagatus,
Hercini saltus nemoris petiuit
Horridos vmbreis rigidosq; faxis
Arboribusq;

Semper addictus precibus, vigilq;
Semper in feras animus tenebras

Nec

Nec Redemptoris, nec Apostolorum
Immemor vnquam.

Dumq; iter secum varium reuoluit,
Quærit & terræ melioris oras
Pannonum syluas ad amœna rura
Fortè subintrat.

Illâ tùm sæuos homines luporum
More prædantum capreas, tenebant:
Corda paucorum pietas mouebat
In peregrinos.

Causa erat bellum, quod in vtriusq;
Pannonis fines tulerat Gradius
Cædibus gaudens, rutilisq; semper
Latus in armis.

Quo ferum vulgus scelus omne tentat,
Nec Deûm pœnæ memor est nec atræ
Legis, in nodum glomerans reductum,
Phasq; nephasq;.

Id genus certis Colomannus: illic
Quo graues bello sinuosus Ister
Noricos linquit, Cæciumq; laxo
Flumine lambit.

Præditur purus scelerum viator
Inscius linguæ, quod erat notatus
(Dum filet per singula) proditoris
Suspicionem.

Roboris vasti fidei ministrum
Fronde suspendunt, viridiq; resti
Guttur elidunt, quod inepta nunquam
Verba locutum est.

Non diu tandem latuit probata
Sanctitas, multò superùm favore,
Claret & multis hodie sacro
Corpore signis.

Martyrem iusti petière votis,
Nec minnus templis venerantur ossa
Quòd malos mundi superârit ingens
Victor amores.

Præstat hoc nunquam moritura virtus,
Dum modò puræ fidei comes sit:
Præstat & vitæ vigilans caducæ
Cura laborq;.



53

AD PIVM LECTOREM.

INCLYTA qui sancti Leopoldi Lector amice
Noscere virtutum gesta, decusq; cupis.
Austriacas aequis quondam qui legibus urbes
Et data cœlesti frana repressit ope.
Præsentem hunc vigili congestum Marte libellum
Consule, & ardenti sedulitate lege.
Hoc opus exegit POLTZMAN super æthera notus
PRAEPOSITVS, cultor Castalijq; chori.
BALTHASAR insignes Neo qui Burgensis habe-
Claustralis, docta dirigit arte, modò. (nas
Volve reuolve, nihil nisi sola tenentur in illo
Facta Pij summo iure canenda Ducis.
Quàm celebris pietate, fide quàm clarus auita,
Quàm fuerit sancta religione grauis.
Utq; suam in lubrico vitam traduxerit orbe,
Noster habet summa cum breuitate liber.
Hinc diuina magis quò crescat tempus in omne,
Gloria & æterni cultus honorq; Dei.
Quot superùm bonitate simul miracula quondam
Funera per paucis post sua facta docet.

Ergo cuiusvis versabitur ille libellus
In manibus, lauda corde animoq^{ue} Deum.
Utq^{ue} suo celsa sanctus Leopoldus in arce
Voto patrocinioprospere ire tua.
Commenda precibus supplex te ardentibus illi,
Nomine & implora numina trina suo.



ERRATA.

Caput 1. In titulo P. Dominici corrigendum A fol: 4. lin: 10. Ministerium Prouinciale lege Ministri Prouincialis. fol: 13. pro comunemus lege commonemus.

Caput 2. Fol. 22. versa pag: in miraculo de Apoplexia, lin. 12. Sanus simpliciter debet legi.

Caput 4. Fol. 39. 1. Timoth. 4. lege 1. Thesalo: 4. fol. 40. altera facie pro sexus lege sextus. fol. 42. in custode pro nam lege iam. fol. 47. O lin. 18. pro sanari, lege sanari. fol. 51. Plin. 10. pro calore lege colore. (Vides ne Lector,) Hæ glossa referenda est ad pag. 53. ad miraculum primum & secundum.

Caput 5. Fol. 61. R lin. 9. custodia paruum c debet esse.

Caput 6. In ipsa introductione S. Leopoldi, A ad Translationem, pro commouentes lege commouens. In 1. fol. translationis S. Leopoldi, in Psalmo Laudate pueri Dominum. versu 7. omisum est. cum principibus, In festo Translationis fol. 4. lege pro ipsum, Pium. fol. 25. in hymno Lux visa per caliginum, lege pro egreum e regium.

Caput 7. Fol. 29. versa pag. in festiuitate S. Leopoldi in 2. lectione lege pro perfecta, perspecta.

Si quid præterea amice Lector erratum inueneris, pro tuo sapienti iudicio corrigere ne dedigneris.



APPRO-

APPROBATIO.

EPITOMEN hanc vitæ & miraculorum S. Leopoldi, quoniam nihil habet Catholicæ religioni aduersum: quin etiam ad promouendam pietatem erga Deum, & Sanctorum venerationem plurimum valet; dignissimam esse censeo, quæ typis euulgetur.

*MELCHIOR KLESEL, Episcopus
patus Nouæ Ciuitatis Ad-
ministratoꝝ, Præpositus Vi-
ennen: & Archigymnasij ibi-
dem Cancellarius, nec non
pro tempore Theologicæ Fa-
cultatis Decanus.*

IN ARCHIDVCALI NEV-
BURGENSI MONASTERIO,
Excudebat Leonhardus Nassingerus.

Anno clō. lō. xci.

Die S. Colomanni Martyris, etiam Patroni Austria finitum est.

APPENDIX

From the papers of the late
John H. Johnson, Esq.
of the County of New York
and State of New York
the following papers were
found and are hereunto
annexed.

1. A copy of the will of the late

John H. Johnson, Esq.

dated the 10th day of June

1850, and amended by

his last will and testament

dated the 10th day of June

1850, and his last will and

testament dated the 10th day

of June 1850.

2. A copy of the will of the late

John H. Johnson, Esq.

dated the 10th day of June

1850, and amended by

his last will and testament

dated the 10th day of June

1850, and his last will and

testament dated the 10th day

